

Dz.U.99.63.703

KONWENCJA

o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów,

sporządzona w Paryżu dnia 13 stycznia 1993 r.

(Dz. U. z dnia 30 lipca 1999 r.)

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 13 stycznia 1993 r. została sporządzona w Paryżu Konwencja o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych;
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona;
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej. Dano w Warszawie dnia 27 lipca 1995 r.

(Tekst konwencji zamieszczony jest w załączniku do niniejszego numeru)

ZAŁĄCZNIK

PRZEKŁAD

KONWENCJA O ZAKAZIE PROWADZENIA BADAŃ, PRODUKCJI, SKŁADOWANIA I UŻYCIA BRONI CHEMICZNEJ ORAZ O ZNISZCZENIU JEJ ZAPASÓW

PREAMBUŁA

Państwa-Strony niniejszej Konwencji,

zdecydowane działać w celu osiągnięcia rzeczywistego postępu w kierunku powszechnego i całkowitego rozbrojenia pod ścisłą i skuteczną kontrolą międzynarodową, włączając w to zakaz i likwidację wszystkich rodzajów broni masowego zniszczenia,

pragnąc wnieść wkład w realizację celów i zasad Karty Narodów Zjednoczonych,

przypominając, że Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych wielokrotnie potępiało wszystkie działania sprzeczne z zasadami i celami Protokołu w sprawie zakazu używania na wojnie gazów duszących, trujących lub podobnych oraz środków bakteriologicznych, podpisanego w Genewie 17 czerwca 1925 roku (Protokół Genewski z 1925 r.),

uznając, że niniejsza Konwencja potwierdza zasady i cele Protokołu Genewskiego z 1925 r. i Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji i gromadzenia zapasów broni bakteriologicznej (biologicznej) i toksycznej oraz o ich zniszczeniu, podpisanej w Londynie, Moskwie i Waszyngtonie dnia 10 kwietnia 1972 r. oraz zobowiązania przyjęte na ich podstawie,

mając na uwadze cel określony w artykule IX Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji i gromadzenia broni bakteriologicznej (biologicznej) i toksycznej oraz o ich zniszczeniu,

zdecydowanie, dla dobra całej ludzkości, całkowicie wyeliminować możliwość użycia broni chemicznej przez wprowadzenie w życie postanowień niniejszej Konwencji, uzupełniając tym samym zobowiązania przyjęte na podstawie Protokołu Genewskiego z 1925,

uznając zawarty w stosownych umowach i odnośnych zasadach prawa międzynarodowego zakaz użycia herbicydów jako środka prowadzenia wojny,

uważając, że osiągnięcia w dziedzinie chemii powinny być używane wyłącznie dla dobra ludzkości,

pragnąc ułatwić swobodę handlu związkami chemicznymi, a także współpracę międzynarodową oraz wymianę informacji naukowo-technicznej w dziedzinie działalności chemicznej dla celów nie zabronionych na mocy niniejszej Konwencji, w celu wzmocnienia rozwoju ekonomicznego i technologicznego wszystkich Państw-Stron,

przekonane, że całkowity i skuteczny zakaz prowadzenia badań, produkcji, nabywania, gromadzenia, przechowywania, przekazywania i użycia broni chemicznej oraz jej zniszczenie, stanowi konieczny krok na drodze do osiągnięcia tych wspólnych celów,

Uzgodniły co następuje:

ARTYKUŁ I

ZOBOWIĄZANIA OGÓLNE

1. Każde Państwo-Strona niniejszej Konwencji zobowiązuje się nigdy, w żadnych okolicznościach:

- (a) nie prowadzić badań, produkować, w żaden inny sposób nabywać, gromadzić lub przechowywać broni chemicznej lub przekazywać pośrednio lub bezpośrednio broń chemiczną komukolwiek;
- (b) nie używać broni chemicznej;
- (c) nie podejmować jakichkolwiek wojskowych przygotowań do użycia broni chemicznej;
- (d) nie pomagać, zachęcać lub skłaniać kogokolwiek w dowolny sposób do podejmowania jakiegokolwiek działalności zabronionej Państwu-Stronie na mocy niniejszej Konwencji.

2. Każde Państwo-Strona zobowiązuje się zniszczyć broń chemiczną będącą jego własnością lub w jego posiadaniu albo znajdującą się w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli, zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji.

3. Każde Państwo-Strona zobowiązuje się zniszczyć wszelką broń chemiczną, którą porzuciło na terytorium innego Państwa-Strony, zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji.

4. Każde Państwo-Strona zobowiązuje się zniszczyć wszelkie obiekty służące do produkcji broni chemicznej, będące jego własnością lub w jego posiadaniu, albo znajdujące się w dowolnym miejscu podlegającym jurysdykcji lub kontroli, zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji.

5. Każde Państwo-Strona zobowiązuje się nie używać chemicznych środków policyjnych jako środków prowadzenia wojny.

ARTYKUŁ II

DEFINICJE I KRYTERIA

Dla celów niniejszej Konwencji:

1. "Broń chemiczna" oznacza niżej wymienione, występujące razem lub oddzielnie:

- (a) toksyczne związki chemiczne i ich prekursory, z wyłączeniem tych przypadków, które są przeznaczone do celów nie zabronionych na mocy niniejszej Konwencji, pod warunkiem, że ich rodzaje i ilości są zgodne z takimi celami;
- (b) amunicję i urządzenia, specjalnie zaprojektowane dla spowodowania śmierci lub innej szkody poprzez toksyczne właściwości związków chemicznych, wyszczególnionych w ustępie (a), wyzwalanych w rezultacie zastosowania takiej amunicji i urządzeń;
- (c) wszelki sprzęt specjalnie zaprojektowany do użycia w bezpośrednim związku z zastosowaniem amunicji i urządzeń określonych w ustępie (b).

2. "Toksyczny związek chemiczny" oznacza:

Dowolny związek chemiczny, który przez swoje działanie na procesy życiowe może spowodować śmierć, czasowe obezwładnienie lub trwałą szkodę ludziom lub zwierzętom. Obejmuje to wszystkie tego rodzaju związki chemiczne, niezależnie od ich pochodzenia lub metody ich produkcji, bez względu na zastosowanie ich w obiektach, w amunicji lub gdzie indziej.

(W celu stosowania niniejszej Konwencji, toksyczne związki chemiczne, które mają być przedmiotem środków weryfikacyjnych, umieszczone są w wykazach zawartych w Załączniku dotyczącym związków chemicznych).

3. "Prekursor" oznacza:

Każdy reagent, zastosowany w dowolnym etapie produkcji toksycznego związku chemicznego, niezależnie od stosowanego procesu produkcyjnego. Pojęcie to obejmuje każdy kluczowy składnik binarnego lub wieloskładnikowego układu chemicznego.

(W celu stosowania niniejszej Konwencji, prekursor, które mają być przedmiotem środków weryfikacyjnych są umieszczone w wykazach zawartych w załączniku dotyczącym związków chemicznych).

4. Kluczowy składnik binarnego lub wieloskładnikowego układu chemicznego (określany dalej jako "kluczowy składnik") oznacza:

Prekursor, który odgrywa najważniejszą rolę w określeniu toksycznych właściwości końcowego produktu i szybko reaguje z innymi związkami chemicznymi w binarnym lub wieloskładnikowym układzie chemicznym.

5. "Stara broń chemiczna" oznacza:

- (a) broń chemiczną wyprodukowaną przed 1925 r.; lub
- (b) broń chemiczną wyprodukowaną w okresie między 1925 r. i 1946 r., której stan pogorszył się do tego stopnia, że nie może być już używana jako broń chemiczna.

6. "Porzucona broń chemiczna" oznacza:

Broń chemiczną, włącznie ze starą bronią chemiczną, porzuconą przez jakiekolwiek państwo po 1 stycznia 1925 r. na terytorium innego państwa bez jego zgody.

7. "Chemiczny środek policyjny" oznacza:

Każdy związek chemiczny nie umieszczony w wykazach, który może szybko wywołać w organizmie człowieka podrażnienie narządów zmysłów lub fizyczne obezwładnienie, zanikające w krótkim czasie po zaprzestaniu działania.

8. "Obiekt do produkcji broni chemicznej":

- (a) oznacza każdy sprzęt, a także każdy budynek, w którym znajduje się taki sprzęt, zaprojektowany, wybudowany lub użyty w dowolnym czasie, począwszy od 1 stycznia 1946 r.:
 - (i) do produkcji związków chemicznych na etapie ("końcowy etap technologiczny"), gdzie przepływ materiałów zawiera w czasie funkcjonowania sprzętu:
 - (1) jakikolwiek związek chemiczny umieszczony w wykazie 1 Załącznika dotyczącego związków chemicznych; lub
 - (2) jakikolwiek inny związek chemiczny, który nie ma zastosowania do celów nie zabronionych na mocy niniejszej Konwencji, w ilości powyżej jednej tony rocznie na terytorium Państwa-Strony, lub w innym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli, lecz który może być użyty do celów broni chemicznej;

lub

- (ii) do napełniania broni chemicznej, w tym między innymi do napełniania związkami chemicznymi umieszczonymi w Wykazie 1 amunicji, urządzeń lub pojemników, które wchodzi w skład kompletnej amunicji i urządzeń binarnych lub elementów pocisków chemicznych, stanowiących część kompletnej jednolitej amunicji i urządzeń, oraz załadowania pojemników i elementów pocisków chemicznych w odpowiednią amunicję i urządzenia;
- (b) nie oznacza:
- (i) dowolnego obiektu posiadającego zdolność do syntezy związków chemicznych wymienionych w ustępie (a) (i), w ilości mniejszej niż 1 tona rocznie;
 - (ii) dowolnego obiektu, w którym jeden ze związków chemicznych wymienionych w ustępie 8a) (i) jest lub był otrzymywany jako nieunikniony produkt uboczny działalności prowadzonej w celach nie zabronionych przez niniejszą Konwencję, pod warunkiem że ilość takiego produktu ubocznego nie przekracza 3% całkowitej ilości produktu i że obiekt jest przedmiotem deklaracji i inspekcji zgodnie z Załącznikiem dotyczącym stosowania Konwencji i weryfikacji (określanym dalej jako "Załącznik dotyczący weryfikacji");
 - (iii) pojedynczego obiektu o niewielkiej zdolności produkcyjnej wytwarzającego związki chemiczne umieszczone w wykazie 1 do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję, jak to zostało określone w części VI Załącznika dotyczącego weryfikacji.

9. "Cele nie zabronione przez niniejszą Konwencję" oznaczają:

- (a) cele przemysłowe, rolnicze, badawcze, medyczne, farmaceutyczne lub inne cele pokojowe;
- (b) cele ochrony, to jest pozostające w bezpośrednim związku z ochroną przed toksycznymi związkami chemicznymi i ochroną przed bronią chemiczną;
- (c) cele wojskowe nie związane z użyciem broni chemicznej i niezależne od użycia toksycznych właściwości związków chemicznych jako środka prowadzenia wojny;
- (d) cele utrzymania porządku publicznego, włączając w to uśmierzanie rozruchów wewnętrznych.

10. "Zdolność produkcyjna" oznacza:

Roczną ilościową zdolność wytwarzania określonego związku chemicznego w oparciu o aktualnie stosowany proces technologiczny lub, jeśli ten proces nie jest jeszcze stosowany - zaplanowaną do wytworzenia w określonym obiekcie. Uznaje się ją za równą zdolności nominalnej lub jeśli nie jest ona zdefiniowana - zdolności projektowanej. Zdolność nominalna oznacza ilość produktu, jaką można otrzymać w warunkach optymalnych do wytworzenia maksymalnej ilości tego produktu w danym obiekcie produkcyjnym, określoną w jednej lub wielu produkcjach testowych. Zdolność projektowa oznacza wyliczoną teoretycznie ilość produktu wytworzonego.

11. "Organizacja" oznacza Organizację ds. Zakazu Broni Chemicznej ustanowioną zgodnie z artykułem VIII niniejszej Konwencji.

12. Dla celów artykułu VI:

- (a) "Produkcja" związku chemicznego oznacza jego uzyskiwanie na drodze reakcji chemicznej;
- (b) "Przetwarzanie" związku chemicznego oznacza proces fizyczny, taki jak wytwarzanie, wytrącanie ekstrakcji i oczyszczanie, w czasie której związek chemiczny nie jest przekształcany w inny związek chemiczny;

- (c) "Zużycie" związku chemicznego oznacza jego zamianę w inny związek chemiczny na drodze reakcji chemicznej.

ARTYKUŁ III

DEKLARACJE

1. Każde Państwo-Strona przedstawi nie później niż 30 dni od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji, deklaracje, w których:

- (a) W odniesieniu do broni chemicznej:
- (i) zadeklaruje, czy jest właścicielem lub posiadaczem jakiegokolwiek broni chemicznej, albo czy w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli znajduje się jakakolwiek broń chemiczna;
 - (ii) wskaże dokładną lokalizację, łączną ilość, szczegółowy wykaz broni chemicznej, której jest właścicielem lub posiadaczem, albo która jest rozmieszczona w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli, stosownie do ustępów 1-3 części IV (A) Załącznika dotyczącego weryfikacji z wyjątkiem broni chemicznej, o której jest mowa w punkcie (iii);
 - (iii) powiadomi o istnieniu wszelkiej broni chemicznej na swoim terytorium, której właścicielem lub posiadaczem jest inne państwo i rozmieszczonej w dowolnym miejscu, podlegającym jurysdykcji lub kontroli innego państwa, zgodnie z ustępem 4 części IV (A) Załącznika dotyczącego weryfikacji;
 - (iv) zadeklaruje, czy przekazywało lub otrzymywało od 1 stycznia 1946 r. pośrednio lub bezpośrednio jakakolwiek broń chemiczną, a także wskaże fakty przekazywania i otrzymywania takiej broni, stosownie do ustępu 5 części IV (A) Załącznika dotyczącego weryfikacji;
 - (v) przedstawi swój ogólny plan zniszczenia broni chemicznej, której jest właścicielem lub posiadaczem, albo która jest rozmieszczona w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli, stosownie do ustępu 6 części IV (A) Załącznika dotyczącego weryfikacji;
- (b) W odniesieniu do starej broni chemicznej i porzuconej broni chemicznej:
- (i) zadeklaruje, czy posiada na swoim terytorium starą broń chemiczną i przedstawi wszystkie posiadane na jej temat informacje, zgodnie z ustępem 3 części IV (B) Załącznika dotyczącego weryfikacji;
 - (ii) zadeklaruje, czy posiada na swoim terytorium porzuconą broń chemiczną i przedstawi wszystkie posiadane na jej temat informacje, zgodnie z ustępem 8 części IV (B) załącznika dotyczącego weryfikacji;
 - (iii) zadeklaruje, czy porzuciło broń chemiczną na terytorium innych Państw i przedstawi wszystkie posiadane na jej temat informacje, zgodnie z ustępem 10 części IV (B) załącznika dotyczącego weryfikacji;
- (c) W odniesieniu do obiektów do produkcji broni chemicznej:
- (i) zadeklaruje, czy jest lub było właścicielem lub posiadaczem jakichkolwiek obiektów do produkcji broni chemicznej, albo czy takie obiekty są lub były rozmieszczone w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli w okresie od 1 stycznia 1946;
 - (ii) wskaże każdy obiekt do produkcji broni chemicznej, którego było lub jest właścicielem lub posiadaczem, albo który jest lub był rozmieszczony w dowolnym

miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli w okresie od 1 stycznia 1946 r. stosownie do ustępu 1 części V Załącznika dotyczącego weryfikacji z wyjątkiem obiektów, o których mowa w punkcie (iii);

- (iii) powiadomi o istnieniu każdego obiektu do produkcji broni chemicznej, który znajduje się lub znajdował na jego terytorium, a którego właścicielem lub posiadaczem jest lub było inne Państwo, i który jest lub był rozmieszczony w dowolnym miejscu podlegającym jurysdykcji lub kontroli innego państwa w okresie od 1 stycznia 1946 r., zgodnie z ustępem 2 części V Załącznika dotyczącego weryfikacji;
 - (iv) zadeklaruje, czy przekazywało lub otrzymywało bezpośrednio lub pośrednio jakikolwiek sprzęt do produkcji broni chemicznej począwszy od 1 stycznia 1946 r., a także wskaże fakty przekazywania lub przyjmowania takiego sprzętu, zgodnie z ustępami 3-5 części V Załącznika dotyczącego weryfikacji;
 - (v) przedstawi ogólny plan zniszczenia każdego obiektu do produkcji broni chemicznej, którego jest właścicielem lub posiadaczem, albo który jest rozmieszczony w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli, zgodnie z ustępem 6 części V Załącznika dotyczącego weryfikacji;
 - (vi) wskaże środki, które powinny zostać podjęte w celu zamknięcia każdego obiektu do produkcji broni chemicznej, którego jest właścicielem lub posiadaczem, albo który jest rozmieszczony w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli, zgodnie z ustępem 1 (i) części V Załącznika dotyczącego weryfikacji;
 - (vii) przedstawi ogólny plan każdej czasowej konwersji dowolnego obiektu do produkcji broni chemicznej, którego jest właścicielem lub posiadaczem, albo który jest rozmieszczony w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli, w obiekt do niszczenia broni chemicznej, zgodnie z ustępem 7 części V Załącznika dotyczącego weryfikacji;
- (d) W odniesieniu do innych obiektów:
Wskaże dokładną lokalizację, charakter i ogólny zakres działalności każdego obiektu lub budowli, będących jego własnością lub w jego posiadaniu albo rozmieszczonych w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli, i który był zaprojektowany, zbudowany lub używany począwszy od 1 stycznia 1946 r. głównie do prowadzenia badań nad bronią chemiczną. Taka deklaracja powinna obejmować, między innymi, laboratoria a także poligony i obiekty doświadczalne.
- (e) W odniesieniu do chemicznych środków policyjnych:
Wskaże nazwę chemiczną, wzór strukturalny oraz numer rejestracyjny w Chemical Abstracts Service (CAS), jeżeli został przyznany, dla każdego związku chemicznego, który osiada dla uśmierzenia rozruchów. W przypadku ewentualnej zmiany, taka deklaracja podlega uaktualnieniu nie później niż 30 dni od dnia jej rzeczywistego zajścia.

2. Postanowienia niniejszego artykułu oraz stosownych postanowień części IV Załącznika dotyczącego weryfikacji, według uznania Państwa-Strony, mogą nie mieć zastosowania do broni chemicznej zakopanej na jego terytorium przed 1 stycznia 1977 r., i która pozostaje zakopana, albo która została zatopiona w morzu przed 1 stycznia 1985 r.

ARTYKUŁ IV

BROŃ CHEMICZNA

1. Postanowienia niniejszego artykułu oraz szczegółowe procedury stosowania dotyczą wszelkiej broni chemicznej będącej własnością lub w posiadaniu Państwa-Strony, albo broni rozmieszczonej w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli, z wyłączeniem starej broni chemicznej oraz porzuconej broni chemicznej, do których ma zastosowanie część IV (B) Załącznika dotyczącego weryfikacji.

2. Procedury stosowania niniejszego artykułu są szczegółowo przedstawione w Załączniku dotyczącym weryfikacji.

3. Wszystkie miejsca, gdzie broń chemiczna określona w ustępie 1 jest składowana lub niszczone, podlegają systematycznej kontroli za pośrednictwem inspekcji na miejscu oraz monitoringu za pomocą przyrządów zainstalowanych na miejscu, zgodnie z postanowieniami do części IV (A) Załącznika dotyczącego weryfikacji.

4. Każde Państwo-Strona natychmiast po przedłożeniu deklaracji zgodnie z ustępem 1 (a) artykułu III zapewni dostęp do broni chemicznej wyszczególnionej w ustępie 1, w celu systematycznej kontroli tej deklaracji poprzez inspekcję na miejscu. Od tego czasu, każde Państwo-Strona nie przeniesie żadnej tego rodzaju broni chemicznej, chyba, że do obiektu niszczenia broni chemicznej. Państwo-Strona zapewni dostęp do takiej broni chemicznej w celu systematycznej kontroli na miejscu.

5. Każde Państwo-Strona zapewni dostęp do każdego obiektu niszczenia broni chemicznej i każdego obszaru jej składowania, które są jego własnością lub w jego posiadaniu, albo które są rozmieszczone w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli, w celu systematycznej kontroli poprzez inspekcję na miejscu oraz monitoring za pomocą instrumentów zainstalowanych na miejscu.

6. Każde Państwo-Strona zniszczy wszelką broń chemiczną określoną w ustępie 1 zgodnie z Załącznikiem dotyczącym weryfikacji i stosownie do uzgodnionego tempa i kolejności niszczenia (określanych dalej jako "porządek niszczenia"). Taki proces niszczenia rozpocznie się nie później niż dwa lata po wejściu dla niego w życie niniejszej Konwencji i zakończy się nie później niż 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji. Nie zabrania się Państwu-Stronie niszczenia takiej broni chemicznej w szybszym tempie.

7. Każde Państwo-Strona:

- (a) Przedstawi szczegółowe plany niszczenia broni chemicznej określonej w ustępie 1 nie później niż 60 dni przed rozpoczęciem każdego rocznego okresu niszczenia, stosownie do ustępu 29 części IV(A) Załącznika dotyczącego weryfikacji. Szczegółowe plany obejmują wszystkie zapasy podlegające zniszczeniu w trakcie następnego rocznego okresu niszczenia;
- (b) Przedstawi coroczne deklaracje dotyczące realizacji swoich planów zniszczenia broni chemicznej wyszczególnionej w ustępie 1, nie później niż 60 dni po zakończeniu każdego rocznego okresu niszczenia;
- (c) Zaświadczy, nie później niż 30 dni po zakończeniu procesu niszczenia, że cała broń chemiczna wyszczególniona w ustępie 1 została zniszczona

8. Państwo-Strona, które ratyfikuje lub przystąpi do niniejszej Konwencji po upływie 10-letniego okresu przewidzianego na zniszczenie, zgodnie z ustępem 6, zniszczy w miarę możliwości broń chemiczną, o której mowa w ustępie 1. Rada Wykonawcza ustala dla takiego Państwa-Strony porządek niszczenia broni i procedury ścisłej kontroli jej niszczenia.

9. Wszelka broń chemiczna odkryta przez Państwo-Stronę po wstępnym zadeklarowaniu broni chemicznej będzie przedmiotem sprawozdania, zabezpieczenia i zniszczenia, stosownie do części IV (A) Załącznika dotyczącego weryfikacji.

10. Każde Państwo-Strona w czasie transportu, pobierania próbek, składowania, niszczenia broni chemicznej powinno podjąć wszelkie działania w celu zagwarantowania bezpieczeństwa ludzi i ochrony środowiska. Każde Państwo-Strona transportuje, pobiera próbki, składa i niszczy broń chemiczną zgodnie z własnymi normami w zakresie bezpieczeństwa i emisji.

11. Każde Państwo-Strona posiadające na swoim terytorium broń chemiczną, którego właścicielem lub posiadaczem jest inne Państwo, albo która jest rozmieszczona w dowolnym miejscu podlegającym jurysdykcji lub kontroli innego Państwa, uczyni wszystko w celu usunięcia tej broni chemicznej z jego terytorium, nie później niż rok po wejściu dla niego w życie niniejszej Konwencji. Jeśli ta broń nie zostanie usunięta w ciągu roku, Państwo-Strona może żądać od Organizacji i innych Państw-Stron okazania pomocy w jej zniszczeniu.

12. Każde Państwo-Strona zobowiązuje się współpracować z innymi Państwami-Stronami, które zażądają informacji lub pomocy, dwustronnie lub za pośrednictwem Sekretariatu Technicznego, w sprawie metod i technologii bezpiecznego i efektywnego niszczenia broni chemicznej.

13. Przy prowadzeniu działalności kontrolnej zgodnie z niniejszym artykułem i częścią IV(A) Załącznika dotyczącego weryfikacji, Organizacja rozpatrzy możliwości mające na celu uniknięcie powtarzania postanowień dwustronnych lub wielostronnych umów wiążących Państwa-Strony, dotyczących kontroli składowania broni chemicznej i jej zniszczenia.

W tym celu Rada Wykonawcza podejmie decyzję w sprawie ograniczenia kontroli do środków uzupełniających środki podjęte zgodnie z taką dwustronną lub wielostronną umową, jeśli uzna, że:

- (a) postanowienia takiej umowy dotyczące kontroli są zgodne z odpowiednimi postanowieniami niniejszego artykułu oraz części IV (A) Załącznika dotyczącego weryfikacji;
- (b) stosowanie takiej umowy zapewnia wystarczającą gwarancję zgodności z odpowiednimi postanowieniami niniejszej Konwencji;
- (c) Strony takiej umowy dwustronnej lub wielostronnej w pełni informują Organizację o swojej działalności kontrolnej.

14. Jeśli Rada Wykonawcza podejmie decyzję stosownie do ustępu 13, Organizacja ma prawo nadzorować stosowanie takiej umowy dwustronnej lub wielostronnej.

15. Żadne z postanowień ustępów 13 i 14 nie narusza obowiązku Państwa-Strony do przedstawienia deklaracji zgodnie z artykułem III, niniejszego artykułu oraz części IV(A) Załącznika dotyczącego weryfikacji.

16. Każde Państwo-Strona ponosi koszty niszczenia broni chemicznej, do której zniszczenia jest zobowiązane. Ponosi ono również koszty kontroli, składowania i niszczenia broni chemicznej, o ile Rada Wykonawcza nie podejmie innej decyzji. Jeśli Rada Wykonawcza podejmie decyzję ograniczenia weryfikacji wykonywanej przez Organizację zgodnie z ustępem 13, to koszty dodatkowej kontroli i monitoringu, które wykonuje Organizacja, są ponoszone zgodnie ze skalą składek w Organizacji Narodów Zjednoczonych, zgodnie z ustępem 7 artykułu VIII.

17. Postanowienia niniejszego artykułu i odpowiednich postanowień części IV Załącznika dotyczącego weryfikacji, według uznania Państwa-Strony, mogą nie mieć zastosowania do broni chemicznej zakopanej na jego terytorium przed 1 stycznia 1977 r., i która pozostaje zakopana, lub która została zatopiona w morzu przed 1 stycznia 1985 r.

ARTYKUŁ V

OBIEKTY DO PRODUKCJI BRONI CHEMICZNEJ

1. Postanowienia niniejszego artykułu i szczegółowe procedury jego stosowania odnoszą się do każdego obiektu do produkcji broni chemicznej będącego własnością lub w posiadaniu Państwa-Strony, albo który znajduje się w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli.

2. Szczegółowe procedury stosowania niniejszego artykułu określa Załącznik dotyczący weryfikacji.

3. Wszystkie obiekty do produkcji broni chemicznej określone w ustępie 1 podlegają systematycznej kontroli poprzez inspekcję na miejscu oraz monitoring za pomocą przyrządów zainstalowanych na miejscu, zgodnie z postanowieniami części V Załącznika dotyczącego weryfikacji.

4. Każde Państwo-Strona natychmiast przerwie wszelką działalność w obiektach do produkcji broni chemicznej wyszczególnionych w ustępie 1, z wyłączeniem działalności wymaganej do ich zamknięcia.

5. Każde Państwo-Strona nie będzie budować żadnych nowych obiektów do produkcji broni chemicznej, ani modyfikować żadnych istniejących obiektów do produkcji broni chemicznej albo do każdego innego rodzaju działalności zabronionej przez niniejszą Konwencję.

6. Każde Państwo-Strona natychmiast po przedłożeniu deklaracji zgodnie z ustępem (c) artykułu III zapewni dostęp do obiektów do produkcji broni chemicznej, określonych w ustępie 1, w celu systematycznej kontroli deklaracji poprzez inspekcję na miejscu.

7. Każde Państwo-Strona:

- (a) zamknie, nie później niż 90 dni od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji, wszystkie obiekty do produkcji broni chemicznej określone w ustępie 1, zgodnie z postanowieniami części V Załącznika dotyczącego weryfikacji, i poinformuje o tym;
- (b) zapewni dostęp do obiektów do produkcji broni chemicznej, określonych w ustępie 1, po ich zamknięciu, w celu systematycznej kontroli poprzez inspekcję na miejscu oraz monitoring, za pomocą przyrządów zainstalowanych na miejscu w celu zagwarantowania, aby obiekty pozostały zamknięte i zostały następnie zniszczone.

8. Każde Państwo-Strona zniszczy wszystkie obiekty do produkcji broni chemicznej określone w ustępie 1 oraz związane z nim obiekty i sprzęt zgodnie z Załącznikiem dotyczącym weryfikacji i stosownie do uzgodnionego tempa i kolejności niszczenia (określanym dalej jako "porządek niszczenia"). Takie niszczenie rozpocznie się nie później niż rok do dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji i zakończy się nie później niż 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji. Nie zabrania się Państwu-Stronie niszczenia takich obiektów w szybszym tempie.

9. Każde Państwo-Strona:

- (a) przedstawi szczegółowe plany niszczenia obiektów do produkcji broni chemicznej określonych w ustępie 1 nie później niż 180 dni przed rozpoczęciem niszczenia każdego obiektu;
- (b) przedstawi roczne deklaracje dotyczące realizacji swoich planów niszczenia wszystkich obiektów do produkcji broni chemicznej określonych w ustępie 1, nie później niż 90 dni od zakończenia każdego rocznego okresu niszczenia;
- (c) zaświadczy, nie później niż 30 dni od zakończenia procesu niszczenia, że wszystkie obiekty służące do produkcji broni chemicznej określone w ustępie 1 zostały zniszczone.

10. Państwo-Strona, które ratyfikuje lub przystąpi do niniejszej Konwencji po upływie 10-letniego okresu przewidzianego, zgodnie z ustępem 8, na zniszczenie, zniszczy w miarę

możliwości obiekty do produkcji broni chemicznej, o której mowa w ustępie 1. Rada Wykonawcza ustala dla takiego Państwa-Strony porządek niszczenia oraz procedury ścisłej kontroli jej niszczenia.

11. W czasie niszczenia obiektów do produkcji broni chemicznej każde Państwo-Strona podejmie wszelkie środki w celu zagwarantowania bezpieczeństwa ludzi i ochrony środowiska. Każde Państwo-Strona zniszczy obiekty do produkcji broni chemicznej zgodnie z własnymi standardami w zakresie bezpieczeństwa i emisji.

12. Obiekty do produkcji broni chemicznej określone w ustępie 1, mogą być czasowo poddane konwersji na obiekty do niszczenia broni chemicznej, zgodnie z postanowieniami ustępów 18-25 części V Załącznika dotyczącego weryfikacji. Taki poddany konwersji obiekt musi zostać zniszczony gdy tylko przestanie być używany do niszczenia broni chemicznej, a w każdym przypadku nie później niż 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji.

13. Państwo-Strona może zażądać, w wyjątkowych przypadkach wyższej konieczności, upoważnienia do używania obiektów do produkcji broni chemicznej określonych w ustępie 1 do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję. Zgodnie z zaleceniem Rady Wykonawczej, Konferencja Państw-Stron podejmie decyzję o przyjęciu lub odrzuceniu prośby oraz ustanowi warunki, od których uzależnione jest upoważnienie, stosownie do sekcji D części V Załącznika dotyczącego weryfikacji.

14. Obiekt do produkcji broni chemicznej poddaje się konwersji w taki sposób, żeby możliwość ponownej konwersji tego obiektu na obiekt do produkcji broni chemicznej była nie większa niż w przypadku dowolnego obiektu używanego do celów przemysłowych, rolnych, badawczych, medycznych, farmaceutycznych lub innych celów pokojowych, w których nie są wykorzystywane związki chemiczne określone w Wykazie 1.

15. Wszystkie obiekty poddane konwersji podlegają systematycznej kontroli poprzez inspekcję na miejscu oraz kontroli za pomocą przyrządów zainstalowanych na miejscu zgodnie z postanowieniami sekcji D części V Załącznika dotyczącego weryfikacji.

16. Przy wykonywaniu działalności kontrolnej zgodnie z niniejszym artykułem i częścią V Załącznika dotyczącego weryfikacji, Organizacja rozpatrzy możliwości mające na celu uniknięcie powtarzania postanowień dwustronnych lub wielostronnych umów wiążących Państwa-Strony, dotyczących kontroli obiektów do produkcji broni chemicznej oraz ich niszczenia.

W tym celu Rada Wykonawcza podejmie decyzję w sprawie ograniczenia kontroli do środków uzupełniających wobec środków kontrolnych, podjętych zgodnie z taką dwustronną lub wielostronną umową, jeśli uzna, że:

- (a) postanowienia takiej umowy dotyczące kontroli są zgodne z odpowiednimi postanowieniami niniejszego artykułu oraz części V Załącznika dotyczącego weryfikacji;
- (b) stosowanie takiej umowy zapewni wystarczającą gwarancję zgodności z odpowiednimi postanowieniami niniejszej Konwencji;
- (c) strony takiej umowy dwustronnej lub wielostronnej w pełni informują Organizację o ich działalności kontrolnej.

17. Jeśli Rada Wykonawcza podejmie decyzję stosownie do ustępu 16, Organizacja ma prawo nadzorować stosowanie takiej umowy dwustronnej lub wielostronnej.

18. Postanowienia ustępów 16 i 17 nie naruszają obowiązku Państwa-Strony do przedstawienia deklaracji zgodnie z artykułem III, niniejszym artykułem oraz częścią V Załącznika dotyczącego weryfikacji.

19. Każde Państwo-Strona ponosi koszty niszczenia obiektów do produkcji broni chemicznej, do której zniszczenia jest zobowiązane. Ponosi ono również koszty kontroli, o ile Rada Wykonawcza nie podejmie innej decyzji. Jeśli Rada Wykonawcza podejmie decyzję o ograniczeniu weryfikacji wykonywanej przez Organizację zgodnie z ustępem 16, to koszty dodatkowej kontroli i monitoringu, które wykonuje Organizacja, są ponoszone stosownie ze skalą składek w Organizacji Narodów Zjednoczonych, zgodnie z ustępem 7 Artykułu VIII.

ARTYKUŁ VI

DZIAŁALNOŚĆ NIE ZABRONIONA PRZEZ NINIEJSZĄ KONWENCJĘ

1. Każde Państwo-Strona ma prawo, z zastrzeżeniem postanowień niniejszej Konwencji, rozwijać, wytwarzać, nabywać w inny sposób, przechowywać, przekazywać i używać toksyczne związki chemiczne i ich prekursory do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję.

2. Każde Państwo-Strona podejmie niezbędne środki w celu zagwarantowania, aby toksyczne związki chemiczne i ich prekursory były rozwijane, wytwarzane, nabywane w inny sposób, przechowywane, przekazywane i używane na jego terytorium albo w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli wyłącznie do celów nie zabronionych na mocy niniejszej Konwencji. W tym celu, i dla zapewnienia zgodności tej działalności ze zobowiązaniami wynikającymi z niniejszej Konwencji, każde Państwo-Strona podda toksyczne związki chemiczne i ich prekursory wymienione w Wykazach 1, 2 i 3 Załącznika dotyczącego związków chemicznych, jak również obiekty odnoszące się do takich związków chemicznych, oraz inne obiekty określone w Załączniku dotyczącym weryfikacji, które są rozmieszczone na jego terytorium albo w dowolnym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli, środkom kontrolnym zgodnie z postanowieniami Załącznika dotyczącego weryfikacji.

3. Każde Państwo-Strona podda związki chemiczne wymienione w Wykazie 1 (określane dalej jako "związki chemiczne Wykazu 1") ograniczeniom dotyczącym wytwarzania, nabywania, przechowywania, przekazywania i użycia, zgodnie z postanowieniami części VI Załącznika dotyczącego weryfikacji. Każde Państwo-Strona jest zobowiązane poddać związki chemiczne wykazu 1 oraz obiekty określone w części VI Załącznika dotyczącego weryfikacji systematycznej kontroli poprzez inspekcję na miejscu oraz monitoring za pomocą przyrządów zainstalowanych na miejscu zgodnie z powyższą częścią Załącznika dotyczącego weryfikacji.

4. Każde Państwo-Strona podda związki chemiczne wymienione w Wykazie 2 (określane dalej jako "związki chemiczne Wykazu 2") oraz obiekty wyszczególnione w części VII Załącznika dotyczącego weryfikacji, kontroli danych oraz kontroli na miejscu zgodnie z wyżej wymienioną częścią Załącznika dotyczącego weryfikacji.

5. Każde Państwo-Strona podda związki chemiczne, wymienione w Wykazie 3 (określane dalej jako "związki chemiczne Wykazu 3") oraz obiekty wyszczególnione w części VIII Załącznika dotyczącego weryfikacji, kontroli danych i kontroli na miejscu zgodnie z powyższą częścią Załącznika dotyczącego weryfikacji.

6. Każde Państwo-Strona podda obiekty, określane w części IX Załącznika dotyczącego weryfikacji, kontroli danych oraz ewentualnej kontroli na miejscu, zgodnie z postanowieniami powyższej części Załącznika dotyczącego weryfikacji, o ile Konferencja Państw-Stron nie podejmie innej decyzji zgodnie z ustępem 22 części IX Załącznika dotyczącego weryfikacji.

7. Każde Państwo-Strona nie później niż 30 dni od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji złoży wstępną deklarację dotyczącą odpowiednich związków chemicznych i obiektów, zgodnie z Załącznikiem dotyczącym weryfikacji.

8. Każde Państwo-Strona przedstawi coroczne deklaracje dotyczące odpowiednich związków chemicznych i obiektów zgodnie z Załącznikiem dotyczącym weryfikacji.

9. W celu kontroli na miejscu, każde Państwo-Strona zapewni inspektorom dostęp do swych obiektów zgodnie z wymogami określonymi w Załączniku dotyczącym weryfikacji.

10. Przy prowadzeniu działalności kontrolnej Sekretariat Techniczny powinien unikać wszelkiej nieuzasadnionej ingerencji w działalność chemiczną Państwa-Strony służącą do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję, a w szczególności powinien przestrzegać postanowień zawartych w Załączniku dotyczącym Ochrony Poufności Informacji, (nazywanym dalej "Załącznikiem dotyczącym poufności").

11. Postanowienia niniejszego artykułu są stosowane w taki sposób, aby uniknąć opóźnienia rozwoju ekonomicznego i technologicznego Państw-Stron oraz międzynarodowej współpracy w dziedzinie działalności chemicznej służącej do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję włączając w to międzynarodową wymianę informacji naukowo-technicznej oraz związków chemicznych i sprzętu do wytwarzania, przetwarzania lub używania związków chemicznych do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję.

ARTYKUŁ VII

KRAJOWE ŚRODKI REALIZACJI

Zobowiązania ogólne

1. Każde Państwo-Strona, zgodnie ze swoimi wymogami konstytucyjnymi, wprowadza środki konieczne do wypełniania zobowiązań wynikających dla niego z niniejszej Konwencji. W szczególności:

- (a) zakaże osobom fizycznym i prawnym znajdującym się w jakimkolwiek miejscu na jego terytorium lub w każdym innym miejscu podlegającym jego jurysdykcji, uznanej przez prawo międzynarodowe, podejmowania wszelkiej działalności zabronionej Państwu-Stronie przez niniejszą Konwencję, a w szczególności wprowadzi odpowiednie przepisy karne w tym zakresie;
- (b) nie zezwoli w żadnym miejscu znajdującym się pod jego kontrolą na prowadzenie jakiegokolwiek działalności zabronionej Państwu-Stronie przez niniejszą Konwencję;
- (c) zastosuje przepisy karne przyjęte zgodnie z ustępem (a) do wszelkiej działalności zabronionej Państwu-Stronie przez niniejszą Konwencję, podejmowanej w jakimkolwiek miejscu przez osoby fizyczne posiadające jego obywatelstwo, zgodnie z prawem międzynarodowym.

2. Każde Państwo-Strona współpracuje z innymi Państwami-Stronami i okazuje w odpowiedniej formie pomoc prawną w celu ułatwienia wykonywania zobowiązań wynikających z ustępu 1.

3. Realizując swoje zobowiązania wynikające z Konwencji, każde Państwo-Strona, podejmie wszelkie środki w celu zagwarantowania bezpieczeństwa ludzi i ochrony środowiska oraz współpracuje, stosownie do potrzeb, z innymi Państwami-Stronami w tym zakresie.

Stosunki między Państwem-Stroną i Organizacją

4. W celu wykonania zobowiązań wynikających z niniejszej Konwencji, każde Państwo-Strona wyznaczy lub ustanowi organ krajowy, który będzie służył jako krajowy punkt

kontaktowy dla zapewnienia skutecznej łączności z Organizacją i innymi Państwami-Stronami, i poinformuje o tym Organizację w chwili wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji.

5. Każde Państwo-Strona poinformuje Organizację o środkach ustawodawczych i administracyjnych podjętych w celu wykonania niniejszej Konwencji.

6. Każde Państwo-Strona traktuje jako poufne i specjalne informacje i dane otrzymywane w sposób poufny od Organizacji w związku z realizacją niniejszej Konwencji. Takie informacje i dane używane będą przez nie wyłącznie zgodnie z jego prawami i zobowiązaniami wynikającymi z niniejszej Konwencji oraz postanowieniami zawartymi w Załączniku dotyczącym poufności.

7. Każde Państwo-Strona zobowiązuje się do współpracy z Organizacją w wykonywaniu wszystkich jej funkcji, a w szczególności do udzielania pomocy Sekretariatowi Technicznemu.

ARTYKUŁ VIII

ORGANIZACJA

A. POSTANOWIENIA OGÓLNE

1. Państwa-Strony ustanawiają niniejszym Organizację ds. Zakazu Broni Chemicznej dla realizacji przedmiotu i celu niniejszej Konwencji oraz zagwarantowania stosowania jej postanowień, włączając w to postanowienia o międzynarodowej kontroli jej przestrzegania, a także stworzenia forum dla konsultacji i współpracy między Państwami-Stronami.

2. Wszystkie Państwa-Strony niniejszej Konwencji są członkami Organizacji. Żadne Państwo-Strona nie może być pozbawione członkostwa w Organizacji.

3. Siedzibą Organizacji jest Haga (Królestwo Niderlandów).

4. Niniejszym ustanawia się jako organy Organizacji: Konferencję Państw-Stron, Radę Wykonawczą oraz Sekretariat Techniczny.

5. Organizacja prowadzi działalność weryfikacyjną przewidzianą w niniejszej Konwencji w możliwie najmniej ingerujący sposób, dla skutecznego i terminowego wykonania swoich celów. Organizacja zwraca się wyłącznie o informacje i dane niezbędne do wykonania swoich zobowiązań wynikających z niniejszej Konwencji. Organizacja powinna podjąć wszelkie środki ostrożności dla ochrony poufnego charakteru informacji o cywilnej i wojskowej działalności oraz o obiektach, które zostaną jej ujawnione podczas wykonywania niniejszej Konwencji, a w szczególności powinna przestrzegać postanowień zawartych w Załączniku dotyczącym poufności.

6. Przy podejmowaniu działalności weryfikacyjnej Organizacja będzie uwzględniać środki mające na celu korzystanie z osiągnięć nauki i techniki.

7. Koszty działalności Organizacji są ponoszone przez Państwa-Strony stosownie do skali składek w Organizacji Narodów Zjednoczonych, z uwzględnieniem różnicy pomiędzy liczbą członków Organizacji Narodów Zjednoczonych a liczbą członków niniejszej Organizacji oraz z uwzględnieniem postanowień artykułów IV i V. Składki Państw-Stron do Komisji Przygotowawczej zostaną odliczone w określony sposób z ich składek do budżetu zwyczajnego. Budżet Organizacji składa się z dwóch oddzielnych części, przy czym pierwsza odnosi się do kosztów administracyjnych i innych, a druga - do kosztów działalności weryfikacyjnej.

8. Członek Organizacji, który zalega ze składką na rzecz Organizacji, nie będzie mieć prawa głosu w Organizacji, jeśli wysokość jego zadłużenia jest równa lub przewyższa kwotę składki należnej od niego w ciągu dwóch ostatnich pełnych lat. Konferencja Państw-Stron może jednakże

zezwoić takiemu członkowi na uczestnictwo w głosowaniu, jeśli uzna, że niezdolność do płacenia wynika z okoliczności niezależnych od woli członka.

B. KONFERENCJA PAŃSTW-STRON

Skład, procedura i podejmowanie decyzji

9. W skład Konferencji Państw-Stron (nazywanej dalej "Konferencją") wchodzi wszyscy członkowie Organizacji. Każdy członek posiada jednego przedstawiciela w Konferencji, któremu mogą towarzyszyć zastępcy i doradcy.

10. Pierwsza sesja Konferencji jest zwoływana przez depozytariusza nie później niż 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji.

11. Konferencja obraduje na sesjach zwyczajnych, które odbywają się corocznie, o ile nie zdecydowała inaczej.

12. Sesje specjalne Konferencji zwołuje się:

- (a) na mocy decyzji Konferencji;
 - (b) na wniosek Rady Wykonawczej;
 - (c) na wniosek członka poparty przez 1/3 członków;
- lub
- (d) zgodnie z ustępem 22 dla dokonania przeglądu funkcjonowania niniejszej Konwencji.

Z wyjątkiem przypadku określonego w ustępie (d) sesja nadzwyczajna zwoływana jest nie później niż 30 dni po otrzymaniu wniosku przez Dyrektora Generalnego Sekretariatu Technicznego, o ile wniosek nie stanowi inaczej.

13. Konferencję zwołuje się również w formie Konferencji Przeglądowej stosownie do ustępu 2 artykułu XV.

14. Sesje Konferencji odbywają się w siedzibie Organizacji, o ile Konferencja nie zdecydowała inaczej.

15. Konferencja przyjmuje swój regulamin wewnętrzny. Na początku każdej sesji zwyczajnej Konferencja wybiera swojego przewodniczącego oraz innych funkcjonariuszy, w zależności od potrzeb. Wykonują oni swoje funkcje dopóki nowi przewodniczący i inni funkcjonariusze nie zostaną wybrani na następnej sesji zwyczajnej.

16. Większość członków Organizacji tworzy kworum Konferencji.

17. Każdy członek Organizacji dysponuje na Konferencji jednym głosem.

18. Konferencja podejmuje decyzje w sprawach proceduralnych zwykłą większością głosów członków obecnych i uczestniczących w głosowaniu. Decyzje w sprawach merytorycznych powinny być w miarę możliwości podejmowane na zasadzie jednomyślności. Jeśli przy podjęciu decyzji w takiej sprawie nie udaje się osiągnąć jednomyślności, przewodniczący odkłada na 24 godziny wszelkie głosowania i w trakcie tego okresu odłożenia głosowania podejmuje wszelkie działania dla ułatwienia osiągnięcia jednomyślności, i przed zakończeniem tego okresu przedstawia Konferencji sprawozdanie. Jeśli osiągnięcie jednomyślności po upływie 24 godzin nie jest możliwe, Konferencja podejmuje decyzję większością 2/3 głosów członków obecnych i uczestniczących w głosowaniu, o ile niniejsza Konwencja nie przewiduje inaczej.

W razie wątpliwości czy dana sprawa ma charakter merytoryczny, czy nie, sprawa taka jest traktowana jako sprawa merytoryczna, o ile Konferencja nie podejmie innej decyzji większością głosów wymaganą dla podjęcia decyzji w sprawach merytorycznych.

Uprawnienia i funkcje

19. Konferencja jest głównym organem Organizacji. Rozpatruje ona wszystkie kwestie, sprawy i problemy wynikające z niniejszej Konwencji nie wyłączając tych, które dotyczą uprawnień i funkcji Rady Wykonawczej i Sekretariatu Technicznego. Konferencja może przedstawiać zalecenia i wypowiadać się odnośnie wszelkich kwestii, spraw i problemów wynikających z niniejszej Konwencji, podniesionych przez Państwo-Stronę lub skierowanych do niej przez Radę Wykonawczą.

20. Konferencja nadzoruje stosowanie niniejszej Konwencji oraz podejmuje działania w celu wykonania jej przedmiotu i celu. Konferencja ocenia stopień przestrzegania niniejszej Konwencji. Nadzoruje również działalność Rady Wykonawczej i Sekretariatu Technicznego oraz może, stosownie do postanowień niniejszej Konwencji, kierować wytyczne do każdego z tych organów dotyczące wykonania przez nie swoich funkcji.

21. Konferencja:

- (a) rozpatruje i przyjmuje na sesjach zwyczajnych sprawozdanie, budżet programowy Organizacji, przedstawione przez Radę Wykonawczą oraz rozpatruje inne sprawozdania;
- (b) podejmuje decyzje co do skali składek wnoszonych przez Państwa-Strony zgodnie z ustępem 7;
- (c) wybiera członków Rady Wykonawczej;
- (d) mianuje Dyrektora Generalnego Sekretariatu Technicznego (zwanego dalej "Dyrektorem Generalnym");
- (e) zatwierdza regulamin wewnętrzny Rady Wykonawczej przedstawiony przez Radę;
- (f) ustanawia organy pomocnicze, jakie uzna za niezbędne do wykonywania funkcji określonych na mocy niniejszej Konwencji;
- (g) wspiera współpracę międzynarodową w celach pokojowych w dziedzinie działalności chemicznej;
- (h) dokonuje przeglądu osiągnięć naukowo-technicznych, które mogłyby wpłynąć na stosowanie niniejszej Konwencji i w tym celu poleci Dyrektorowi Generalnemu ustanowienie Rady Naukowo-Doradczej, aby umożliwić mu w ramach jego funkcji udzielanie Konferencji Radzie Wykonawczej lub Państwom-Stronom specjalistycznego doradztwa w dziedzinach nauki i techniki mających znaczenie dla niniejszej Konwencji. W skład Rady Naukowo-Doradczej wchodzi niezależni eksperci wyznaczeni według kryteriów przyjętych przez Konferencję;
- (i) rozpatruje i przyjmuje na swojej pierwszej sesji wszelkie projekty umów, przepisów i wytycznych opracowanych przez Komisję Przygotowawczą;
- (j) ustanawia na swojej pierwszej sesji fundusz pomocy złożony z dobrowolnych składek zgodnie z artykułem X;
- (k) podejmuje niezbędne środki dla zagwarantowania przestrzegania niniejszej Konwencji oraz rozwiązania lub poprawy każdej sytuacji, która stoi w sprzeczności z postanowieniami niniejszej Konwencji, zgodnie z artykułem XII.

22. Nie później niż rok po upływie piątego i dziesiątego roku od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji i w każdym innym terminie w tym okresie Konferencja jeśli tak zadecyduje, spotyka się na sesjach nadzwyczajnych dla dokonania przeglądu funkcjonowania niniejszej Konwencji. W trakcie takich przeglądów brane są pod uwagę wszelkie istotne osiągnięcia naukowo-techniczne. Następnie co pięć lat, o ile nie postanowiono inaczej, zwołuje się kolejne sesje Konferencji w tym samym celu.

C. RADA WYKONAWCZA

Skład, procedura i podejmowanie decyzji

23. Rada Wykonawcza składa się z 41 członków. Każde Państwo-Strona ma prawo zgodnie z zasadą rotacji wejść w skład Rady Wykonawczej. Członkowie Rady Wykonawczej wybierani są przez Konferencję na okres dwóch lat. W celu zagwarantowania skutecznego wykonywania niniejszej Konwencji i przywiązując szczególną uwagę do zasady zrównoważonego podziału geograficznego, znaczenia przemysłu chemicznego, jak również interesów politycznych i bezpieczeństwa, Rada Wykonawcza jest wybierana w następujący sposób:

- (a) dziewięć Państw-Stron z Afryki desygnowanych jest przez Państwa-Strony położone w tym regionie. Przyjmuje się za kryterium wyboru zasadę, iż z tych 9 Państw-Stron, trzech członków stanowią zasadniczo Państwa-Strony posiadające najbardziej znaczący krajowy przemysł chemiczny w tym regionie, co określa się na podstawie danych przedstawianych i publikowanych w źródłach międzynarodowych; dodatkowo grupa regionalna zgadza się przy wyznaczaniu tych 3 członków brać pod uwagę inne regionalne czynniki mające znaczenie dla dokonania wyboru;
- (b) dziewięć Państw-Stron z Azji desygnowanych przez Państwa-Strony położone w tym regionie. Przyjmuje się za kryterium wyboru zasadę, iż z tych 9 Państw-Stron czterech członków stanowią zasadniczo Państwa-Strony posiadające najbardziej znaczący krajowy przemysł chemiczny w tym regionie, co określa się na podstawie danych przedstawianych i publikowanych w źródłach międzynarodowych; dodatkowo grupa regionalna zgadza się przy wyznaczaniu tych 4 członków brać pod uwagę inne regionalne czynniki mające znaczenie dla dokonania wyboru;
- (c) pięć Państw-Stron z Europy Wschodniej desygnowanych przez Państwa-Strony w tym regionie. Przyjmuje się za kryterium wyboru zasadę, iż z tych 5 Państw-Stron jeden członek jest zasadniczo Państwem-Stroną posiadającym najbardziej znaczący krajowy przemysł chemiczny w regionie, co określa się na podstawie danych przedstawianych i publikowanych w źródłach międzynarodowych; dodatkowo grupa regionalna zgadza się przy wyznaczaniu członka o którym mowa powyżej, brać pod uwagę inne regionalne czynniki mające znaczenie dla dokonania wyboru;
- (d) siedem Państw-Stron z Ameryki Łacińskiej i Karaibów desygnowanych przez Państwa-Strony w tym regionie. Przyjmuje się za podstawową zasadę, iż z tych 7 Państw-Stron trzech członków stanowią Państwa-Strony posiadające najbardziej znaczący krajowy przemysł chemiczny w regionie, co określa się na podstawie danych przedstawianych i publikowanych w międzynarodowych źródłach; dodatkowo grupa regionalna zgadza się przy wyznaczaniu tych 3 członków brać pod uwagę inne regionalne czynniki mające znaczenie dla dokonania wyboru;
- (e) dziesięć Państw-Stron spośród Państw-Stron z Europy Zachodniej i innych państw. Przyjmuje się za kryterium wyboru zasadę, iż z tych 10 Państw-Stron pięć państw stanowią zasadniczo Państwa-Strony posiadające najbardziej znaczący krajowy przemysł chemiczny w regionie, co określa się na podstawie danych przedstawianych i publikowanych w źródłach międzynarodowych; dodatkowo grupa regionalna zgadza się przy wyznaczaniu tych 5 członków brać pod uwagę inne regionalne czynniki mające znaczenie dla dokonania wyboru;

- (f) jedno dodatkowe Państwo-Strona wyznaczone kolejno przez Państwa-Strony położone w regionach Azji oraz Ameryki Łacińskiej i Karaibów; przyjmuje się za kryterium wyboru zasadę, iż Państwa-Strony z tych regionów wybierają rotacyjnie jednego z członków ze swojej grupy.

24. W pierwszych wyborach do Rady Wykonawczej 20 członków wybiera się na okres 1 roku, przy zachowaniu proporcji liczbowych zgodnie z zasadami określonymi w ustępie 23.

25. Po całkowitym zakończeniu realizacji artykułów IV i V Konferencja może na wniosek większości członków Rady Wykonawczej dokonać ponownego przeglądu jej składu, biorąc pod uwagę zmiany odnoszące się do zasad wyszczególnionych w ustępie 23, które regulują jej skład.

26. Rada Wykonawcza opracowuje swój regulamin wewnętrzny i przedstawia go Konferencji do zatwierdzenia.

27. Rada Wykonawcza wybiera przewodniczącego spośród swoich członków.

28. Rada Wykonawcza zbiera się na sesjach zwyczajnych. Pomędzy sesjami zwyczajnymi zbiera się tak często, jak jest to niezbędne do wykonywania jej uprawnień i funkcji.

29. Każdy członek Rady Wykonawczej dysponuje jednym głosem. O ile niniejsza Konwencja nie przewiduje inaczej, Rada Wykonawcza podejmuje decyzje w sprawach merytorycznych większością 2/3 głosów wszystkich jej członków. Rada Wykonawcza podejmuje decyzje w kwestiach proceduralnych zwykłą większością głosów wszystkich jej członków. W razie wątpliwości czy dana sprawa ma charakter merytoryczny, czy nie, sprawa taka jest traktowana jako sprawa merytoryczna, o ile Rada Wykonawcza nie podejmie innej decyzji większością głosów wymaganą dla podjęcia decyzji w sprawach merytorycznych.

Uprawnienia i funkcje

30. Rada Wykonawcza jest organem wykonawczym Organizacji. Odpowiada ona przed Konferencją. Rada Wykonawcza wykonuje swoje uprawnienia i funkcje powierzone jej na mocy niniejszej Konwencji, jak również funkcje, które deleguje jej Konferencja. Przy tym działa ona zgodnie z zaleceniami, decyzjami i wytycznymi Konferencji, zapewniając ich właściwą i stałą realizację.

31. Rada Wykonawcza działa na rzecz skutecznej realizacji i przestrzegania niniejszej Konwencji. Nadzoruje ona działalność Sekretariatu Technicznego, współpracuje z organem krajowym każdego Państwa-Strony i ułatwia, na ich wniosek, konsultację i współpracę między Państwami-Stronami.

32. Rada Wykonawcza:

- (a) rozpatruje i przedstawia Konferencji projekty budżetu programowego Organizacji;
- (b) rozpatruje i przedstawia Konferencji projekt sprawozdania Organizacji w sprawie realizacji niniejszej Konwencji, sprawozdanie z realizacji jej działalności oraz sprawozdania specjalne, które uważa ona za niezbędne albo których może zażądać Konferencja;
- (c) przygotowuje sesje Konferencji, a w szczególności projekt porządku dziennego.

33. Rada Wykonawcza może wnioskować o zwołanie nadzwyczajnej sesji Konferencji.

34. Rada Wykonawcza:

- (a) zawiera umowy albo porozumienia z Państwami i organizacjami międzynarodowymi w imieniu Organizacji, pod warunkiem ich uprzedniego zatwierdzenia przez Konferencję;
- (b) zawiera umowy z Państwami-Stronami w imieniu Organizacji w związku z artykułem X oraz nadzoruje fundusz złożony z dobrowolnych składek, o których mowa w powyższym artykule;

- (c) zatwierdza umowy lub porozumienia dotyczące realizacji działalności kontrolnej, wynegocjowane przez Sekretariat Techniczny z Państwami-Stronami.

35. Rada Wykonawcza w ramach swoich kompetencji rozpatruje wszelkie problemy lub kwestie mające wpływ na niniejszą Konwencję i jej realizację, w tym obawy dotyczące jej przestrzegania i przypadków jej nieprzestrzegania oraz, jeżeli będzie to konieczne, informuje o tym Państwa-Strony i przedstawia je do rozważenia Konferencji.

36. Przy rozpatrywaniu wątpliwości lub obaw dotyczących przestrzegania niniejszej konwencji i przypadków jej nieprzestrzegania, a w szczególności nadużywania praw przez nią określonych, Rada Wykonawcza podejmie konsultacje z zainteresowanymi Państwami-Stronami i jeżeli będzie to konieczne, zażąda od Państwa-Strony podjęcia środków dla poprawy sytuacji w ustalonym czasie. Jeśli Rada Wykonawcza uzna za niezbędne dalsze działania, może ona podjąć między innymi jeden lub więcej z poniższych środków:

- (a) informuje wszystkie Państwa-Strony o problemie lub kwestii;
- (b) przedstawia problem lub kwestię pod rozagę Konferencji;
- (c) przedstawia Konferencji zalecenia dotyczące środków zmierzających do poprawy sytuacji i zagwarantowania przestrzegania Konwencji.

Rada Wykonawcza, w przypadkach szczególnie poważnych i pilnych przedstawia problem lub kwestię, włączając w to stosowne informacje i wnioski, bezpośrednio pod rozagę Zgromadzeniu Ogólnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych i Radzie Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych. Równocześnie informuje wszystkie Państwa-Strony o powyższym.

D. SEKRETARIAT TECHNICZNY

37. Sekretariat Techniczny wspiera Organizację i Radę Wykonawczą w wypełnianiu ich funkcji. Sekretariat Techniczny wykonuje środki kontroli przewidziane niniejszą Konwencją. Realizuje on inne funkcje powierzone na mocy Konwencji, jak również funkcje przekazane mu przez Konferencję i Radę Wykonawczą.

38. Sekretariat Techniczny:

- (a) przygotowuje i przedstawia Radzie Wykonawczej projekt programu i budżetu Organizacji;
- (b) przygotowuje i przedstawia Radzie Wykonawczej projekt sprawozdania Organizacji w sprawie realizacji niniejszej Konwencji oraz inne sprawozdania, jakich Konferencja albo Rada Wykonawcza może zażądać;
- (c) okazuje administracyjne i techniczne wsparcie Konferencji, Radzie Wykonawczej i organom pomocniczym;
- (d) w imieniu Organizacji przekazuje Państwom-Stronom i otrzymuje od nich korespondencję w sprawach dotyczących realizacji niniejszej Konwencji;
- (e) udziela Państwom-Stronom pomocy technicznej i przedstawia im oceny techniczne, mając na względzie realizację postanowień niniejszej Konwencji, a w szczególności ocenę związków chemicznych umieszczonych i nie umieszczonych w Wykazach.

39. Sekretariat Techniczny:

- (a) negocjuje z Państwami-Stronami umowy lub porozumienia dotyczące realizacji działalności kontrolnej, które podlegają zatwierdzeniu przez Radę Wykonawczą;
- (b) nie później niż 180 dni od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji koordynuje utworzenie i utrzymanie przez Państwa-Strony stałych zapasów przeznaczonych do udzielenia nadzwyczajnej i humanitarnej pomocy zgodnie z ustępem 7 (b) i (c) artykułu

X. Sekretariat Techniczny może kontrolować składowane przedmioty pod względem ich przydatności do użytku. Wykazy składowanych przedmiotów są rozpatrywane i zatwierdzane przez Konferencję zgodnie z ustępem 21 (i) powyżej;

- (c) administruje funduszem złożonym z dobrowolnych składek, o którym mowa w artykule X, przyjmuje deklaracje składane przez Państwa-Strony i rejestruje na żądanie dwustronne umowy zawierane między Państwami-Stronami albo między Państwem-Stroną i Organizacją dla celów artykułu X.

40. Sekretariat Techniczny informuje Radę Wykonawczą o wszelkich trudnościach, które powstały w związku z wykonaniem jego funkcji, w tym o wątpliwościach, dwuznacznościach lub niejasnościach w odniesieniu do przestrzegania niniejszej Konwencji, które stały mu się wiadome w czasie wykonywania działalności kontrolnej i których nie był on w stanie usunąć albo wyjaśnić w drodze konsultacji z zainteresowanym Państwem-Stroną.

41. W skład Sekretariatu Technicznego wchodzi Dyrektor Generalny, który stoi na jego czele i kieruje administracją, inspektorzy oraz personel naukowy, techniczny i innych w zależności do potrzeb.

42. Inspektorat jest jednostką Sekretariatu Technicznego i działa pod nadzorem Dyrektora Generalnego.

43. Dyrektor Generalny jest mianowany przez Konferencję na podstawie rekomendacji Rady Wykonawczej na okres 4 lat. Jego mandat może być przedłużony na nie więcej niż jedną kolejną kadencję.

44. Dyrektor Generalny odpowiada przed Konferencją i Radą Wykonawczą w kwestiach mianowania członków personelu oraz organizacji i funkcjonowania Sekretariatu Technicznego. Przy zatrudnianiu personelu i określaniu warunków pracy należy kierować się przede wszystkim koniecznością zagwarantowania najwyższych standardów skuteczności, kompetencji i uczciwości. Tylko obywatele Państw-Stron mogą być mianowani na stanowisko Dyrektora Generalnego lub zatrudniani jako inspektorzy i inni członkowie personelu merytorycznego i administracyjnego. Przy rekrutacji personelu należy wziąć pod uwagę możliwie szeroką bazę geograficzną. Rekrutacja przebiega zgodnie z zasadą utrzymywania personelu na minimalnym poziomie ilościowym, jaki jest niezbędny do właściwego wykonywania obowiązków Sekretariatu Technicznego.

45. Dyrektor Generalny odpowiada przed Konferencją za organizację i funkcjonowanie Rady Naukowo-Doradczej, o której mowa w ustępie 21 (h). Dyrektor Generalny, w porozumieniu z Państwami-Stronami, desygnuje członków Rady Naukowo-Doradczej, którzy występują w swoim imieniu. Członkowie Rady desygnowani są na podstawie ich kompetencji w poszczególnych dziedzinach nauki, które mają związek ze stosowaniem niniejszej Konwencji. Dyrektor Generalny może również, w porozumieniu z członkami Rady, ustanawiać tymczasowo i stosownie do potrzeb grupy robocze ekspertów naukowych do przedstawiania zaleceń w określonych sprawach. W związku z powyższym Państwa-Strony mogą przedstawiać Dyrektorowi Generalnemu wykazy ekspertów.

46. Przy wykonywaniu swoich obowiązków Dyrektor Generalny, inspektorzy i inni członkowie personelu nie powinni zwracać się po wskazówki lub ich otrzymywać od jakiegokolwiek rządu, lub z jakiegokolwiek innego źródła, oprócz Organizacji. Powinni oni powstrzymać się od wszelkich działań, które mogłyby szkodzić ich statusowi funkcjonariuszy międzynarodowych, odpowiedzialnych wyłącznie przed Konferencją i Radą Wykonawczą.

47. Każde Państwo-Strona powinno respektować wyłącznie międzynarodowy charakter odpowiedzialności Dyrektora Generalnego, inspektorów i innych członków personelu i nie powinno dążyć do wpływania na nich w wykonywaniu ich obowiązków.

E. PRZYWILEJE I IMMUNITETY

48. Organizacja korzysta na terytorium każdego Państwa-Strony oraz w dowolnym innym miejscu podlegającym jego jurysdykcji lub kontroli ze zdolności prawnej i takich przywilejów i immunitetów, jakie są konieczne dla realizacji jej funkcji.

49. Przedstawiciele Państw-Stron oraz ich zastępcy i doradcy, przedstawiciele mianowani do Rady Wykonawczej, a także ich zastępcy i doradcy, Dyrektor Generalny i personel Organizacji korzystają z takich przywilejów i immunitetów, jakie są konieczne dla realizacji ich funkcji związanych z Organizacją.

50. Zdolność prawna oraz przywileje i immunitety, o których mowa w niniejszym artykule, określa się w umowach pomiędzy Organizacją i Państwami-Stronami, a także w umowie między Organizacją i Państwem, w którym znajduje się siedziba Organizacji. Umowy powyższe są rozpatrywane i zatwierdzane przez Konferencję zgodnie z ustępem 21 (i).

51. Niezależnie od ustępów 48 i 49, podczas realizacji działalności kontrolnej Dyrektor Generalny i personel Sekretariatu Technicznego korzystają z przywilejów i immunitetów określonych w części II sekcji B Załącznika dotyczącego weryfikacji.

ARTYKUŁ IX

KONSULTACJE, WSPÓŁPRACA I USTALANIE FAKTÓW

1. Państwa-Strony konsultują się i współpracują, bezpośrednio między sobą lub za pośrednictwem Organizacji albo za pomocą innych stosownych procedur międzynarodowych, włączając w to procedury ustalone w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych i stosownie do jej Karty, w dowolnej sprawie, która może być podniesiona w związku z przedmiotem i celem albo realizacją postanowień niniejszej Konwencji.

2. Bez uszczerbku dla prawa jakiegokolwiek Państwa-Strony do zażądania inspekcji na żądanie, Państwa-Strony we wszystkich przypadkach, kiedy jest to możliwe, powinny przede wszystkim podejmować wszelkie wysiłki dla wyjaśnienia i rozwiązania w drodze wymiany informacji i konsultacji między sobą każdej sprawy, która może wywołać wątpliwości co do przestrzegania niniejszej Konwencji, albo obawy w odniesieniu do związanej z tym kwestii, która może być uważana za niejasną. Państwo-Strona otrzymujące żądanie innego Państwa o wyjaśnienie dowolnej sprawy, którą żądające Państwo-Strona uważa za wywołującą wątpliwości albo obawy, przedstawia żądającemu Państwu-Stronie możliwie najszybciej, a w każdym razie nie później niż 10 dni od dnia otrzymania żądania, informacje wystarczające do usunięcia tych wątpliwości lub obaw, jak również wyjaśnienie, w jaki sposób dostarczone informacje rozwiązują dany problem. Żadne postanowienie niniejszej Konwencji nie narusza prawa dwóch lub większej liczby Państw-Stron do prowadzenia za zgodą wszystkich stron inspekcji lub przyjęcia innych uzgodnień w celu wyjaśnienia i uregulowania każdej sprawy, która może wywołać wątpliwości co do przestrzegania Konwencji lub obaw w odniesieniu do związanej z tym innej kwestii, która może być uważana za niejasną. Takie ustalenia nie naruszają praw i obowiązków żadnego Państwa-Strony wynikających z innych postanowień niniejszej Konwencji.

Procedura żądania wyjaśnienia

3. Państwo-Strona ma prawo zażądać od Rady Wykonawczej współdziałania w wyjaśnieniu każdej sytuacji, która mogłaby być uważana za niejasną lub która wywołuje obawy możliwego nieprzestrzegania przez inne Państwo-Stronę niniejszej Konwencji. Rada Wykonawcza przedstawi stosowne informacje na ten temat, które znajdują się w jej posiadaniu.

4. Państwo-Strona ma prawo zażądać od Rady Wykonawczej wyjaśnień od innego Państwa-Strony co do każdej sytuacji, która może być uważana za niejasną lub która wywołuje obawy możliwego nieprzestrzegania przez nie niniejszej Konwencji. W takim przypadku stosuje się następującą procedurę:

- (a) Rada Wykonawcza przekazuje wniosek o złożenie wyjaśnień zainteresowanemu Państwu-Stronie za pośrednictwem Dyrektora Generalnego nie później niż 24 godziny od jego otrzymania;
- (b) zainteresowane Państwo-Strona składa wyjaśnienia Radzie Wykonawczej jak najszybciej, a w każdym przypadku nie później niż 10 dni od otrzymania wniosku;
- (c) Rada Wykonawcza przyjmuje te wyjaśnienia do wiadomości i przekazuje je Państwu-Stronie żądającemu nie później niż 24 godziny po jego otrzymaniu;
- (d) jeśli żądające Państwo-Strona uzna to wyjaśnienie za niedostateczne, ma ono prawo zażądania od Rady Wykonawczej uzyskania od zainteresowanego Państwa-Strony dodatkowych wyjaśnień;
- (e) w celu uzyskania dodatkowych wyjaśnień zgodnie z ustępem (d) Rada Wykonawcza może zażądać od Dyrektora Generalnego powołania grupy ekspertów, wykorzystując listę pracowników Sekretariatu Technicznego lub, jeśli nie mają oni wymaganych kwalifikacji w danym przypadku, korzystając ze specjalistów spoza Sekretariatu. Grupa ta jest zobowiązana do zapoznania się z wszelkimi dostępnymi informacjami i danymi na temat wywołujący obawy. Przedstawi ona Radzie wykonawczej sprawozdanie o faktach zawierające jej wnioski;
- (f) jeśli żądające Państwo-Strona uważa wyjaśnienie otrzymane zgodnie z ustępami (d) i (e) za niewystarczające, to ma ono prawo zażądania zwołania nadzwyczajnej sesji Rady Wykonawczej, w której mogą uczestniczyć zainteresowane Państwa-Strony nie będące członkami Rady Wykonawczej. Podczas takiej sesji nadzwyczajnej Rada Wykonawcza rozpatruje sprawę i może zalecić podjęcie wszelkich środków, jakie uzna za niezbędne w celu uregulowania sytuacji.

5. Państwo-Strona ma również prawo domagania się od Rady Wykonawczej wyjaśnienia każdej sytuacji, która została uznana za niejasną lub wywołującą obawy, co do możliwego nieprzestrzegania niniejszej Konwencji przez to Państwo. Rada Wykonawcza wypełni takie żądanie poprzez udzielenie stosownej pomocy.

6. Rada Wykonawcza poinformuje Państwa-Strony o każdym wniosku o wyjaśnienia złożonym zgodnie z mniejszym artykułem.

7. Jeśli wątpliwości lub obawy Państwa-Strony co do ewentualnego nieprzestrzegania Konwencji nie zostały wyjaśnione w ciągu 60 dni od przedłożenia Radzie Wykonawczej wniosku o złożenie wyjaśnień lub uważa ono, że jego wątpliwości wymagają bezzwłocznego rozpatrzenia, to może ono, niezależnie od prawa do domagania się inspekcji na żądanie, zażądać zwołania nadzwyczajnej sesji Konferencji zgodnie z ustępem 12 (c) artykułu VIII. Podczas sesji nadzwyczajnej Konferencja rozpatrzy tę sprawę i może zalecić każdy środek, jaki uzna za wskazany w celu uregulowania sytuacji.

Procedura inspekcji na żądanie

8. Każde Państwo-Strona ma prawo domagać się przeprowadzenia inspekcji na żądanie na miejscu w każdym obiekcie lub miejscu na terytorium innego Państwa lub w dowolnym innym miejscu znajdującym się pod jego jurysdykcją lub kontrolą, wyłącznie w celu wyjaśnienia i rozwiązania wszelkich kwestii dotyczących ewentualnego nieprzestrzegania postanowień niniejszej Konwencji, a także niezwłocznego przeprowadzenia inspekcji w dowolnym miejscu przez zespół inspekcyjny wyznaczony przez Dyrektora Generalnego, zgodnie z postanowieniami Załącznika dotyczącego weryfikacji.

9. Każde Państwo-Strona jest zobowiązane ograniczyć wniosek w sprawie inspekcji do zakresu niniejszej Konwencji oraz przedstawić w takim wniosku wszelkie stosowne informacje, na podstawie których powstały obawy co do nieprzestrzegania niniejszej Konwencji, zgodnie z postanowieniami do Załącznika dotyczącego weryfikacji. Każde Państwo-Strona powinno powstrzymać się od bezzasadnego żądania inspekcji, starając się nie doprowadzać do nadużyć. Inspekcję na żądanie przeprowadza się wyłącznie w celu ustalenia faktów odnoszących się do możliwego nieprzestrzegania Konwencji.

10. W celu kontroli przestrzegania postanowień niniejszej Konwencji, każde Państwo-Strona upoważni Sekretariat Techniczny do przeprowadzenia inspekcji na żądanie na miejscu zgodnie z ustępem 8.

11. Zgodnie z wnioskiem w sprawie przeprowadzenia inspekcji na żądanie obiektu lub miejsca, oraz stosownie do procedur przewidzianych w Załączniku dotyczącym weryfikacji inspekcjonowane Państwo-Strona ma:

- (a) prawo i obowiązek podejmowania wszystkich stosownych działań do udowodnienia przestrzegania niniejszej Konwencji i w tym celu umożliwi zespołowi inspekcyjnemu wykonanie jego mandatu;
- (b) obowiązek zapewnienia dostępu do żądanego miejsca wyłącznie w celu ustalenia faktów dotyczących obawy co do nieprzestrzegania Konwencji;
- (c) prawo do podjęcia środków w celu ochrony instalacji o szczególnym znaczeniu i niedopuszczenia do ujawnienia poufnych informacji i danych, nie mających związku z niniejszą Konwencją.

12. W odniesieniu do obserwatora, mają zastosowanie następujące postanowienia:

- (a) żądające Państwo-Strona może, za zgodą inspekcjonowanego Państwa-Strony skierować przedstawiciela, który może być obywatelem zarówno żądającego Państwa-Strony, jak i trzeciego Państwa-Strony, w celu obserwowania przebiegu inspekcji na żądanie;
- (b) inspekcjonowane Państwo-Strona zapewnia następnie możliwość obserwowania zgodnie z postanowieniami Załącznika dotyczącego weryfikacji;
- (c) inspekcjonowane Państwo-Strona z reguły przyjmuje proponowanego obserwatora; w przypadku gdy inspekcjonowane Państwo-Strona odmówi jego przyjęcia, fakt ten odnotowuje się w sprawozdaniu końcowym.

13. Żądające Państwo-Strona przedstawi jednocześnie Radzie Wykonawczej i Dyrektorowi Generalnemu wniosek o przeprowadzenie inspekcji na żądanie na miejscu do bezzwłocznego nadania biegu.

14. Dyrektor Generalny bezzwłocznie stwierdza, czy wniosek o przeprowadzenie inspekcji spełnia wymogi określone w części X ustępu 4 Załącznika dotyczącego weryfikacji, oraz w razie potrzeby pomaga żądającemu Państwu-Stronie w sformułowaniu tego wniosku. Jeśli wniosek o przeprowadzenie inspekcji odpowiada powyższym wymogom, rozpoczynają się przygotowania do inspekcji na żądanie.

15. Dyrektor Generalny przekazuje wniosek o przeprowadzenie inspekcji inspekcjonowanemu Państwu-Stronie co najmniej 12 godzin przed planowanym przybyciem zespołu inspekcyjnego do punktu wejścia.

16. Po otrzymaniu wniosku o przeprowadzenie inspekcji Rada Wykonawcza zapoznaje się ze środkami, które podjął Dyrektor Generalny w celu realizacji wniosku, i rozpatruje ten przypadek przez okres przeprowadzania inspekcji. Jednakże jej obrady nie powinny opóźniać przebiegu inspekcji.

17. Rada Wykonawcza może, nie później niż 12 godzin po otrzymaniu wniosku o przeprowadzenie inspekcji, podjąć większością trzech czwartych głosów wszystkich jej członków decyzję w sprawie nieprzeprowadzania inspekcji na żądanie, jeśli uzna ona, że wniosek o przeprowadzenie inspekcji jest nieuzasadniony lub stanowi nadużycie, lub w jawny sposób wykracza poza zakres niniejszej Konwencji, zgodnie z ustępem 8 niniejszego artykułu. Przy podejmowaniu takiej decyzji nie uczestniczy ani Państwo-Strona żądające, ani Państwo-Strona inspekcjonowane. Jeśli Rada Wykonawcza podejmie decyzję o nieprzeprowadzaniu inspekcji na żądanie, to przygotowania do niej zostają przerwane, żadne inne działania dotyczące wniosku w sprawie przeprowadzenia inspekcji nie są podejmowane, o czym zainteresowane Państwa-Strony są odpowiednio informowane.

18. Dyrektor Generalny wydaje mandat inspekcyjny do przeprowadzenia inspekcji na żądanie. Mandat inspekcyjny powtarza wniosek o przeprowadzenie inspekcji, o którym mowa w ustępach 8 i 9, pod względem operacyjnym, i jest zgodny z tym wnioskiem.

19. Inspekcję na żądanie przeprowadza się zgodnie z postanowieniami części X Załącznika dotyczącego weryfikacji lub w przypadku domniemanego użycia, postanowieniami części XI. Zespół inspekcyjny kieruje się zasadą prowadzenia inspekcji na żądanie w sposób najmniej dokuczliwy, w celu skutecznego i terminowego wykonania swojej misji.

20. Inspekcjonowane Państwo-Strona w trakcie inspekcji na żądanie okazuje pomoc zespołowi inspekcyjnemu i ułatwia jego zadanie. Jeśli inspekcjonowane Państwo-Strona, zgodnie z postanowieniami sekcji C części X Załącznika dotyczącego weryfikacji, zaproponuje właściwe środki do udowodnienia przestrzegania przez nie niniejszej Konwencji, w zamian za pełny i wyczerpujący dostęp, to podejmuje ono wszelkie racjonalne wysiłki, poprzez konsultacje z zespołem inspekcyjnym, w celu osiągnięcia porozumienia co do sposobu ustalania faktów dla udowodnienia przestrzegania Konwencji.

21. Końcowe sprawozdanie zawiera ustalone fakty, jak również ocenę dokonaną przez zespół inspekcyjny stopnia i charakteru dostępu oraz współpracy, zapewnionych dla pomyślnej realizacji inspekcji na żądanie. Dyrektor Generalny niezwłocznie przekazuje końcowe sprawozdanie zespołu inspekcyjnego żądającemu Państwu-Stronie, inspekcjonowanemu Państwu-Stronie, Radzie Wykonawczej oraz wszystkim pozostałym Państwom-Stronom. Ponadto Dyrektor Generalny przekazuje niezwłocznie Radzie Wykonawczej ocenę żądającego Państwa-Strony i inspekcjonowanego Państwa-Strony, jak również opinie pozostałych Państw-Stron, które mogą być przedstawione Dyrektorowi Generalnemu w tym celu, i następnie udostępnia je wszystkim Państwom-Stronom.

22. Rada Wykonawcza, stosownie do swoich uprawnień i funkcji, dokonuje przeglądu sprawozdania końcowego zespołu inspekcyjnego, jak tylko zostanie ono przedstawione, i rozpatruje wszelkie przyczyny obaw w celu ustalenia, czy:

- (a) miało miejsce nieprzestrzeganie niniejszej Konwencji;
- (b) żądanie mieściło się w zakresie niniejszej Konwencji;
- (c) miało miejsce nadużycie prawa do zażądania przeprowadzenia inspekcji na żądanie.

23. Jeśli Rada Wykonawcza stosownie do swoich uprawnień i funkcji, na podstawie ustępu 22, dojdzie do wniosku, że dalsze działanie może być niezbędne, podejmuje ona stosowne środki dla poprawy sytuacji i zagwarantowania przestrzegania niniejszej Konwencji, włączając w to przedstawienie konkretnych zaleceń Konferencji. W przypadku nadużycia Rada Wykonawcza rozpatruje, czy żądające Państwo-Strona powinno ponosić całość lub część kosztów inspekcji na żądanie.

24. Żądające Państwo-Strona oraz inspekcjonowane Państwo-Strona mają prawo udziału w procedurze rozpatrywania. Rada Wykonawcza poinformuje Państwa-Strony i Konferencję na jej następnej sesji o wynikach tej procedury.

25. Jeśli Rada Wykonawcza przedstawi Konferencji konkretne zalecenia, to Konferencja rozpatrzy możliwość podjęcia działań stosownie do artykułu XII.

ARTYKUŁ X

POMOC I OCHRONA PRZED BRONIĄ CHEMICZNĄ

1. Dla celów niniejszego artykułu, "Pomoc" oznacza koordynację i zapewnianie Państwom-Stronom ochrony przed bronią chemiczną, a w szczególności: dostarczanie środków do wykrywania i systemów alarmowania, sprzętu ochronnego, sprzętu do odkażania i środków odkażających, medycznych odtrutek i metod leczenia oraz konsultacji w sprawie każdego z tych środków ochrony.

2. Żadne postanowienie niniejszej Konwencji nie powinno być interpretowane jako uszczuplające prawa jakiegokolwiek Państwa-Strony do prowadzenia badań, rozwijania, wytwarzania, nabywania, przekazywania lub użycia środków ochrony przed bronią chemiczną do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję.

3. Każde Państwo-Strona zobowiązuje się ułatwiać możliwie najszerszą wymianę sprzętu, materiałów i informacji naukowo-technicznej o środkach ochrony przed bronią chemiczną oraz ma prawo w niej uczestniczyć.

4. W celu zwiększenia przejrzystości narodowych programów, związanych z celami ochronnymi, każde Państwo-Strona przedstawi corocznie Sekretarzowi Technicznemu informacje o swoim programie, zgodnie z procedurami rozpatrzonymi i przyjętymi przez Konferencję zgodnie z ustępem 21(i) artykułu VIII.

5. Sekretariat Techniczny, nie później niż 180 dni od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji, utworzy i będzie udostępniać na użytek każdego zainteresowanego Państwa bank danych zawierający dostępne bez żadnych ograniczeń informacje o różnych środkach ochrony przed bronią chemiczną, a także informacje przedstawione przez Państwa-Strony.

Sekretariat Techniczny w ramach posiadanych przez niego środków i na wniosek Państwa-Strony, umożliwi takiemu Państwu-Stronie przeprowadzenie konsultacji z ekspertami i okaże temu Państwu-Stronie pomoc w znalezieniu środków do wykonania swoich programów dotyczących rozwoju i doskonalenia potencjału ochronnego przed bronią chemiczną.

6. Żadne z postanowień niniejszej Konwencji nie powinno być interpretowane jako uszczuplające prawa Państw-Stron do żądania i udzielania pomocy w stosunkach dwustronnych oraz do zawierania specyficznych umów z innymi Państwami-Stronami w sprawie nadzwyczajnego okazania pomocy.

7. Każde Państwo-Strona zobowiązuje się do udzielania pomocy za pośrednictwem Organizacji i w tym celu wybierze według swego upodobania jeden lub więcej z następujących środków:

- (a) wnoszenie wkładu do funduszu pomocy złożonego z dobrowolnych składek, który powinien zostać utworzony przez Konferencję na jej pierwszej sesji;
- (b) podpisanie, możliwie nie później niż 180 dni od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji, umowy z Organizacją w sprawie okazania pomocy na wniosek;
- (c) zadeklarowanie, nie później niż 180 dni od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji, rodzajów pomocy, jaką może ono okazać w odpowiedzi na wniosek Organizacji. Jeśli jednak Państwo-Strona nie jest w stanie okazać pomocy, przewidzianej w jego deklaracji, jest ono nadal zobowiązane do okazania pomocy zgodnie z niniejszym ustępem.

8. Każde Państwo-Strona ma prawo zwracać się i, z zachowaniem procedury określonej w ustępach 9, 10 i 11, otrzymać pomoc i ochronę przed użyciem albo groźbą użycia broni chemicznej, jeśli uzna, że:

- (a) użyto przeciwko niemu broni chemicznej;
- (b) zostały użyte przeciwko niemu policyjne środki chemiczne jako sposób prowadzenia wojny;
- (c) jest ono zagrożone przez działania lub działalność jakiegokolwiek innego Państwa, która jest zabroniona Państwom-Stronom na mocy artykułu I.

9. Wniosek, poparty stosowną informacją, jest kierowany do Dyrektora Generalnego, który przekazuje go niezwłocznie Radzie Wykonawczej i wszystkim Państwom-Stronom. Dyrektor Generalny bezzwłocznie kieruje taki wniosek do Państw-Stron, które zobowiązały się na mocy ustępu 7 (b) i (c) udzielić nadzwyczajnej pomocy w przypadku użycia broni chemicznej lub użycia policyjnych środków chemicznych jako sposobu prowadzenia wojny, lub pomocy humanitarnej w przypadku poważnej groźby użycia broni chemicznej lub poważnej groźby użycia policyjnych środków chemicznych jako sposobu prowadzenia wojny, i które są skłonne udzielić takiej pomocy zainteresowanemu Państwu-Stronie nie później niż 12 godzin po otrzymaniu takiego wniosku. Dyrektor Generalny, nie później niż 24 godziny po otrzymaniu takiego wniosku, wszczyna dochodzenie w celu uzasadnienia dalszych działań. Zamyka on takie dochodzenie w ciągu 72 godzin i kieruje sprawozdanie do Rady Wykonawczej. Jeśli dla przeprowadzenia dochodzenia potrzebny jest dodatkowy okres, to w tym samym terminie przedstawione zostaje sprawozdanie tymczasowe. Dodatkowy termin dla potrzeb dochodzenia nie może przekraczać 72 godzin. Może on być jednak dalej przedłużany na analogiczne okresy. Sprawozdania przedstawia się Radzie Wykonawczej pod koniec każdego dodatkowego okresu. Stosownie do potrzeb i zgodnie z wnioskiem i informacjami towarzyszącymi temu wnioskowi, dochodzenie ustala stosowne fakty mające znaczenie dla wniosku, jak również rodzaj i zakres dodatkowej pomocy i ochrony wymaganych zgodnie z wnioskiem.

10. Rada Wykonawcza zbiera się nie później niż 24 godziny od otrzymania sprawozdania z dochodzenia w celu rozpatrzenia sytuacji oraz w ciągu kolejnych 24 godzin podejmuje zwykłą większością głosów decyzję, czy należy wydać Sekretarzowi Technicznemu polecenie udzielenia dodatkowej pomocy. Sekretariat Techniczny niezwłocznie przekazuje wszystkim Państwom-Stronom oraz stosownym organizacjom międzynarodowym sprawozdanie z dochodzenia oraz informuje o decyzji podjętej przez Radę Wykonawczą. Jeśli Rada Wykonawcza podejmie stosowną decyzję, Dyrektor Generalny udziela niezwłocznie pomocy. W tym celu Dyrektor Generalny może współpracować z żądającym Państwem-Stroną, innymi Państwami-Stronami oraz stosownymi organizacjami międzynarodowymi. Państwa-Strony podejmą wszelkie działania w celu udzielenia pomocy.

11. Jeśli informacje zebrane w czasie prowadzonego dochodzenia lub uzyskane z innych wiarygodnych źródeł stanowią dostateczny dowód na istnienie ofiar użycia broni chemicznej i

konieczność podjęcia natychmiastowej akcji, Dyrektor Generalny informuje o tym wszystkie Państwa-Strony i podejmuje nadzwyczajne środki pomocy, wykorzystując zasoby, które Konferencja postawiła do jego dyspozycji w takich pilnych przypadkach. Dyrektor Generalny informuje Radę Wykonawczą o działaniach podjętych zgodnie z niniejszym ustępem.

ARTYKUŁ XI

ROZWÓJ GOSPODARCZY I TECHNOLOGICZNY

1. Postanowienia niniejszej Konwencji powinny być realizowane w taki sposób, aby nie opóźniały rozwoju gospodarczego i technologicznego Państw-Stron, oraz stanowiły przeszkody dla współpracy międzynarodowej w dziedzinie działalności chemicznej dla celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję, włączając w to międzynarodową wymianę informacji naukowo-technicznej, związków chemicznych oraz sprzętu do produkcji, przetwarzania lub użycia związków chemicznych do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję.

2. Z zastrzeżeniem postanowień niniejszej Konwencji i bez uszczerbku dla obowiązujących zasad i norm prawa międzynarodowego, Państwa-Strony:

- (a) mają prawo, indywidualnie lub zbiorowo, prowadzić badania, rozwijać, wytwarzać, nabywać, przekazywać i używać związki chemiczne;
- (b) zobowiązują się ułatwiać i mają prawo uczestniczyć w możliwie najszerszej wymianie związków chemicznych, sprzętu i informacji naukowo-technicznej związanej z rozwojem i zastosowaniem chemii do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję;
- (c) nie stosują między sobą żadnych ograniczeń, w tym wynikających z wszelkich umów międzynarodowych, sprzecznych ze zobowiązaniami przyjętymi w niniejszej Konwencji, które ograniczyłyby lub stanowiłyby przeszkodę dla handlu oraz rozwoju i wspierania wiedzy naukowej i technologicznej w dziedzinie chemii w celach przemysłowych, rolnych, badawczych, medycznych, farmaceutycznych lub innych celach pokojowych;
- (d) nie mogą powoływać się na niniejszą Konwencję jako podstawę do stosowania jakichkolwiek środków oprócz tych, które są przewidziane lub dozwolone w niniejszej Konwencji, ani nie mogą powoływać się na żadne inne umowy międzynarodowe dla osiągnięcia dowolnego celu niezgodnego z niniejszą Konwencją;
- (e) zobowiązują się dokonać przeglądu swojego ustawodawstwa dotyczącego handlu związkami chemicznymi dla doprowadzenia do jego zgodności z przedmiotem i celem niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ XII

ŚRODKI MAJĄCE NA CELU POPRAWĘ SYTUACJI I ZAGWARANTOWANIE PRZESTRZEGANIA NINIEJSZEJ KONWENCJI, W TYM SANKCJE

1. Konferencja podejmuje niezbędne środki, przewidziane w ustępach 2, 3 i 4, dla zagwarantowania przestrzegania niniejszej Konwencji oraz dla rozwiązania każdej sytuacji niezgodnej z postanowieniami niniejszej Konwencji. Przy rozpatrywaniu takich działań, zgodnie z niniejszym ustępem, Konferencja weźmie pod uwagę wszystkie informacje i zalecenia w tej kwestii przedstawione jej przez Radę Wykonawczą.

2. W przypadkach, kiedy Rada Wykonawcza skierowała do Państwa-Strony wniosek o podjęcie środków mających na celu rozstrzygnięcie sytuacji stanowiącej zagrożenie dla przestrzegania niniejszej Konwencji, a Państwo-Strona nie stosuje się do tego wniosku w ustalonym czasie, Konferencja może, między innymi, na zalecenie Rady Wykonawczej ograniczyć lub zawiesić prawa i przywileje, z których korzysta Państwo-Strona wynikające z niniejszej Konwencji do czasu podjęcia przez to Państwo niezbędnych działań dla wykonania jego zobowiązań wynikających z niniejszej Konwencji.

3. W przypadku, kiedy w wyniku działań zabronionych przez niniejszą Konwencję, w szczególności przez artykuł I, nastąpi poważne naruszenie przedmiotu i celu niniejszej Konwencji, Konferencja może zalecić Państwom-Stronom podjęcie zbiorowych środków, zgodnie z prawem międzynarodowym.

4. Konferencja w przypadkach szczególnie poważnych przekazuje sprawę, wraz ze stosownymi informacjami i wnioskiem, Zgromadzeniu Ogólnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych i Radzie Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych.

ARTYKUŁ XIII

STOSUNEK DO INNYCH UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

Żadne postanowienie niniejszej Konwencji nie może być interpretowane jako ograniczające lub zmniejszające w jakikolwiek sposób zobowiązania przyjęte przez jakiekolwiek Państwo na mocy Protokołu o zakazie używania na wojnie gazów duszących, trujących lub podobnych środków bakteriologicznych podpisanego w Genewie 17 czerwca 1925 r. oraz na mocy Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji i gromadzenia zapasów broni bakteriologicznej (biologicznej) i toksycznej oraz o ich zniszczeniu podpisanej w Londynie, Moskwie i Waszyngtonie dnia 10 kwietnia 1972 r.

ARTYKUŁ XIV

ROZSTRZYGANIE SPORÓW

1. Spory, które mogą powstać w związku z zastosowaniem lub interpretacją niniejszej Konwencji, są rozstrzygane zgodnie ze stosownymi postanowieniami niniejszej Konwencji i w zgodzie z postanowieniami Karty Narodów Zjednoczonych.

2. W przypadku sporu między dwoma lub wieloma Państwami-Stronami lub między jednym lub wieloma Państwami-Stronami a Organizacją, co do interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji, zainteresowane strony przeprowadzą wspólne konsultacje w celu jak najszybszego rozstrzygnięcia sporu w drodze rokowań lub innych pokojowych środków wybranych przez strony, włączając w to zwrócenie się do odpowiednich organów niniejszej Konwencji i, za obopólną zgodą stron, zwrócenie się do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości zgodnie ze Statutem Trybunału. Zainteresowane Państwa-Strony informują Radę Wykonawczą o podjętych działaniach.

3. Rada Wykonawcza może przyczynić się do rozstrzygnięcia sporu, stosując wszelkie środki, które uzna za stosowne, w tym misję dobrych usług, wezwanie Państw-Stron w sporze do rozpoczęcia procedury rozstrzygania sporu przy pomocy wybranych przez nie środków oraz określenie terminów dla każdej uzgodnionej procedury.

4. Konferencja rozpatruje problemy odnoszące się do sporów podniesione przez Państwa-Strony lub przekazane pod jej rozagę przez Radę Wykonawczą. Konferencja, jeśli uzna to za konieczne, ustanawia organy zobowiązane do przyczynienia się do rozstrzygnięcia tych sporów lub powierza to zadanie już istniejącym organom, zgodnie z ustępem 21 (f) artykułu VIII.

5. Konferencja i Rada Wykonawcza, upoważnione przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych, mogą oddzielnie zwracać się do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości z prośbą o wydanie opinii doradczej w sprawie każdego problemu prawnego powstałego w związku z działalnością Organizacji. W tym celu między Organizacją i Organizacją Narodów Zjednoczonych podpisane zostanie porozumienie zgodnie z ustępem 34 (a) artykułu VIII.

6. Postanowienia niniejszego artykułu nie naruszają postanowień artykułu IX lub postanowień w sprawie środków do poprawy sytuacji i zagwarantowania przestrzegania niniejszej Konwencji, w tym sankcji.

ARTYKUŁ XV

POPRAWKI

1. Każde Państwo-Strona może zgłaszać poprawki do niniejszej Konwencji. Każde Państwo-Strona może również proponować zmiany do załączników niniejszej Konwencji, o których mowa w ustępie 4. Propozycje poprawek podlegają procedurze ustanowionej w ustępach 2 i 3. Propozycje zmian, o których mowa w ustępie 4, podlegają procedurze przewidzianej w ustępie 5.

2. Tekst zgłoszonej poprawki przedstawia się Dyrektorowi Generalnemu w celu skierowania jej do wszystkich Państw-Stron i depozytariusza. Proponowana poprawka rozpatrywana jest tylko na Konferencji Przeglądowej. Taka Konferencja Przeglądowa zwoływana jest pod warunkiem, że co najmniej 1/3 Państw-Stron powiadomi Dyrektora Generalnego, nie później niż 30 dni po rozesłaniu tekstu, że popierają one dalsze rozpatrywanie tej propozycji. Konferencja odbywa się bezpośrednio po zakończeniu zwyczajnej sesji Konferencji, o ile Państwa-Strony nie złożą wniosku o wcześniejsze zwołanie takiego spotkania. W żadnym przypadku Konferencja Przeglądowa nie może być przeprowadzona w terminie krótszym niż 60 dni od przekazania proponowanej poprawki.

3. Poprawki wchodzi w życie dla wszystkich Państw-Stron po upływie 30 dni od dnia złożenia przez wszystkie Państwa-Strony dokumentów ratyfikacyjnych lub przyjęcia, o których jest mowa w ustępie (b):

- (a) po ich przyjęciu przez Konferencję Poprawkową większością głosów wszystkich Państw-Stron pod warunkiem, że żadne państwo nie głosowało przeciwko takiej poprawce; oraz
- (b) po ich ratyfikowaniu lub przyjęciu przez te wszystkie Państwa-Strony, które głosowały za ich przyjęciem na Konferencji Poprawkowej.

4. W celu zagwarantowania i skuteczności niniejszej Konwencji, postanowienia załączników podlegają zmianom zgodnie z ustępem 5, jeśli proponowane zmiany odnoszą się tylko do spraw o charakterze technicznym lub administracyjnym. Wszystkie zmiany w Załączniku Związków Chemicznych są wprowadzane zgodnie z postanowieniem ustępu 5. Sekcje A i C Załącznika dotyczącego poufności, części X Załącznika dotyczącego weryfikacji oraz te definicje części I Załącznika dotyczącego weryfikacji, które odnoszą się wyłącznie do inspekcji na żądanie, nie podlegają zmianom zgodnie z postanowieniem ustępu 5.

5. Proponowane zmiany, o których mowa w ustępie 4, są rozpatrywane według następującej procedury:

- (a) tekst proponowanych zmian razem z niezbędnymi informacjami jest przekazywany Dyrektorowi Generalnemu. Każde Państwo-Strona i Dyrektor Generalny mogą przekazać informacje dla oceny propozycji. Dyrektor Generalny bezzwłocznie kieruje wszelkie takie propozycje i informacje do wszystkich Państw-Stron, Rady Wykonawczej i depozytariusza;
- (b) nie później niż 60 dni od otrzymania propozycji Dyrektor Generalny ocenia ją w celu określenia wszystkich jej możliwych konsekwencji dla postanowień niniejszej Konwencji i dla jej realizacji oraz kieruje wszelkie takie informacje do wszystkich Państw-Stron i Rady Wykonawczej;
- (c) Rada Wykonawcza rozpatruje propozycję w świetle wszelkich posiadanych przez nią informacji, a w szczególności, w celu określenia, czy taka propozycja odpowiada wymogom ustępu 4. Nie później niż 90 dni po jej otrzymaniu Rada Wykonawcza przekazuje swoje zalecenia wraz ze stosownymi wyjaśnieniami do wszystkich Państw-Stron w celu rozpatrzenia. Państwa-Strony potwierdzają ich otrzymanie w ciągu 10 dni;
- (d) jeśli Rada Wykonawcza zaleca wszystkim Państwom-Stronom przyjęcie propozycji, to jest ona uważana za przyjętą, jeśli w ciągu 90 dni po otrzymaniu zalecenia żadne Państwo-Strona nie zgłosi sprzeciwu wobec jej przyjęcia, Rada Wykonawcza zaleca odrzucenie propozycji; uważana jest ona za odrzuconą, jeśli w ciągu 90 dni po otrzymaniu zalecenia, żadne Państwo-Strona nie sprzeciwi się jej odrzuceniu;
- (e) jeśli zalecenia Rady Wykonawczej nie odpowiadają warunkom przyjęcia wymaganych w ustępie (d), to Konferencja rozpatruje tę propozycję na następnej sesji jako sprawę o charakterze merytorycznym, a decyduje w szczególności, czy odpowiada ona wymogom ustępu 4;
- (f) Dyrektor Generalny informuje wszystkie Państwa-Strony i depozytariusza o wszelkich decyzjach podjętych zgodnie z niniejszym ustępem;
- (g) Zmiany zatwierdzone zgodnie z tą procedurą wchodzi w życie dla wszystkich Państw-Stron po upływie 180 dni od dnia powiadomienia przez Dyrektora Generalnego o ich przyjęciu, o ile Rada Wykonawcza nie zaleci lub jeśli Konferencja nie określi innego terminu.

Artykuł XVI

OKRES OBOWIĄZYWANIA I WYPOWIEDZENIE

1. Niniejsza Konwencja jest zawarta na czas nie określony.

2. Każde Państwo-Strona, zgodnie ze swoją narodową suwerennością, ma prawo wypowiedzenia niniejszej Konwencji, jeśli uzna, że nadzwyczajne okoliczności związane z przedmiotem niniejszej Konwencji zagrażają jego najważniejszym interesom. O takim wypowiedzeniu zawiadamia ono na 90 dni wcześniej wszystkie Państwa-Strony, Radę Wykonawczą, depozytariusza, oraz Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych. Takie zawiadomienie zawiera oświadczenie o nadzwyczajnych okolicznościach, które Państwo-Strona uważa za zagrażające jego najważniejszym interesom.

3. Wypowiedzenie przez Państwa-Strony niniejszej Konwencji w żaden sposób nie wpływa na ich obowiązek dalszego wykonywania zobowiązań przyjętych zgodnie z wszelkimi

stosownymi normami prawa międzynarodowego, w szczególności na mocy Protokołu Genewskiego z 1925 r.

ARTYKUŁ XVII

STATUS ZAŁĄCZNIKÓW

Załączniki stanowią integralną część niniejszej Konwencji. Wszelkie odniesienia do niniejszej Konwencji obejmują załączniki.

ARTYKUŁ XVIII

PODPISANIE

Niniejsza Konwencja jest otwarta do podpisu dla wszystkich Państw przed jej wejściem w życie.

ARTYKUŁ XIX

RATYFIKACJA

Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji przez Państwa-Sygnatariuszy, zgodnie z ich procedurą wewnętrzną.

ARTYKUŁ XX

PRZYSTĄPIENIE

Każde Państwo, które nie podpisało niniejszej Konwencji przed jej wejściem w życie, może do niej przystąpić w dowolnym późniejszym czasie.

ARTYKUŁ XXI

WEJŚCIE W ŻYCIE

1. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie po upływie 180 dni od dnia złożenia u depozytariusza sześćdziesiątego piątego dokumentu ratyfikacyjnego, lecz w żadnym przypadku nie wcześniej niż 2 lata po jej otwarciu do podpisu.

2. Dla Państw, których dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia zostały złożone u depozytariusza po wejściu w życie niniejszej Konwencji, wejdzie ona w życie trzydziestego dnia po złożeniu przez nie do dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia.

ARTYKUŁ XXII

ZASTRZEŻENIA

Artykuły niniejszej Konwencji nie podlegają zastrzeżeniom.

Załączniki niniejszej Konwencji nie podlegają zastrzeżeniom niezgodnym z jej przedmiotem i celem.

ARTYKUŁ XXIII

DEPOZYTARIUSZ

Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych niniejszym zostaje wyznaczony na depozytariusza niniejszej Konwencji i między innymi:

- (a) informuje bezzwłocznie wszystkie Państwa, które podpisały Konwencję lub do niej przystąpiły o dacie każdego podpisu, dacie złożenia każdego dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia oraz dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji, a także o otrzymaniu innych zawiadomień;
- (b) przekazuje uwierzytelnione odpisy niniejszej Konwencji Rządom wszystkich Państw-Sygnatariuszy i Państw Przystępujących;
- (c) dokonuje rejestracji niniejszej Konwencji zgodnie z Artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych.

ARTYKUŁ XXIV

AUTENTYCZNOŚĆ TEKSTÓW

Niniejsza Konwencja, której teksty w językach angielskim, arabskim, chińskim, francuskim, hiszpańskim i rosyjskim są jednakowo autentyczne, zostanie złożona w archiwach Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani, należycie upoważnieni podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Paryżu dnia trzynastego stycznia tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego trzeciego roku.

ZAŁĄCZNIK

DOTYCZĄCY ZWIĄZKÓW CHEMICZNYCH

SPIS TREŚCI

- A. ZASADY SPORZĄDZANIA WYKAZÓW ZWIĄZKÓW CHEMICZNYCH
- B. WYKAZY ZWIĄZKÓW CHEMICZNYCH

A. ZASADY SPORZĄDZANIA WYKAZÓW ZWIĄZKÓW CHEMICZNYCH

Zasady sporządzania Wykazu 1

1. Przy rozważaniu, czy związek chemiczny lub prekursor ma być włączony do Wykazu 1, brane są pod uwagę następujące kryteria:

- (a) Był przedmiotem badań, produkowany, magazynowany lub użyty jako broń chemiczna zgodnie z definicją określoną w artykule II;
- (b) Stwarza inne wysokie ryzyko dla przedmiotu i celu niniejszej Konwencji przez duże prawdopodobieństwo jego użycia w przypadkach zabronionych przez niniejszą Konwencję, ponieważ spełnia jeden lub więcej z następujących warunków:
 - (i) Ma strukturę chemiczną ściśle odpowiadającą strukturze innych toksycznych związków chemicznych umieszczonych w wykazie 1, i ma, lub można przypuszczać, że będzie mieć, porównywalne z nimi właściwości;
 - (ii) Ma uśmiercającą lub obezwładniającą właściwość toksyczną oraz inne właściwości, które umożliwiają jego użycie jako broni chemicznej;
 - (iii) Może być użyty jako prekursor w ostatnim stadium technologicznym produkcji związku chemicznego umieszczonego w Wykazie 1, niezależnie od tego, czy proces ten ma miejsce w zakładzie, w amunicji lub gdzie indziej;
- (c) Ma małe zastosowanie lub nie ma zastosowania do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję.

Zasady sporządzania Wykazu 2

2. Przy rozważaniu, czy toksyczny związek chemiczny nie umieszczony w Wykazie 1 lub prekursor związku chemicznego z Wykazu 1 lub substancji chemicznej z Wykazu 2 części A powinien być umieszczony w Wykazie 2, brane są pod uwagę następujące kryteria:

- (a) Wykazuje znaczne zagrożenie dla przedmiotu i celu niniejszej Konwencji, ponieważ ma taką uśmiercającą lub obezwładniającą właściwość toksyczną oraz inne właściwości, które umożliwiają jego użycie jako broni chemicznej;
- (b) Może być użyty jako prekursor w jednej z reakcji chemicznych w końcowej fazie tworzenia związku chemicznego umieszczonego w Wykazie 1 lub Wykazie 2 części A;
- (c) Wykazuje znaczne zagrożenie dla przedmiotu i celu niniejszej Konwencji przez posiadanie właściwości mającej znaczenie w produkcji związku chemicznego umieszczonego w Wykazie 1 lub Wykazie 2 części A;
- (d) Nie jest produkowany w dużych ilościach przemysłowych do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję.

Zasady sporządzania Wykazu 3

3. Przy rozważaniu, czy toksyczny związek chemiczny lub prekursor, nie uwzględniony w innych Wykazach, powinien być włączony do Wykazu 3, brane są pod uwagę następujące kryteria:

- (a) Był produkowany, magazynowany lub używany jako broń chemiczna;
- (b) Wykazuje w inny sposób zagrożenie dla przedmiotu lub celu niniejszej Konwencji, ponieważ ma śmiertelne lub obezwładniające właściwości albo inne podobne właściwości, które umożliwiają jego użycie jako broni chemicznej;
- (c) Wykazuje zagrożenie dla przedmiotu i celu niniejszej Konwencji przez właściwość mającą znaczenie w produkcji jednego lub więcej związków chemicznych umieszczonych w Wykazie 1 lub Wykazie 2 części B;
- (d) Może być produkowany w dużych ilościach przemysłowych do celów nie zabronionych na mocy niniejszej Konwencji.

B. WYKAZY ZWIĄZKÓW CHEMICZNYCH

Poniższe Wykazy zawierają związki toksyczne i ich prekursory. Dla celów wykonania niniejszej Konwencji Wykazy te zawierają związki chemiczne stanowiące przedmiot środków weryfikacyjnych, zgodnie z postanowieniami Załącznika dotyczącego weryfikacji. Stosownie do paragrafu 1 (a) artykułu II Wykazy te nie stanowią definicji broni chemicznej.

(Ilekoć podany jest odnośnik do grup związków dialkilowych, z następującym zestawieniem grup alkilowych w nawiasach, wszystkie możliwe związki chemiczne, które mogą zawierać wszystkie możliwe kombinacje grup alkilowych zestawionych w nawiasach, są uważane za umieszczone w danym Wykazie, chyba że zostaną z niego wyłączone. Substancja chemiczna zaznaczona "*" w Wykazie 2 część A podlega szczególnej deklaracji i weryfikacji, zgodnie z postanowieniami części VIII Załącznika dotyczącego weryfikacji.)

Wykaz 1

Nr rej. CAS

A.; Toksyczne związki chemiczne;

(1) ; Alkilo (Me, Et, n-Pr lub i-Pr) fluorofosfoniany;

; alkilu;

; ($\leq C_{10}$, w tym cykloalkil); (107-44-8)

; np. Sarin: metylofluorofosfonian izopropylu; (96-64-0)

; Soman: metylofluorofosfonian 3,3-dimetylobutan-2-ylu;

(2) ; (N,N-Dialkilo (Me, Et, n-Pr lub i-Pr)amido)cyjanofosforany O-alkilu ;

; ($\leq C_{10}$, w tym cykloalkil);

; np. Tabun: (N,N - dimetyloamido)cyjanofosforan O-etylu; (77-81-6)

(3) ; Alkilo(Me, Et, n-Pr lub i-Pr)tiofosfoniany O-alkilo;

; (H lub $\leq C_{10}$, w tym cykloalkil)-S-(2-dialkilo (Me, Et, n-Pr lub

; i-Pr)amino) etylu i odpowiadające im alkilowane lub protonowane;

; sole;

; np. VX : metyltiofosfonian O-etylo-S-(2-diizopropylamino)etylu;

; (50782-69-9)

(4) ; Iperyty siarkowe;

; Sulfid 2-chloroetylochlorometylowy; (2625-76-5)

; Iperyt siarkowy: sulfid bis (2-chloroetylowy); (505-60-2)

; Bis (2-chloroetylotio) metan; (63869-13-6)

; Seskwiperyt: 1, 2 - bis(2-chloroetylotio)etan; (3563-36-8)

; 1,3 - bis(2-chloroetylotio) -n-propan; (63905-10-2)

; 1,4 - bis (2-chloroetylotio) - n-butan; (142868-93-7)

; 1,5 - bis (2-chloroetylotio) - n -pentan; (142868-94-8)

; Eter bis(2-chloroetylotiometylowy); (63918-90-1)

; Iperyt tlenowy: eter bis (2-chloroetylotioetylowy); (63918-89-8)

(5) ; Luizyty;

; Luizyt 1: (2-chlorowinylo)dichloroarsyna; (541-25-3)

; Luizyt 2: bis(2-chlorowinylo)chloroarsyna; (40334-69-8)

; Luizyt 3: tris(2-chlorowinylo)arsyna; (40334-70-1)

(6) ; Iperyty azotowe;

; HN1: bis(2-chloroetylo)etyloamina; (538-07-8)

; HN2: bis(2-chloroetylo)metyloamina; (51-75-2)
 ; HN3: tris(2-chloroetylo)amina; (555-77-1)
 (7) ; Saksytoksyna; (35523-89-8)
 (8) ; Rycyna; (9009-86-3)
 B.; Prekursory;;
 (9) ; Difluorki alkilo(Me, Et, n-Pr lub i-Pr)fosfonowe;
 ; np. DF: Difluorek metylofosfonowy; (676-99-3)
 (10); Alkilo(Me, Et, n-Pr lub i-Pr)fosfoniny O-alkilo (H lub;
 ; ≤C10, w tym cykloalkil)-O-(2-dialkilo(Me, Et, n-Pr lub i-Pr)amino) ;
 ; etylu i odpowiadające im alkilowane lub protonowane sole;
 ; np. QL: metylofosinian O-etylo-O-(2-diizopropylamino)etylu; (57856-11-8)
 (11); Chlorosarin: metylochlorofosfonian izopropylu; (1445-76-7)
 (12); Chlorosoman: metylochlorofosfonian 3,3-dimetylobutan-2-ylu; (7040-57-5)

Wykaz 2

A.; Toksyczne związki chemiczne;;
 (1); Amiton: fosfortiolan O,O-dietylo-S-[2-(dietyloamino)etylu] i;
 ; odpowiednie alkilowane lub protonowane sole; (78-53-5)
 (2); PFIB: 1,1,3,3,3-pentafluoro-2-(trifluorometylo)prop-1-en; (382-21-8)
 (3); BZ: Benzilan chinuklidyn-3-ylu (*); (6581-06-2)
 B.; Prekursory;;
 (4); Związki chemiczne, oprócz zestawionych w Wykazie 1, zawierające;
 ; atom fosforu, z którym związana jest jedna grupa metylowa, etylowa;
 ; lub propylowa (normalna lub izo-), lecz nie grupa licząca więcej;
 ; atomów węgla;
 ; np. Dichlorek metylofosfonowy; (676-97-1)
 ; Metylofosfonian dimetylu; (756-79-6)
 ; Nie dotyczy: fonofosu: etylofosfonotioionianu;
 ; O-etylo-S-fenylu; (944-22-9)
 (5); Dihalogenki N,N-dialkilo(Me, Et, n-Pr lub i-Pr)fosforoamidowe;
 (6); N,N-Dialkilo(Me, Et, n-Pr lub i-Pr)fosforoamidany dialkilo (Me, Et, ;
 ; n-Pr lub i-Pr);
 (7); Trichlorek arsenu; (7784-34-1)
 (8); Kwas 2,2-difenylo-2-hydroksoctowy; (76-93-7)
 (9); Chinuklidyn-3-ol; (1619-34-7)
 (10) ; Chlorki 2-(N,N-dialkilo(Me, Et, n-Pr lub i-Pr)amino) etylu i;
 ; odpowiednie protonowane sole;
 (11) ; 2-(N,N-Dialkilo(Me, Et, n-Pr lub i-Pr)amino)etanole i odpowiednie;
 ; protonowane sole;
 ; Nie dotyczy: N,N-dimetyloaminoetanolu i odpowiednich protonowanych;
 ; soli; (108-01-0)
 ; N,N-dietyloaminoetanolu i odpowiednich protonowanych soli; (100-37-8)
 (12) ; 2-(N,N-Dialkilo(Me, Et, n-Pr lub i-Pr)amino)etanotiole i;
 ; odpowiednie protonowane sole;
 (13) ; Tiodiglikol: sulfid bis(2-hydroksyetylowy); (111-48-8)

(14) ; Alkohol pinakolilowy: 3,3-dimetylobutan-2-ol; (464-07-3)

Wykaz 3

A.; Toksyczne związki chemiczne.;

(1) ; Fosgen: dichlorek karbonylu; (75-44-5)

(2) ; Chlorocyjan; (506-77-4)

(3) ; Cyjanowodór; (74-90-8)

(4) ; Chloropikryna: trichloronitrometan; (76-06-2)

B.; Prekursory.;

(5) ; Tlenochlorek fosforu; (10025-87-3)

(6) ; Trichlorek fosforu; (7719-12-2)

(7) ; Pentachlorek fosforu; (10026-13-8)

(8) ; Fosforyn trimetylu .; (121-45-9)

(9) ; Fosforyn trietylu; (122-52-1)

(10); Fosforyn dimetylu; (868-85-9)

(11); Fosforyn dietylu; (762-04-9)

(12); Monochlorek siarki: dichlorek disiarki; (10025-67-9)

(13); Dichlorek siarki; (10545-99-0)

(14); Chlorek tionylu; (7719-09-7)

(15); Etylodietanoloamina: bis (2-hydroksyetylo)etyloamina; (139-87-7)

(16); Metylodietanoloamina: bis (2-hydroksyetylo)metyloamina; (105-59-9)

(17); Trietanoloamina: tris (2-hydroksyetylo)amina; (102-71-6)

ZAŁĄCZNIK

DOTYCZĄCY STOSOWANIA KONWENCJI I WERYFIKACJI

("ZAŁĄCZNIK DOTYCZĄCY WERYFIKACJI")

SPIS TREŚCI

CZĘŚĆ I: DEFINICJE

CZĘŚĆ II: OGÓLNE ZASADY WERYFIKACJI

A. WYZNACZENIE INSPEKTORÓW I ASYSTENTÓW INSPEKCJI

B. PRZYWILEJE I IMMUNITETY

C. STAŁE UZGODNIENIA

Punkty wejścia

Uzgodnienia dotyczące użycia samolotów wykonujących loty nieregularne

Ustalenia administracyjne

Wyposażenie zatwierdzone

D. DZIAŁANIA PRZEDINSPEKCYJNE

Notyfikacje

Wejście na terytorium inspekcjonowanego Państwa-Strony lub Państwa-gospodarza i
przemieszczenie do miejsca inspekcji

Odprawa przedinspekcyjna

E. PRZEPROWADZANIE INSPEKCJI

Ogólne zasady

Bezpieczeństwo

Łączność

Prawa zespołu inspekcyjnego i inspekcjonowanego Państwa-Strony

Zbieranie, tryb postępowania z próbkami i ich analiza

Przedłużenie inspekcji

Sprawozdanie końcowe z inspekcji

F. WYJAZD

G. SPRAWOZDANIA

H. STOSOWANIE POSTANOWIEŃ OGÓLNYCH

CZĘŚĆ III: OGÓLNE POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE ŚRODKÓW
WERYFIKACYJNYCH ZGODNIE Z ARTYKUŁAMI IV, V I VI, USTĘP 3

A. INSPEKCJE WSTĘPNE I POROZUMIENIA DOTYCZĄCE OBIEKTÓW

B. STAŁE UZGODNIENIA

C. DZIAŁANIA PRZEDINSPEKCYJNE

CZĘŚĆ IV (A): NISZCZENIE BRONI CHEMICZNEJ I WERYFIKACJA TEGO PROCESU
ZGODNIE Z ARTYKUŁEM IV

A. DEKLARACJE

Deklaracje broni chemicznej

Deklaracje broni chemicznej zgodnie z artykułem III ustęp 1 (a) (iii)

Deklaracje dawnych transferów i przejęcia broni

Przedstawienie ogólnego planu niszczenia broni chemicznej

B. ŚRODKI ZABEZPIECZENIA MIEJSC SKŁADOWANIA I PRZYGOTOWANIE
MIEJSC SKŁADOWANIA

C. NISZCZENIE

Zasady i metody niszczenia broni chemicznej

Porządek niszczenia

Zmiany pośrednich terminów niszczenia

Przedłużenie okresu zakończenia niszczenia

Szczegółowe roczne plany niszczenia

Roczne raporty o niszczeniu

D. WERYFIKACJA

Weryfikacja deklaracji broni chemicznej poprzez inspekcje na miejscu

Systematyczna weryfikacja miejsc składowania

Inspekcje i wizytacje

Systematyczna weryfikacja niszczenia broni chemicznej

Miejsca składowania broni chemicznej w obiektach do niszczenia broni chemicznej

Systematyczne środki weryfikacyjne stosowane na miejscu w obiektach do niszczenia broni
chemicznej

CZEŚĆ IV (B): STARA BRONŃ CHEMICZNA I PORZUCONA BRONŃ CHEMICZNA

- A. POSTANOWIENIA OGÓLNE
- B. POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE STAREJ BRONI CHEMICZNEJ
- C. POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE PORZUCONEJ BRONI CHEMICZNEJ

CZEŚĆ V: NISZCZENIE OBIEKTÓW DO PRODUKCJI BRONI CHEMICZNEJ I WERYFIKACJA TEGO PROCESU ZGODNIE Z ARTYKUŁEM V

- A. DEKLARACJE
 - Deklaracje obiektów do produkcji broni chemicznej
 - Deklaracje obiektów do produkcji broni chemicznej zgodnie z ustępem 1 (c) (iii) artykułu III
 - Deklaracje transferów dokonanych w przeszłości
 - Przekazanie ogólnych planów niszczenia
 - Przekazanie rocznych planów niszczenia i rocznych sprawozdań o zniszczeniu
- B. NISZCZENIE
 - Ogólne zasady niszczenia obiektów produkcji broni chemicznej
 - Zasady i metody zamknięcia obiektu do produkcji broni chemicznej
 - Konserwacja obiektów do produkcji broni chemicznej przed ich zniszczeniem
 - Zasady i metody tymczasowej konwersji obiektów do produkcji broni chemicznej na obiekty do niszczenia broni chemicznej
 - Zasady i metody niszczenia obiektu do produkcji broni chemicznej
 - Porządek niszczenia
 - Szczegółowe plany niszczenia
 - Przegląd szczegółowych planów
- C. WERYFIKACJA
 - Weryfikacja deklaracji obiektów do produkcji broni chemicznej poprzez inspekcję na miejscu
 - Systematyczna weryfikacja obiektów do produkcji broni chemicznej i przerwania ich działalności
 - Weryfikacja niszczenia obiektów do produkcji broni chemicznej
 - Weryfikacja czasowej konwersji obiektu do produkcji broni chemicznej na obiekt do niszczenia broni chemicznej
- D. KONWERSJA OBIEKTÓW DO PRODUKCJI BRONI CHEMICZNEJ NA CELE NIE ZABRONIONE PRZEZ NINIEJSZĄ KONWENCJĘ
 - Procedura składania wniosku o konwersję
 - Działania dozwolone przed podjęciem decyzji
 - Warunki konwersji
 - Decyzje Rady Wykonawczej i Konferencji
 - Szczegółowe plany konwersji
 - Przegląd szczegółowych planów

CZEŚĆ VI: DZIAŁANIA NIE ZABRONIONE PRZEZ NINIEJSZĄ KONWENCJĘ ZGODNIE Z ARTYKUŁEM VI

ZASADY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO ZWIĄZKÓW CHEMICZNYCH Z
WYKAZU 1 I OBIEKTÓW Z NIMI ZWIĄZANYCH

- A. POSTANOWIENIA OGÓLNE
- B. TRANSFER
- C. PRODUKCJA
 - Ogólne zasady produkcji
 - Pojedynczy obiekt o małej zdolności produkcyjnej
 - Inne obiekty
- D. DEKLARACJE
 - Pojedynczy obiekt o małej zdolności produkcyjnej
 - Inne obiekty, do których mają zastosowanie ustępy 10 i 11
- E. WERYFIKACJA
 - Pojedynczy obiekt o małej zdolności produkcyjnej
 - Inne obiekty, do których mają zastosowanie ustępy 10 i 11

CZEŚĆ VII: DZIAŁALNOŚĆ NIE ZABRONIONA PRZEZ NINIEJSZĄ KONWENCJĘ
ZGODNIE Z ARTYKUŁEM VI

ZASADY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO ZWIĄZKÓW CHEMICZNYCH
UMIESZCZONYCH W WYKAZIE 2 I OBIEKTÓW Z NIMI ZWIĄZANYCH

- A. DEKLARACJE
 - Deklaracje zbiorczych danych krajowych
 - Deklaracje dotyczące zakładów produkujących, przerabiających lub zużywających związki chemiczne należące do Wykazu 2
 - Deklaracje dotyczące przeszłej produkcji związków chemicznych należących do Wykazu 2 do celów broni chemicznej
 - Informacja dla Państw-Stron
- B. WERYFIKACJA
 - Przepisy ogólne
 - Cele inspekcji
 - Inspekcje wstępne
 - Inspekcje
 - Procedury inspekcji
 - Zawiadomienie o inspekcji
- C. TRANSFERY DO PAŃSTW NIE BĘDĄCYCH STRONAMI NINIEJSZEJ KONWENCJI

CZEŚĆ VIII: DZIAŁALNOŚĆ NIE ZABRONIONA PRZEZ NINIEJSZĄ KONWENCJĘ
ZGODNIE Z ARTYKUŁEM VI

ZASADY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO ZWIĄZKÓW CHEMICZNYCH
UMIESZCZONYCH W WYKAZIE 3 I OBIEKTÓW Z NIMI ZWIĄZANYCH

- A. DEKLARACJE
 - Deklaracje zbiorczych danych krajowych
 - Deklaracje dotyczące zakładów produkujących związki chemiczne należące do Wykazu 3

Deklaracje dotyczące przeszłej produkcji do celów broni chemicznej związków chemicznych należących do Wykazu 3

Informacje przekazywane Państwom-Stronom

B. WERYFIKACJA

Zasady ogólne

Cele inspekcji

Przebieg inspekcji

Zawiadomienie o inspekcjach

C. TRANSFER DO PAŃSTW NIE BĘDĄCYCH STRONAMI NINIEJSZEJ KONWENCJI

CZĘŚĆ IX: DZIAŁALNOŚĆ NIE ZABRONIONA PRZEZ KONWENCJĘ ZGODNIE Z ARTYKUŁEM VI

ZASADY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO INNYCH CHEMICZNYCH ZAKŁADÓW PRODUKCYJNYCH

A. DEKLARACJE

Lista innych chemicznych zakładów produkcyjnych

Pomoc Sekretariatu Technicznego

Informacje dla Państw-Stron

B. WERYFIKACJA

Zasady ogólne

Cele inspekcji

Przebieg inspekcji

Zawiadomienie o inspekcji

C. REALIZACJA I PRZEGLĄD SEKCJI B

Realizacja

Przegląd

CZĘŚĆ X: INSPEKCJE NA ŻĄDANIE PRZEPROWADZONE ZGODNIE Z ARTYKUŁEM IX

A. WYZNACZANIE I WYBÓR INSPEKTORÓW I ASYSTENTÓW INSPEKCJI

B. CZYNNOSCI PRZEDINSPEKCYJNE

Notyfikacja

Wejście na terytorium inspekcjonowanego Państwa-Strony lub Państwa-gospodarza

Alternatywne określenie ostatecznej linii ograniczającej

Sprawdzenie lokalizacji

Zabezpieczenie miejsca, kontrola wyjść

Spotkanie przedinspekcyjne i plan inspekcji

Działalność na linii ograniczającej

C. PRZEPROWADZANIE INSPEKCJI

Ogólne zasady

Ograniczony dostęp

Obserwator

Czas trwania inspekcji

D. CZYNNOSCI POINSPEKCYJNE

Wyjazd
Sprawozdania

CZEŚĆ XI: DOCHODZENIE W PRZYPADKU DOMNIEMANEGO UŻYCIA BRONI
CHEMICZNEJ

- A. ZASADY OGÓLNE
- B. DZIAŁANIA PRZEDINSPEKCYJNE
 - Wniosek o przeprowadzenie dochodzenia
 - Zawiadomienie
 - Wyznaczenie zespołu inspekcyjnego
 - Wysłanie zespołu inspekcyjnego
 - Spotkania
- C. PRZEPROWADZANIE INSPEKCJI
 - Dostęp
 - Pobieranie próbek
 - Poszerzenie miejsca inspekcji
 - Przedłużenie czasu inspekcji
 - Wywiady
- D. SPRAWOZDANIA
 - Procedura
 - Treść
- E. PAŃSTWA NIE BĘDĄCE STRONAMI NINIEJSZEJ KONWENCJI

CZEŚĆ I

Definicje

1. "Wyposażenie zatwierdzone" oznacza urządzenia i przyrządy, niezbędne do wypełniania obowiązków przez zespoły inspekcyjne, które zostały zatwierdzone przez Sekretariat Techniczny na podstawie części II, ustęp 27 niniejszego Załącznika. Pojęcie to obejmuje także zaopatrzenie administracyjne lub materiały do rejestrowania, które mogłyby być użyte przez zespół inspekcyjny.

2. "Budowla" w odniesieniu do definicji obiektów do produkcji broni chemicznej podanej w artykule II obejmuje budowle specjalne i budowle standardowe.

(a) "Budowla specjalna" to:

- (i) Każda budowla, w tym budowle podziemne, zawierająca specjalne wyposażenie do produkcji lub napełniania;
- (ii) Każda budowla, włączając budowle podziemne, która ma szczególne właściwości, wyróżniające ją od budowli zwykle używanych do produkcji chemicznej lub napełniania związkami chemicznymi nie zabroniona przez niniejszą Konwencję.

(b) "Budowla standardowa" oznacza każdą budowlę, w tym budowle podziemne, zbudowane według powszechnie stosowanych standardów przemysłowych odnoszących się do obiektów nie produkujących żadnego związku chemicznego wymienionego w artykule II, ustęp 8 (a) (i), ani substancji żrących.

3. "Inspekcja na żądanie" oznacza inspekcję jakiegokolwiek obiektu lub miejsca na terytorium lub w każdym innym miejscu pod jurysdykcją lub kontrolą Państwa-Strony, o której przeprowadzenie wystąpiło inne Państwo-Strona zgodnie z artykułem IX, ustęp 8 do 25.

4. "Określony związek organiczny" oznacza każdy związek chemiczny należący do grupy związków obejmujących wszystkie związki węgla z wyjątkiem jego tlenków, siarczków, węglanów metali, określony przez nazwę chemiczną, wzór strukturalny, jeżeli jest znany, i przez numer rejestracyjny w Chemical Abstracts Service, o ile taki numer został przyznany.

5. "Wyposażenie" w odniesieniu do definicji obiektów do produkcji broni chemicznej w artykule II obejmuje wyposażenie specjalne i standardowe.

(a) "Wyposażenie specjalne" oznacza:

(i) Główny ciąg produkcyjny, w tym każdy reaktor lub wyposażenie do syntezy produktu, rozdzielania lub oczyszczania, każde urządzenie używane bezpośrednio do przenoszenia ciepła w ostatnim etapie technologicznym, tak w reaktorach, jak i przy wydzielaniu produktu, a także każde inne wyposażenie, które było w kontakcie z dowolną substancją wymienianą w artykule II, ustęp 8 (a) (i) lub byłoby w kontakcie z taką substancją, gdyby obiekt działał;

(ii) Każde urządzenie do napełniania broni chemicznej;

(iii) Każde inne wyposażenie specjalnie zaprojektowane, zbudowane lub zainstalowane w celu działania obiektu jako obiektu do produkcji broni chemicznej, w odróżnieniu od obiektu zbudowanego zgodnie z obowiązującymi standardami przemysłowymi odnoszącymi się do obiektów przemysłowych nie produkujących żadnego ze związków wymienionych w artykule II, ustęp 8 (a) (i), lub substancji żrących. Dotyczy to wyposażenia wykonanego ze stopów o wysokiej zawartości niklu lub innych materiałów odpornych na korozję, specjalnych urządzeń do kontroli odpadów i ich oczyszczania, do filtracji powietrza lub odzyskiwania rozpuszczalników specjalnych zapór i osłon ochronnych, niestandardowego wyposażenia laboratoriów stosowanego do analizy toksycznych substancji wykorzystywanych w broni chemicznej; wykonanych na zamówienie paneli kontrolnych procesów; lub części zamiennych przeznaczonych do wyposażenia specjalnego.

(b) "Wyposażenie standardowe" oznacza:

(i) wyposażenie produkcyjne, które jest ogólnie stosowane w przemyśle chemicznym i nie należy do wyposażenia specjalnego;

(ii) inne wyposażenie powszechnie stosowane w przemyśle chemicznym, takie jak sprzęt przeciwpożarowy, sprzęt zabezpieczający i ochronny, obiekty medyczne, laboratoria, sprzęt łączności.

6. "Obiekt", zgodnie z artykułem VI, oznacza każde z miejsc przemysłowych określonych według następujących definicji ("kombinat", "zakład" i "instalacje"):

(a) "Kombinat" (fabryka, zakład przemysłowy) oznacza zespół jednego lub kilku zakładów, w tym wszelkie pośrednie poziomy administracyjne, które posiadają jednolite kierownictwo i wspólną infrastrukturę, do której należy między innymi:

(i) administracja i inne biura;

(ii) warsztaty naprawcze i utrzymania ruchu;

(iii) centrum medyczne;

(iv) zakłady użyteczności publicznej;

(v) centralne laboratorium analityczne;

(vi) laboratoria badawczo-rozwojowe;

- (vii) centralne oczyszczalnie odpadów i ścieków; oraz
- (viii) magazyny
- (b) "Zakład" (obiekt produkcyjny, warsztat) oznacza względnie samodzielny obszar, strukturę lub budowlę zawierającą jedną lub więcej jednostek z pomocniczą lub połączoną infrastrukturą, która może obejmować między innymi:
 - (i) małą sekcję administracyjną;
 - (ii) magazyny surowców i produktów;
 - (iii) obszar oczyszczania/obróbki ścieków i odpadów;
 - (iv) laboratorium kontrolne/analityczne;
 - (v) służbę pomocy medycznej / sekcję medyczną; i
 - (vi) dokumentację, w zależności od sytuacji dotyczące przenoszenia zadeklarowanych substancji chemicznych i ich surowców lub produktów chemicznych z nich otrzymywanych w, wokół i z zakładu.
- (c) "instalacja" (instalacja produkcyjna, reaktor), oznacza zespół powyższych części wyposażenia, w tym pojemników i zbiorów pojemników, potrzebnych do produkcji, przetwarzania lub używania substancji chemicznej.

7. "Porozumienie dotyczące obiektu" oznacza porozumienie lub uzgodnienie zawarte między Państwem-Stroną i Organizacją dotyczące danego obiektu podlegającego weryfikacji na miejscu zgodnie z artykułami IV, V i VI.

8. "Państwo-gospodarz" oznacza Państwo, na którego terytorium leżą obiekty lub obszary innego Państwa-Strony niniejszej Konwencji, które podlegają inspekcji na mocy niniejszej Konwencji.

9. "Eskorta w kraju" oznacza osoby wyznaczone przez inspekcjonowane Państwo-Stronę i, w danym przypadku, przez Państwo-gospodarza, jeżeli tego zechcą, do towarzyszenia i wspierania zespołu inspekcyjnego podczas jego pobytu w tych państwach.

10. "Okres pobytu w kraju" oznacza okres od przybycia zespołu inspekcyjnego do punktu wejścia do jego wyjazdu z Państwa przez ten punkt wejścia.

11. "Inspekcja wstępna" oznacza pierwszą inspekcję obiektu na miejscu w celu weryfikacji deklaracji przedstawionych zgodnie z artykułami III, IV, V i VI oraz niniejszym Załącznikiem.

12. "Inspekcjonowane Państwo-Strona" oznacza Państwo-Stronę, na którego terytorium lub w jakimkolwiek innym miejscu znajdującym się pod jego jurysdykcją lub kontrolą odbywa się inspekcja zgodnie z niniejszą Konwencją, lub Państwo-Stronę, którego obiekt lub obszar na terytorium Państwa-Gospodarza podlega takiej inspekcji; nie dotyczy to jednak Państwa-Strony wymienionego w ustępie 21 części II niniejszego Załącznika.

13. "Asystent inspekcji" oznacza osobę wyznaczoną przez Sekretariat Techniczny według zasad określonych w części II, sekcji A niniejszego Załącznika do pomocy inspektorom podczas inspekcji lub wizyty, należąca do personelu medycznego, personelu ochrony i personelu administracyjnego lub będąca tłumaczem.

14. "Mandat inspekcji" oznacza instrukcje przekazane zespołowi inspekcyjnemu przez Dyrektora Generalnego, w celu przeprowadzenia określonej inspekcji.

15. "Zasady inspekcji" oznacza zbiór dodatkowych zasad przeprowadzenia inspekcji opracowany przez Sekretariat Techniczny.

16. "Miejsce inspekcji" oznacza jakikolwiek obiekt lub obszar, na którym prowadzona jest inspekcja i który jest wyraźnie wskazany w stosownym porozumieniu dotyczącym obiektu lub we wniosku o przeprowadzenie inspekcji albo w mandacie inspekcyjnym, a także we wniosku o przeprowadzenie inspekcji poszerzonym o alternatywną lub ostateczną linię ograniczającą.

17. "Zespół inspekcyjny" oznacza grupę inspektorów i asystentów inspekcji wyznaczonych przez Dyrektora Generalnego do przeprowadzenia określonej inspekcji.

18. "Inspektor" oznacza osobę wyznaczoną przez Sekretariat Techniczny zgodnie z procedurą określoną w sekcji A części II niniejszego Załącznika, w celu przeprowadzenia inspekcji lub wizyty zgodnie z niniejszą Konwencją.

19. "Porozumienie modelowe" oznacza dokument określający ogólną formę i treść porozumienia między Państwem-Stroną i Organizacją w celu zrealizowania postanowień dotyczących weryfikacji określonych w niniejszym Załączniku.

20. "Obserwator" oznacza przedstawiciela żądającego Państwa-Strony lub trzeciego Państwa-Strony do obserwacji inspekcji na żądanie.

21. "Linia ograniczająca", w przypadku inspekcji na żądanie, oznacza zewnętrzną granicę miejsca inspekcji, określoną przez współrzędne geograficzne lub przez opis na mapie.

(a) "Żądana linia ograniczająca" oznacza linię ograniczającą miejsca inspekcji, określoną zgodnie z ustępem 8 części X niniejszego Załącznika;

(b) "Alternatywna linia ograniczająca" oznacza linię ograniczającą miejsce inspekcji, zaproponowaną w miejsce żądanej linii ograniczającej przez inspekcjonowane Państwo-Stronę; powinna ona być zgodna z wymaganiami określonymi w ustępie 17 części X niniejszego Załącznika;

(c) "Ostateczna linia ograniczająca" oznacza ostateczną linię ograniczającą miejsce inspekcji, uzgodnioną w negocjacjach między zespołem inspekcyjnym i inspekcjonowanym "Państwem-Stroną", zgodnie z ustępami 16 do 21 części X niniejszego Załącznika;

(d) "Zadeklarowana linia ograniczająca" oznacza zewnętrzną granicę obiektu zadeklarowanego zgodnie z artykułami III, IV, V i VI.

22. "Okres inspekcji", dla celów artykułu IX, oznacza okres od umożliwienia dostępu zespołowi inspekcyjnemu do miejsca inspekcji aż do wyjazdu z miejsca inspekcji, z wyłączeniem czasu poświęconego na odprawy dokonywane przed rozpoczęciem i po zakończeniu działań kontrolnych.

23. "Okres inspekcji", dla celów artykułów IV, V i VI, oznacza okres od przybycia zespołu inspekcyjnego na miejsce inspekcji do jego odjazdu z miejsca inspekcji z wyłączeniem czasu poświęconego na odprawy dokonywane przed rozpoczęciem i po zakończeniu działań kontrolnych.

24. "Punkt Wejścia"/"Punkt Wyjścia" oznacza określone miejsce przybycia do kraju zespołu inspekcyjnego w celu dokonania inspekcji i zgodnie z niniejszą Konwencją lub do jego opuszczenia po zakończeniu jego misji.

25. "Żądające Państwo-Strona" oznacza Państwo-Stronę, które zażądało inspekcji zgodnie z artykułem IX.

26. "Tona" oznacza tonę metryczną, tj. 1.000 kg.

CZĘŚĆ II

OGÓLNE ZASADY WERYFIKACJI

A. WYZNACZENIE INSPEKTORÓW I ASYSTENTÓW INSPEKCJI

1. Nie później niż 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji Sekretariat Techniczny zakomunikuje pisemnie wszystkim Państwom-Stronom nazwiska, obywatelstwo i

funkcje zaproponowanych inspektorów oraz asystentów inspekcji, jak również opis ich kwalifikacji i doświadczenia zawodowego.

2. Każde Państwo-Strona powinno niezwłocznie potwierdzić otrzymanie listy zaproponowanych inspektorów i asystentów inspekcji, która została im przekazana. Państwo-Strona informuje pisemnie Sekretariat Techniczny o zaakceptowaniu poszczególnych inspektorów i asystentów inspekcji nie później niż 30 dni po potwierdzeniu o otrzymaniu listy. Każdy inspektor i asystent inspekcji umieszczony na liście będzie uważany za wyznaczonego, o ile Państwo-Strona, nie później niż 30 dni po potwierdzeniu o otrzymaniu listy, nie oświadczy pisemnie o jego odrzuceniu. Państwo-Strona może podać przyczynę sprzeciwu.

Proponowany inspektor lub asystent inspekcji nie będzie przedsięwziął lub uczestniczył w działaniach weryfikacyjnych na terytorium lub w każdym innym miejscu pod jurysdykcją lub kontrolę Państwa-Strony, które zgłosiło wobec niego swój sprzeciw. Sekretariat Techniczny przedstawi, jeżeli to będzie potrzebne, dodatkowych kandydatów, którzy zostaną dołączeni do pierwotnej listy.

3. Działania weryfikacyjne prowadzone na mocy niniejszej Konwencji będą wykonywane tylko przez wyznaczonych inspektorów i asystentów inspekcji.

4. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 5, Państwo-Strona ma prawo w każdym czasie zgłosić sprzeciw w stosunku do inspektora lub asystenta inspekcji, który już został wyznaczony. Państwo-Strona zawiadamia pisemnie Sekretariat Techniczny o swoim sprzeciwie i może podać jego przyczyny. Sprzeciw powyższy nabiera mocy 30 dni po jego otrzymaniu przez Sekretariat Techniczny. Sekretariat Techniczny bezzwłocznie poinformuje zainteresowane Państwo-Stronę o wycofaniu wyznaczenia inspektora lub asystenta inspekcji, którego sprzeciw dotyczy.

5. Państwo-Strona, które zostało powiadomione o inspekcji, nie powinno dążyć do usunięcia z zespołu inspekcyjnego któregośkolwiek z wyznaczonych inspektorów lub asystentów inspekcji umieszczonych na liście zespołu inspekcyjnego.

6. Liczba inspektorów lub asystentów inspekcji i wyznaczonych przez Państwa-Strony i przez nie zaakceptowanych powinna umożliwić dostępność i wymienialność odpowiedniej liczby inspektorów i asystentów inspekcji.

7. Jeżeli zdaniem Dyrektora Generalnego odrzucenie proponowanych inspektorów lub asystentów inspekcji uniemożliwia wyznaczenie wystarczającej liczby inspektorów lub asystentów inspekcji lub w inny sposób utrudnia efektywne wypełnianie zadań Sekretariatu Technicznego, Dyrektor Generalny przedstawi ten problem Radzie Wykonawczej.

8. Ilekroć zmiana powyżej wspomnianej listy inspektorów i asystentów inspekcji jest niezbędna lub pożądana, inni inspektorzy i asystenci inspekcji zostaną wyznaczeni w sposób określony dla listy początkowej.

9. Członkowie zespołu inspekcyjnego przeprowadzający inspekcję obiektu Państwa-Strony zlokalizowanego na terytorium innego Państwa-Strony zostaną wyznaczeni zgodnie z procedurą ustaloną w niniejszym Załączniku w odniesieniu zarówno do inspekcjonowanego Państwa-Strony, jak i Państwa-Strony gospodarza.

B. PRZYWILEJE I IMMUNITETY

10. Każde Państwo-Strona, nie później niż 30 dni po potwierdzeniu otrzymania listy inspektorów i asystentów inspekcji lub jej zmian, wyda wielokrotne wize wjazdowe/wyjazdowe i/lub tranzytowe oraz inne dokumenty umożliwiające każdemu inspektorowi lub asystentowi inspekcji wejście i pobyt na terytorium tego Państwa-Strony w celu przeprowadzenia czynności

inspekcyjnych. Dokumenty te będą ważne przez co najmniej dwa lata od chwili ich przekazania Sekretariatowi Technicznemu.

11. W celu efektywnego wykonywania funkcji, inspektorzy i asystenci inspekcji korzystają z przywilejów i immunitetów wymienionych w ustępach (a) do (i). Przywileje i immunitety są przyznane członkom zespołu inspekcyjnego dla celów niniejszej Konwencji a nie dla ich korzyści osobistych. Powyższe przywileje i immunitety udzielane są im na cały okres od momentu przybycia na terytorium inspekcjonowanego Państwa-Strony i Państwa-gospodarza do momentu jego opuszczenia, a następnie w odniesieniu do działań wykonywanych podczas wykonywania ich oficjalnych funkcji.

- (a) Członkom zespołu inspekcyjnego zapewnia się nietykalność osobistą przysługującą dyplomatom zgodnie z artykułem 29 Konwencji Wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych z 18 kwietnia 1961;
- (b) Kwaterom mieszkalnym i lokalom biurowym zajmowanym przez zespół inspekcyjny przeprowadzającym czynności inspekcyjne na mocy niniejszej Konwencji zapewnia się nietykalność i ochronę należną pomieszczeniom prywatnym dyptomatów zgodnie z ustępem 1 artykułu 30 Konwencji Wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych;
- (c) Dokumenty i korespondencja, w tym notatki zespołu inspekcyjnego, korzystają z nietykalności przysługującej wszystkim dokumentom i korespondencji dyplomatycznej zgodnie z ustępem 2 artykułu 30 Konwencji Wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych. Zespół inspekcyjny ma prawo do użycia szyfrów w łączności z Sekretariatem Technicznym;
- (d) Próbki i zatwierdzone wyposażenie należące do członków zespołu inspekcyjnego mają zapewnioną nietykalność zgodnie z warunkami zawartymi w niniejszej Konwencji i nie podlegają kontroli celnej. Próbki niebezpieczne transportowane są zgodnie z odpowiednimi przepisami;
- (e) Członkom zespołu inspekcyjnego przysługują immunitety w zakresie mającym zastosowanie do dyptomatów zgodnie z artykułem 31, ustępy 1, 2 i 3 Konwencji Wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych;
- (f) Członkom zespołu inspekcyjnego przeprowadzającym należące do ich obowiązków czynności na mocy niniejszej Konwencji przysługuje zwolnienie z opłat i podatków w zakresie przysługującym dyplomatom zgodnie z artykułem 34 Konwencji Wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych;
- (g) Członkowie zespołu inspekcyjnego mogą wwieźć na terytorium inspekcjonowanego Państwa-Strony lub Państwa-Strony gospodarza, bez płacenia jakichkolwiek opłat celnych lub innych odpowiednich opłat, przedmioty przeznaczone do użytku osobistego, z wyjątkiem artykułów, których import lub eksport jest zabroniony przez prawo lub kontrolowany przez przepisy dotyczące kwarantanny;
- (h) Członkom zespołu inspekcyjnego przysługują takie same ułatwienia dotyczące środków płatniczych i ich wymiany, jakie przysługują przedstawicielom obcych rządów w tymczasowych misjach oficjalnych;
- (i) Członkowie zespołu inspekcyjnego nie będą się angażować w żadną zawodową lub handlową działalność przynoszącą korzyść osobistą na terytorium inspekcjonowanego Państwa-Strony lub Państwa-gospodarza.

12. Podczas tranzytu przez terytorium inspekcjonowanych Państw-Stron, członkowie zespołu inspekcyjnego korzystają z przywilejów i immunitetów przysługujących zgodnie z ustępem 1 artykułu 40 Konwencji Wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych. Dokumenty i

korrespondencja, w tym protokoły, oraz próbki i zatwierdzone wyposażenie, przewożone przez nich korzystają z nietykalności i zwolnień określonych w ustępie 11 (c) i (d).

13. Bez uszczerbku dla swoich przywilejów i immunitetów, członkowie zespołu inspekcyjnego zobowiązani są do przestrzegania prawa i przepisów inspekcjonowanego Państwa-Strony lub Państwa gospodarza i, w zakresie odpowiadającym mandatowi inspekcji, zobowiązani są nie mieszać się w wewnętrzne sprawy tego Państwa. Jeżeli inspekcjonowane Państwo-Strona lub Państwo-Strona gospodarz uzna, że nastąpiło nadużycie przywilejów i immunitetów określonych w niniejszym Załączniku, zostaną przeprowadzone konsultacje między zainteresowanym Państwem-Stroną a Dyrektorem Generalnym w celu ustalenia, czy takie nadużycie rzeczywiście nastąpiło, i jeżeli tak ustalono, w celu zapobieżenia powtórzenia się takiego nadużycia.

14. Immunitet jurysdykcyjny członków zespołu inspekcyjnego może być uchylony przez Dyrektora Generalnego, w przypadkach gdy Dyrektor Generalny uważa, że immunitet ten mógłby utrudnić przebieg postępowania sądowego i że może on być uchylony bez uszczerbku dla realizacji postanowień niniejszej Konwencji. Uchylenie musi zawsze być wyraźne.

15. Obserwatorom przysługują takie same przywileje i immunitety jak te, które przysługują inspektorom zgodnie z postanowieniami niniejszej sekcji, oprócz tych, które określa ustęp 11 (d).

C. STAŁE UZGODNIENIA

Punkty wejścia

16. Każde Państwo-Strona wyznaczy punkty wejścia i dostarczy wymagane informacje do Sekretariatu Technicznego nie później niż 30 dni od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji. Punkty powyższe będą tak rozmieszczone, aby zespół inspekcyjny mógł dotrzeć do każdego miejsca inspekcji z co najmniej jednego punktu wejścia w ciągu 12 godzin. Rozmieszczenie punktów wejścia podaje do wiadomości wszystkim Państwom-Stronom Sekretariat Techniczny.

17. Każde Państwo-Strona może zmienić punkty wejścia, zawiadamiając o takich zmianach Sekretariat Techniczny. Zmiany takie będą obowiązywać 30 dni po otrzymaniu zawiadomienia przez Sekretariat Techniczny, tak aby mógł on poinformować o zmianach wszystkie Państwa-Strony.

18. Jeżeli Sekretariat Techniczny uzna, że nie ma wystarczających punktów wejścia do przeprowadzenia inspekcji w wymaganym czasie lub że zmiany punktów wejścia proponowane przez Państwo-Stronę mogłyby utrudnić przeprowadzenie inspekcji w wymaganym czasie, to będzie konsultował ten problem z zainteresowanym Państwem-Stroną w celu jego rozwiązania.

19. W przypadkach kiedy obiekty lub obszary inspekcjonowanego Państwa-Strony znajdują się na terytorium Państwa-Strony gospodarza lub gdy dostęp z punktu wejścia do obiektów lub obszarów podlegających inspekcji wymaga tranzytu przez terytorium innego Państwa-Strony, inspekcjonowane Państwo-Strona zagwarantuje prawa i wypełni obowiązki dotyczące takich inspekcji zgodnie z niniejszym Załącznikiem. Państwo-Strona gospodarz ułatwi inspekcję tych obiektów lub obszarów i udzieli niezbędnej pomocy, aby umożliwić zespołowi inspekcyjnemu wykonanie jego zadań w sposób efektywny i w ustalonym czasie. Państwa-Strony, przez których terytorium potrzebny jest tranzyt w celu przeprowadzenia inspekcji obiektów lub obszarów inspekcjonowanego Państwa-Strony, ułatwią ten tranzyt.

20. W przypadkach gdy obiekty lub obszary inspekcjonowanego Państwa-Strony są zlokalizowane na terytorium Państwa nie będącego Stroną niniejszej Konwencji,

inspekcjonowane Państwo-Strona podejmie wszystkie konieczne przedsięwzięcia, aby inspekcje tych obiektów lub obszarów mogły być przeprowadzone zgodnie z postanowieniami niniejszego Załącznika. Państwo-Strona, które ma jeden lub więcej obiektów albo obszarów na terytorium Państwa nie będącego Stroną niniejszej Konwencji, podejmie wszelkie konieczne działania, aby zapewnić przyjęcie przez Państwo gospodarza inspektorów i asystentów inspekcji wyznaczonych do tego Państwa-Strony. Jeżeli inspekcjonowane Państwo-Strona nie jest w stanie zapewnić dostępu w celu przeprowadzenia inspekcji, powinno ono udowodnić, że podjęło wszelkie konieczne działania, żeby ten dostęp zapewnić.

21. W przypadkach gdy obiekty lub obszary przewidziane do inspekcji są zlokalizowane na terytorium Państwa-Strony, ale w miejscu pod jurysdykcją lub kontrolą Państwa nie będącego Stroną niniejszej Konwencji, to Państwo-Strona podejmie wszelkie konieczne działania, jakie będą wymagane od inspekcjonowanego Państwa-Strony i Państwa-Strony gospodarza, w celu zapewnienia, aby inspekcja takich obiektów lub obszarów została przeprowadzona zgodnie z postanowieniami niniejszego Załącznika. Jeżeli Państwo-Strona nie będzie w stanie zapewnić dostępu do tych obiektów lub obszarów, to powinno udowodnić, że podjęło ono wszystkie konieczne działania, żeby ten dostęp zapewnić. Postanowienia niniejszego ustępu nie mają zastosowania w przypadku gdy obiekty lub obszary przewidziane do inspekcji należą do Państwa-Strony.

Uzgodnienia dotyczące użycia samolotów wykonujących loty nieregularne

22. Do inspekcji wykonywanych zgodnie z artykułem IX i innych inspekcji kiedy podróż w ustalonym czasie nie jest możliwa przy użyciu publicznego transportu, zespół inspekcyjny może używać samolotu należącego do Sekretariatu Technicznego lub czarterowanego przez niego. Każde Państwo-Strona nie później niż 30 dni od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji, przekaże Sekretariatowi Technicznemu stały numer zezwolenia dyplomatycznego dla nieregularnych lotów samolotów przeznaczonych do transportu zespołów inspekcyjnych i wyposażenia potrzebnego do inspekcji, na lub z terytorium, na którym znajduje się miejsce inspekcji. Loty samolotu do i z wyznaczonego punktu wejścia będą się odbywały wzdłuż ustalonych międzynarodowych tras powietrznych uznanych przez Państwo-Strony i Sekretariat Techniczny za podstawę wydanego zezwolenia dyplomatycznego.

23. W przypadku użycia samolotu wykonującego loty nieregularne, Sekretariat Techniczny dostarczy inspekcjonowanemu Państwu-Stronie, za pośrednictwem organów państwowych, plan lotu samolotu z ostatniego lotniska przed wejściem do przestrzeni powietrznej Państwa, w którym znajduje się kontrolowane miejsce do punktu wejścia, nie później niż 6 godzin przed przewidzianym odlotem z lotniska. Taki plan powinien być sporządzony zgodnie z przepisami Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego odnoszącymi się do samolotów cywilnych. W przypadku samolotów własnych lub czarterowanych Sekretariat Techniczny dołączy w uwagach do planu lotu numer stałego zezwolenia dyplomatycznego i odpowiednie oznakowanie identyfikujące samolot jako samolot inspekcji.

24. Nie mniej niż trzy godziny przed planowanym odlotem zespołu inspekcyjnego z ostatniego lotniska przed wejściem w przestrzeń powietrzną Państwa, w którym inspekcja ma być przeprowadzona, inspekcjonowane Państwo-Strona lub Państwo-Strona gospodarz powinny upewnić się, że plan lotu sporządzony zgodnie z postanowieniami ustępu 23 został zatwierdzony i że zespół inspekcyjny może przybyć do punktu wejścia o ustalonym czasie.

25. Inspekcjonowane Państwo-Strona zapewnia parkowanie, bezpieczeństwo, obsługę i paliwo według żądań Sekretariatu Technicznego dla samolotu zespołu inspekcyjnego w punkcie

wejścia, gdy taki samolot jest własnością lub jest czarterowany przez Sekretariat Techniczny. Samolot ten nie będzie podlegał opłatom związanym z lądowaniem i odlotem oraz innym podobnym opłatom. Sekretariat Techniczny poniesie koszty paliwa, służby ochrony i obsługi.

Ustalenia administracyjne

26. Inspekcjonowane Państwo-Strona zapewnia lub organizuje ułatwienia potrzebne zespołowi inspekcyjnemu, takie jak środki łączności, obsługę tłumaczy w zakresie potrzebnym do przeprowadzenia wywiadów i wykonywania innych zadań, transport, miejsca do pracy, zakwaterowanie, wyżywienie i opiekę medyczną. Inspekcjonowane Państwo-Strona otrzyma od Organizacji zwrot kosztów poniesionych na zespół inspekcyjny w tym zakresie.

Wyposażenie zatwierdzone

27. Z zastrzeżeniem ustępu 29, inspekcjonowane Państwo-Strona nie będzie stosowało ograniczeń w stosunku do wyposażenia zabieranego przez zespół inspekcyjny na miejsce inspekcji, zatwierdzonego zgodnie z ustępem 28, które Sekretariat Techniczny określił jako niezbędne do właściwego przeprowadzenia inspekcji. Sekretariat Techniczny przygotowuje i, jeżeli to potrzebne, uaktualnia listę wyposażenia zatwierdzonego, które może być potrzebne do celów opisanych powyżej, jak również przepisy dotyczące tego wyposażenia, zgodne z niniejszym Załącznikiem. Ustalając listę zatwierdzonego wyposażenia i powyższe przepisy, Sekretariat Techniczny upewni się, że względy bezpieczeństwa we wszystkich typach obiektów, w których wyposażenie to prawdopodobnie będzie użyte, zostały w całości wzięte pod uwagę. Lista zatwierdzonego wyposażenia będzie rozważona i zatwierdzona przez Konferencję zgodnie z ustępem 21 artykułu VIII.

28. Wyposażenie znajduje się pod opieką Sekretariatu Technicznego i jest wybierane, kalibrowane i zatwierdzane przez Sekretariat Techniczny. Sekretariat Techniczny, na ile jest to możliwe, wybiera wyposażenie specjalnie dostosowane do poszczególnych rodzajów inspekcji. Wybrane i zatwierdzone wyposażenie będzie szczególnie chronione przed zmianami dokonywanymi bez zezwolenia.

29. Inspekcjonowane Państwo-Strona ma prawo, bez uszczerbku dla określonych terminów, kontrolować wyposażenie w obecności członków zespołu inspekcyjnego w punkcie wejścia, tj., sprawdzać tożsamość wyposażenia wwożonego lub zabieranego z terytorium inspekcjonowanego Państwa-Strony lub Państwa-Strony gospodarza. Aby ułatwić identyfikację, Sekretariat Techniczny ustala lub dołącza dokumenty i oznaczenia potwierdzające autentyczność jego włączenia do wyposażenia inspekcji oraz zatwierdzenie tego wyposażenia. Kontrola wyposażenia upewni inspekcjonowane Państwo-Stronę, że wyposażenie to odpowiada charakterystyce wyposażenia zatwierdzonego do określonego rodzaju inspekcji. Inspekcjonowane Państwo-Strona może wyłączyć wyposażenie nie odpowiadające niniejszej charakterystyce lub takie, które nie będzie miało poprzednio wspomnianych dokumentów autentyczności i oznaczeń. Procedura kontroli wyposażenia zostanie rozważona i zatwierdzona przez Konferencję zgodnie z ustępem 21 (i) artykułu VIII.

30. W przypadku gdy zespół inspekcyjny uzna za niezbędne użyć wyposażenia znajdującego się na miejscu, ale nie należącego do Sekretariatu Technicznego i wystąpi do inspekcjonowanego Państwa-Strony o umożliwienie zespołowi użycia tego wyposażenia, inspekcjonowane Państwo-Strona spełni tę prośbę w zakresie, w jakim jest to możliwe.

D. DZIAŁANIA PRZEDINSPEKCYJNE

Notyfikacje

31. Dyrektor Generalny powiadomi Państwo-Stronę o zamiarze przeprowadzenia inspekcji przed planowanym przybyciem zespołu inspekcyjnego do punktu wejścia i w określonych terminach, jeżeli takie są przewidziane.

32. Notyfikacje dokonane przez Dyrektora Generalnego będą zawierać następujące informacje:

- (a) rodzaj inspekcji;
- (b) punkt wejścia;
- (c) datę i zakładany czas przybycia do punktu wejścia;
- (d) sposób przybycia do punktu wejścia;
- (e) miejsce, które ma być poddane inspekcji;
- (f) nazwiska inspektorów i asystentów inspekcji;
- (g) w przypadku lotów specjalnych - zgodę na przelot.

33. Inspekcjonowane Państwo-Strona potwierdza otrzymanie notyfikacji Sekretariatu Technicznego o zamiarze przeprowadzenia inspekcji nie później niż w ciągu godziny od otrzymania notyfikacji.

34. W przypadku inspekcji obiektu Państwa-Strony usytuowanego na terytorium innego Państwa-Strony oba Państwa-Strony zostaną równocześnie powiadomione zgodnie z ustępami 31 i 32.

Wejście na terytorium inspekcjonowanego Państwa-Strony lub Państwa-gospodarza i przemieszczenie do miejsca inspekcji

35. Inspekcjonowane Państwo-Strona lub Państwo-Strona gospodarz, które zostały zawiadomione o przybyciu zespołu inspekcyjnego, zapewnią jego natychmiastowe wpuszczenie na swoje terytorium i przy pomocy eskorty w kraju lub innych środków uczynią wszystko, co jest w ich mocy, aby zapewnić bezpieczne przemieszczenie zespołu inspekcyjnego wraz ze sprzętem i wyposażeniem z punktu wejścia do miejsca inspekcji i do punktu wyjścia.

36. Inspekcjonowane Państwo-Strona lub Państwo-Strona gospodarz, jeśli jest to potrzebne, udzielą pomocy zespołowi inspekcyjnemu w dotarciu do miejsca inspekcji w ciągu nie więcej niż 12 godzin od przybycia do punktu wejścia.

Odprawa przedinspekcyjna

37. Po przybyciu do miejsca inspekcji i przed rozpoczęciem inspekcji zespół inspekcyjny zostaje poinformowany przez przedstawicieli obiektu, przy pomocy map i innej odpowiedniej dokumentacji, o charakterystyce obiektu, prowadzonej w nim działalności, środkach bezpieczeństwa oraz administracyjnych i logistycznych czynnościach niezbędnych do przeprowadzenia inspekcji. Czas poświęcony na odprawę powinien być ograniczony do niezbędnego minimum i w żadnym wypadku nie powinien przekraczać trzech godzin.

E. PRZEPROWADZANIE INSPEKCJI

Ogólne zasady

38. Członkowie zespołu inspekcyjnego wykonują swoje zadania zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji oraz zasadami ustalonymi przez Dyrektora Generalnego i zawartymi w porozumieniach pomiędzy Państwami-Stronami i Organizacją, dotyczących danych obiektów.

39. Zespół inspekcyjny ściśle przestrzega mandatu inspekcyjnego udzielonego przez Dyrektora Generalnego oraz powinien powstrzymać się od podejmowania czynności wykraczających poza ten mandat.

40. Działalność zespołu inspekcyjnego jest zorganizowana w sposób zapewniający jego członkom efektywne i terminowe wykonanie jego zadań przy najmniejszych możliwych niedogodnościach dla inspekcjonowanego Państwa-Strony lub Państwa-gospodarza i zakłóceniach w obiekcie lub strefie inspekcjonowanej. Zespół inspekcyjny powinien unikać zbędnego zakłócania lub opóźniania pracy obiektu i naruszania jego bezpieczeństwa. W szczególności zespół inspekcyjny nie uruchamia obiektu. Jeżeli inspektorzy oceniają, iż w celu wypełnienia ich mandatu powinny być przeprowadzone w obiekcie jakieś szczególne czynności, powinni zażądać od upoważnionego przedstawiciela inspekcjonowanego obiektu ich wykonania. Przedstawiciel, o ile jest to możliwe, powinien wykonać tę prośbę.

41. W trakcie wykonywania swych obowiązków na terytorium inspekcjonowanego Państwa-Strony lub Państwa-gospodarza członkom zespołu inspekcyjnego towarzyszą, na życzenie inspekcjonowanego Państwa-Strony, przedstawiciele inspekcjonowanego Państwa-Strony, ale tak, aby nie opóźniało to lub nie przeszkadzało zespołowi inspekcyjnemu w wykonywaniu jego zadań.

42. Szczegółowe procedury prowadzenia inspekcji zostaną opracowane w celu włączenia ich do instrukcji inspekcyjnych Sekretariatu Technicznego, przy uwzględnieniu zasad rozpatrzonych i zatwierdzonych przez Konferencję zgodnie z ustępem 21 (i) artykułu VIII.

Bezpieczeństwo

43. Wykonując swoje czynności inspektorzy i asystenci inspekcji przestrzegają przepisów bezpieczeństwa obowiązujących w miejscu inspekcji, w tym w szczególności dotyczących ochrony kontrolowanych środowisk w ramach obiektu i osobistego bezpieczeństwa. W celu realizacji tych wymogów odpowiednie szczegółowe procedury zostaną rozpatrzone i zatwierdzone przez Konferencję zgodnie z ustępem 21 (i) artykułu VIII.

Łączność

44. Inspektorzy mają prawo w ciągu całego okresu pobytu w danym kraju utrzymywania łączności z siedzibą Sekretariatu Technicznego. W tym celu mogą używać swojego własnego, odpowiednio zalegalizowanego i zatwierdzonego sprzętu oraz mogą poprosić, aby inspekcjonowane Państwo-Strona lub Państwo-Strona gospodarz umożliwiły im skorzystanie z innych środków łączności. Zespół inspekcyjny ma prawo używać dwukierunkowego systemu radiokomunikacyjnego z pozostałymi członkami zespołu inspekcyjnego.

Prawa zespołu inspekcyjnego i inspekcjonowanego Państwa-Strony

45. Zespół inspekcyjny, zgodnie z odpowiednimi artykułami i załącznikami niniejszej Konwencji a także porozumieniami dotyczącymi danych obiektów i procedurami ustanowionymi

w instrukcjach inspekcji, ma prawo do swobodnego dostępu do miejsca inspekcji. Przedmioty poddawane inspekcji są wybierane przez inspektorów.

46. Inspektorzy mają prawo do przeprowadzania wywiadów z personelem obiektu w obecności przedstawicieli inspekcjonowanego Państwa-Strony w celu ustalenia odpowiednich faktów. Inspektorzy mogą żądać wyłącznie informacji i danych niezbędnych do przeprowadzenia inspekcji, a inspekcjonowane Państwo-Strona powinno udostępnić takie informacje na życzenie inspektorów. Inspekcjonowane Państwo-Strona ma prawo sprzeciwu wobec pytań stawianych personelowi obiektu, jeżeli uzna te pytania za nie związane z inspekcją. Jeżeli szef zespołu inspekcyjnego sprzeciwi się i stwierdzi istnienie takiego związku pytania zostaną przedstawione inspekcjonowanemu Państwu-Stronie na piśmie w celu udzielenia odpowiedzi. Zespół inspekcyjny może odnotować wszelką odmowę udzielenia zgody na przeprowadzenie wywiadów lub brak zgody na udzielenie odpowiedzi na pytania lub złożenie wyjaśnień w tej części sprawozdania z inspekcji, która dotyczy współpracy inspekcjonowanego Państwa-Strony.

47. Inspektorzy mają prawo do skontrolowania dokumentacji i akt, które uznają za istotne dla wykonania swojej misji.

48. Inspektorzy mają prawo zażądać wykonania zdjęć przez przedstawicieli inspekcjonowanego Państwa-Strony lub inspekcjonowanego obiektu. Należy zapewnić możliwość natychmiastowego wykonania odbitek fotograficznych. Zespół inspekcyjny określi, czy zdjęcia wykonane odpowiadają zażądanym, a jeżeli nie - to powinny być wykonane powtórne zdjęcia. Zarówno zespół inspekcyjny, jak i inspekcjonowane Państwo-Strona zachowają po jednej kopii każdego zdjęcia.

49. Przedstawiciele inspekcjonowanego Państwa-Strony mają prawo do obserwowania wszelkich czynności inspekcyjnych wykonywanych przez zespół inspekcyjny.

50. Inspekcjonowane Państwo-Strona otrzyma, na życzenie, kopie informacji i danych zebranych o jego obiektach przez Sekretariat Techniczny.

51. Inspektorzy mają prawo do zażądania wyjaśnień na temat wszelkich niejasności powstałych w trakcie inspekcji. Takie życzenie zostanie złożone natychmiast za pośrednictwem przedstawiciela inspekcjonowanego Państwa-Strony. Przedstawiciel inspekcjonowanego Państwa-Strony udzieli zespołowi inspekcyjnemu w trakcie inspekcji takich wyjaśnień, jakie będą niezbędne do usunięcia wątpliwości. Jeżeli kwestie związane z obiektem lub budynkiem na terenie miejsca inspekcji pozostaną bez odpowiedzi, obiekt ten lub budynek będzie, na życzenie, sfotografowany w celu wyjaśnienia jego charakteru i funkcji. Jeżeli nie uda się usunąć wątpliwości w trakcie inspekcji, inspektorzy natychmiast powiadomią o tym Sekretariat Techniczny. Inspektorzy uwzględnią w sprawozdaniu z inspekcji każde takie pytanie pozostające bez odpowiedzi, odpowiednie wyjaśnienia i kopie wszelkich wykonanych zdjęć.

Zbieranie, tryb postępowania z próbkami i ich analiza

52. Przedstawiciele inspekcjonowanego Państwa-Strony lub inspekcjonowanego obiektu pobierają próbki na życzenie zespołu inspekcyjnego i w obecności inspektorów. Zespół inspekcyjny może pobrać próbki samodzielnie, jeżeli zostanie tak uzgodnione wcześniej z przedstawicielami inspekcjonowanego Państwa-Strony lub inspekcjonowanego obiektu.

53. Wszędzie gdzie to możliwe, analiza próbek powinna być dokonywana na miejscu. Zespół inspekcyjny ma prawo do wykonania analizy próbek na miejscu za pomocą zatwierdzonego sprzętu przywiezionego przez niego. Na życzenie zespołu inspekcyjnego inspekcjonowane Państwo-Strona udzieli, zgodnie z zatwierdzonymi procedurami, pomocy w

celu dokonania analizy próbek na miejscu. Zamiast tego zespół inspekcyjny może zażyczyć sobie, aby odpowiednia analiza została wykonana na miejscu w jego obecności.

54. Inspekcjonowane Państwo-Strona ma prawo do zachowania części wszystkich pobranych próbek lub pobrania duplikatów próbek oraz do bycia obecnym w trakcie analizy próbek na miejscu.

55. Zespół inspekcyjny, jeżeli uzna to za niezbędne, przekaże próbki do analizy poza miejscem pobrania w laboratoriach wyznaczonych przez Organizację.

56. Dyrektor Generalny ponosi główną odpowiedzialność za zabezpieczenie, nienaruszalność i przechowywanie próbek i zapewnienie ochrony poufności próbek przekazanych do analizy poza miejscem pobrania. Dyrektor Generalny powinien postępować w ten sposób zgodnie z procedurami, które rozpatrzy i przyjmie Konferencja zgodnie z Artykułem VIII, ustęp 21 (i) i które zostaną włączone do podręcznika dotyczącego inspekcji. Dyrektor Generalny:

- (a) określa ściśle zasady dotyczące zbierania, postępowania, transportu oraz analizy próbek;
- (b) wydaje certyfikaty laboratorium wyznaczonym do przeprowadzania różnych rodzajów analiz;
- (c) sprawuje kontrolę nad standaryzacją sprzętu i procedur w powyższych wyznaczonych laboratoriach, przenośnego sprzętu analitycznego oraz procedur, jak również sprawuje kontrolę nad przestrzeganiem wymogów jakości oraz wszelkich standardów odnoszących się do certyfikacji powyższych laboratoriów, przenośnego sprzętu i procedur; oraz
- (d) wybiera z wyznaczonych laboratoriów te, które będą wykonywać funkcje analityczne i inne w odniesieniu do specyficznych badań.

57. W przypadku analiz dokonywanych poza miejscem inspekcji próbki poddawane są analizie w co najmniej dwóch wyznaczonych laboratoriach. Sekretariat Techniczny zapewni sprawne przeprowadzanie analiz. Próbki ewidencjonowane są przez Sekretariat Techniczny a wszelkie nie zużyte próbki lub ich części zwracane są do Sekretariatu Technicznego.

58. Sekretariat Techniczny zbiera wyniki laboratoryjnych analiz próbek mających znaczenie dla oceny przestrzegania niniejszej Konwencji i włącza je do ostatecznego raportu z inspekcji. Sekretariat Techniczny włącza do sprawozdania szczegółowe dane dotyczące sprzętu i metod zastosowanych przez wyznaczone laboratoria.

Przedłużenie inspekcji

59. Inspekcje mogą być przedłużane w porozumieniu z przedstawicielem inspekcjonowanego Państwa-Strony.

Sprawozdanie końcowe z inspekcji

60. Po zakończonej inspekcji zespół inspekcyjny spotyka się z przedstawicielami inspekcjonowanego Państwa-Strony i personelem odpowiedzialnym za miejsce inspekcji w celu przeglądu wstępnych wniosków zespołu inspekcyjnego i wyjaśnienia ewentualnych niejasności. Zespół inspekcyjny udostępni na piśmie przedstawicielom inspekcjonowanego Państwa-Strony swoje wstępne wnioski zgodnie ze standardowym formularzem, wraz z listą pobranych próbek, kopiami pisemnych informacji i zebranych danych oraz innych elementów pochodzących z miejsca inspekcji. Dokument ten podpisuje szef zespołu inspekcyjnego. Przedstawiciel inspekcjonowanego Państwa-Strony kontrasygnuje dokument w celu wykazania, że przyjął do

wiadomości jego treść. Spotkanie to powinno zakończyć się nie później niż 24 godziny po zakończeniu inspekcji.

F. WYJAZD

61. Po zakończeniu postępowania poinspekcyjnego zespół inspekcyjny opuści, tak szybko jak to jest możliwe, terytorium inspekcjonowanego Państwa-Strony lub Państwa gospodarza.

G. SPRAWOZDANIA

62. Nie później niż 10 dni po dokonaniu inspekcji inspektorzy przygotowują ostateczne sprawozdanie z wykonanych przez nich czynności i wypływających stąd wniosków, w którym przedstawiają stan faktyczny. Zawiera ono wyłącznie fakty mające znaczenie z punktu widzenia przestrzegania niniejszej Konwencji, zgodnie z mandatem inspekcji. Sprawozdanie zawiera również informacje na temat sposobu, w jaki inspekcjonowane Państwo-Strona współpracowało z zespołem inspekcyjnym. Sprawozdanie może zawierać rozbieżne uwagi czynione przez inspektorów. Sprawozdanie jest poufne.

63. Ostateczne sprawozdanie jest przekazywane natychmiast inspekcjonowanemu Państwu-Stronie. Wszelkie pisemne komentarze, które inspekcjonowane Państwo-Strona może natychmiast zgłosić wobec wniosków, są dołączane do sprawozdania. Ostateczne sprawozdanie wraz z załączonymi komentarzami zgłoszonymi przez inspekcjonowane Państwo-Stronę przekazywane jest Dyrektorowi Generalnemu nie później niż 30 dni po inspekcji.

64. Jeżeli sprawozdanie zawiera wątpliwości lub gdy współpraca między organem krajowym i inspektorami okaże się niewystarczająca, Dyrektor Generalny poprosi Państwo-Stronę o wyjaśnienia.

65. Jeżeli niejasności nie będą mogły być usunięte lub ustalone fakty będą sugerowały, że zobowiązania wynikające z niniejszej Konwencji nie zostały dotrzymane, Dyrektor Generalny niezwłocznie poinformuje o tym Radę Wykonawczą.

H. STOSOWANIE POSTANOWIEŃ OGÓLNYCH

66. Postanowienia niniejszej części stosuje się do wszystkich inspekcji prowadzonych zgodnie z niniejszą Konwencją, z wyjątkiem przypadków, gdy postanowienia tej części różnią się od postanowień określonych dla poszczególnych typów inspekcji wymienionych w częściach III do XI niniejszego Załącznika i w takich przypadkach stosowane są te ostatnie.

CZEŚĆ III

OGÓLNE POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE ŚRODKÓW WERYFIKACYJNYCH ZGODNIE Z ARTYKUŁAMI IV, V I VI, USTĘP 3

A. INSPEKCJE WSTĘPNE I POROZUMIENIA DOTYCZĄCE OBIEKTÓW

1. Każdy zadeklarowany obiekt będący przedmiotem inspekcji na miejscu zgodnie z artykułami IV, V a także ustępem 3 artykułu VI, stanowi przedmiot wstępnej inspekcji wkrótce po zadeklarowaniu obiektu. Celem tej inspekcji będzie sprawdzenie przedstawionych informacji i uzyskanie dodatkowych informacji niezbędnych do zaplanowania przyszłych czynności

weryfikacyjnych w danym obiekcie, w tym inspekcji na miejscu i stałego monitoringu za pomocą zainstalowanych tam przyrządów oraz przygotowania porozumienia dotyczącego danego obiektu.

2. Państwa-Strony zapewnią, aby weryfikacja deklaracji i rozpoczęcie stosowania systematycznych środków weryfikacyjnych mogły być zrealizowane przez Sekretariat Techniczny we wszystkich obiektach w ustalonych terminach po wejściu dla niego w życie niniejszej Konwencji.

3. Każde Państwo-Strona zawrze z Organizacją porozumienia dotyczące każdego z zadeklarowanych obiektów będących przedmiotem inspekcji na miejscu zgodnie z artykułami IV, V i VI, ustęp 3.

4. Porozumienia dotyczące obiektów powinny zostać przygotowane nie później niż 180 dni po wejściu niniejszej Konwencji w życie dla danego Państwa-Strony lub od momentu zadeklarowania danego obiektu po raz pierwszy, z wyłączeniem obiektów do niszczenia broni chemicznej, do których stosuje się postanowienia ustępów 5 do 7.

5. W przypadku obiektu do niszczenia broni chemicznej, który rozpoczyna działalność w ponad rok po wejściu niniejszej Konwencji w życie dla danego Państwa-Strony, porozumienie dotyczące tego obiektu zostanie sporządzone co najmniej na 180 dni przed jego uruchomieniem.

6. W przypadku obiektu do niszczenia broni chemicznej działającego w momencie wejścia niniejszej Konwencji w życie dla danego Państwa-Strony lub który rozpoczął działalność nie później niż rok od tego momentu, porozumienie dotyczące tego obiektu zostanie sporządzone nie później niż 210 dni po wejściu niniejszej Konwencji w życie dla danego Państwa-Strony, o ile Rada Wykonawcza nie zdecyduje, że przejściowe uregulowania weryfikacyjne zatwierdzone zgodnie z częścią IV (A), ustęp 51 niniejszego Załącznika i obejmujące przejściowe porozumienie dotyczące danego obiektu, postanowienia dotyczące weryfikacji poprzez inspekcję na miejscu i monitoring za pomocą zainstalowanych tam przyrządów oraz terminy dla stosowania tych uregulowań są wystarczające.

7. W przypadku obiektu wymienionego w ustępie 6, który zaprzestanie swej działalności nie później niż dwa lata po wejściu niniejszej Konwencji w życie dla danego Państwa-Strony Rada Wykonawcza może zdecydować, że przejściowe uregulowania weryfikacyjne zatwierdzone zgodnie z częścią IV (A), ustęp 51 niniejszego Załącznika i obejmujące przejściowe porozumienie dotyczące danego obiektu, postanowienia dotyczące weryfikacji poprzez inspekcję na miejscu i monitoring za pomocą zainstalowanych tam przyrządów oraz terminy dla stosowania tych uregulowań są wystarczające.

8. Porozumienia dotyczące obiektów sporządzane są na podstawie wzorów takich porozumień i zawierają szczegółowe uregulowania, którymi kierować się będą inspekcje w każdym obiekcie. Typowe porozumienia powinny zawierać postanowienia uwzględniające przyszły rozwój technologiczny. Zostaną one rozpatrzone i zatwierdzone przez Konferencję zgodnie z ustępem 21 (i) artykułu VIII.

9. Sekretariat Techniczny może zachować w każdym obiekcie zapieczętowany pojemnik z fotografiami, planami i inną dokumentacją, do której może zażyczyć sobie dostępu w trakcie następujących inspekcji.

B. STAŁE UZGODNIENIA

10. O ile jest to konieczne, Sekretariat Techniczny ma prawo do zainstalowania i używania przyrządów, systemów kontrolnych, jak też plomb zgodnie z odpowiednimi postanowieniami niniejszej Konwencji i zawartymi pomiędzy Państwami-Stronami i Organizacją porozumieniami dotyczącymi danych obiektów.

11. Inspekcjonowane Państwo-Strona ma prawo, zgodnie z ustalonymi procedurami, do sprawdzenia każdego przyrządu używanego lub instalowanego przez zespół inspekcyjny i do przetestowania go w obecności przedstawicieli inspekcjonowanego Państwa-Strony. Zespół inspekcyjny ma prawo do używania przyrządów zainstalowanych przez inspekcjonowane Państwo-Stronę do własnego kontrolowania procesów technologicznych niszczenia broni chemicznej. W tym celu zespół inspekcyjny ma prawo sprawdzenia tych przyrządów, których zamierza używać do celów weryfikacji niszczenia broni chemicznej, i przetestowania ich w jego obecności.

12. Inspekcjonowane Państwo-Strona zapewni niezbędne środki w celu zagwarantowania instalacji i rozruchu przyrządów i systemów kontroli.

13. W celu wykonania ustępów 11 i 12 Konferencja rozpatrzy i zatwierdzi odpowiednie szczegółowe procedury zgodnie z ustępem 21 (i) artykułu VII.

14. Inspekcjonowane Państwo-Strona natychmiast powiadomi Sekretariat Techniczny o każdym wydarzeniu, które zaszło lub może zajść w obiekcie, w którym zainstalowane są przyrządy kontrolujące i które mogłyby mieć wpływ na system kontroli. Inspekcjonowane Państwo-Strona skoordynuje dalsze działania z Sekretariatem Technicznym w celu przywrócenia działania systemu kontroli i podjęcia tymczasowych środków, jeżeli to konieczne, w jak najszybszym czasie.

15. Zespół inspekcyjny sprawdzi w trakcie każdej inspekcji, czy system kontroli funkcjonuje prawidłowo i czy założone plomby nie zostały naruszone. Ponadto mogą się okazać konieczne, stosownie do potrzeb, dodatkowe wizyty w celu obsługi systemu kontroli, wymiany sprzętu, konserwacji lub dostosowania w zakresie systemu.

16. Jeżeli system kontroli zasygnalizuje jakąkolwiek anomalię, Sekretariat Techniczny natychmiast podejmie działania w celu ustalenia, czy było to wynikiem złego funkcjonowania sprzętu, czy też działania w obiekcie. Jeżeli po tym zbadaniu problem pozostaje nie rozwiązany, Sekretariat Techniczny natychmiast sprawdzi stan faktyczny, w tym poprzez natychmiastową inspekcję na miejscu lub wizytę w danym obiekcie, jeżeli jest to niezbędne. Sekretariat Techniczny natychmiast po wykryciu takiego problemu poinformuje o nim inspekcjonowane Państwo-Stronę, które pomagać będzie w jego rozwiązaniu.

C. DZIAŁANIA PRZEDINSPEKCYJNE

17. Inspekcjonowane Państwo-Strona zostanie, z wyjątkiem przypadków określonych w ustępie 18, powiadomione o inspekcjach co najmniej 24 godziny przed planowanym przybyciem zespołu inspekcyjnego do punktu wejścia.

18. Inspekcjonowane Państwo-Strona zostanie powiadomione o wstępnej inspekcji co najmniej 72 godziny przed zamierzonym czasem przybycia zespołu inspekcyjnego do punktu wejścia.

CZĘŚĆ IV (A)

NISZCZENIE BRONI CHEMICZNEJ I WERYFIKACJA TEGO PROCESU ZGODNIE Z ARTYKULEM IV

A. DEKLARACJE

Deklaracje broni chemicznej

1. Deklaracja broni chemicznej złożona przez Państwo-Stronę zgodnie z ustępem 1 (a) (ii) artykułu III powinna zawierać następujące elementy:

- (a) ogólną ilość każdego deklarowanego związku chemicznego;
- (b) dokładną lokalizację każdego obiektu składowania broni chemicznej określonego przez:
 - (i) nazwę;
 - (ii) współrzędne geograficzne; i
 - (iii) szczegółowy plan miejsca, ze wskazaniem granic obiektu i miejsca położenia bunkrów/magazynów wewnątrz danego obiektu,
- (c) szczegółową inwentaryzację dla każdego obiektu składowania broni chemicznej, w tym:
 - (i) związki chemiczne określone jako broń chemiczna zgodnie z artykułem II;
 - (ii) nie wypełnione pociski, amunicję będącą częścią większej całości, urządzenia i sprzęt określone jako broń chemiczna;
 - (iii) sprzęt przeznaczony specjalnie do bezpośredniego użycia w związku ze stosowaniem amunicji, amunicji będącej częścią większej całości, urządzeń i sprzętu wymienionego w punkcie (ii);
 - (iv) związki chemiczne przeznaczone specjalnie do bezpośredniego użycia w związku ze stosowaniem amunicji, amunicji będącej częścią większej całości, urządzeń i sprzętu wymienionego w punkcie (ii).

2. W odniesieniu do związków chemicznych wymienionych w ustępie 1 8c) (i) stosować się będzie następujące postanowienia:

- (a) związki chemiczne są deklarowane zgodnie z wykazami określonymi w Załączniku dotyczącym związków chemicznych;
- (b) w odniesieniu do związków chemicznych nie znajdujących się w wykazach Załącznika dotyczącego związków chemicznych podane zostaną informacje niezbędne do ewentualnego włączenia tego związku do określonego wykazu, w tym toksyczność czystego związku. W odniesieniu do prekursora powinna zostać podana toksyczność i tożsamość głównego produktu do produktów reakcji końcowej;
- (c) związki chemiczne są określone przez nazwę związku zgodnie z nomenklaturą Międzynarodowej Unii Chemii Czystej i Stosowanej (IUPAC), jego wzór strukturalny i numer rejestracyjny w Chemical Abstracts Service, jeżeli został przyznany. W odniesieniu do prekursora powinna zostać podana toksyczność i tożsamość głównego produktu lub produktów reakcji końcowej;
- (d) w przypadkach dotyczących mieszanin dwu lub więcej związków chemicznych określony zostanie każdy z tych związków i jego wielkość procentowa, a mieszanina zostanie zadeklarowana pod kategorią najbardziej toksycznego związku. Jeżeli składnik binarnej broni chemicznej zawiera mieszaninę dwu lub więcej związków chemicznych, podany będzie każdy z tych związków i jego wielkość procentowa;
- (e) binarna broń chemiczna zostanie deklarowana pod odnośnym produktem końcowym w ramach kategorii broni chemicznej określonych w ustępie 16. Dla każdego typu chemicznej amunicji binarnej lub urządzeń powinny zostać podane następujące informacje:
 - (i) nazwa chemiczna toksycznego produktu końcowego;
 - (ii) skład chemiczny i ilość każdego ze składników;
 - (iii) rzeczywisty stosunek wagowy między składnikami;
 - (iv) który ze składników uważany jest za kluczowy składnik;

- (v) planowana ilość toksycznego produktu końcowego obliczona stechiometrycznie z kluczowego składnika przy założeniu 100-procentowej wydajności, zadeklarowana ilość (w tonach) kluczowego składnika przeznaczonego na uzyskanie określonego toksycznego produktu końcowego przyjęta będzie za równoważną ilości (w tonach) tego toksycznego produktu końcowego obliczonego stechiometrycznie przy założeniu 100-procentowej wydajności.
- (f) w przypadku wieloskładnikowej broni chemicznej deklaracja będzie analogiczna jak przewidywana dla binarnej broni chemicznej;
- (g) w przypadku każdego związku chemicznego deklarowany będzie sposób składowania (np. amunicja, amunicja będąca częścią większej całości, urządzenia i sprzęt, czy też zbiorniki i inne pojemniki). W przypadku każdego sposobu składowania należy podać następujące informacje:
 - (i) rodzaj;
 - (ii) rozmiar lub kaliber;
 - (iii) ilość sztuk; i
 - (iv) nominalny ciężar chemicznego wypełnienia poszczególnych sztuk.
- (h) w przypadku każdego związku chemicznego w obiekcie składowania deklarowany będzie ciężar całkowity;
- (i) dodatkowo, w przypadku związków chemicznych składowanych w zbiornikach, należy podawać procentową czystość, o ile będzie znana.

3. W przypadku każdego typu nie wypełnionej amunicji, amunicji będącej częścią większej całości, urządzeń i sprzętu wymienionych w ustępie 1 (c) (ii) podane zostaną następujące informacje:

- (a) ilość sztuk;
- (b) nominalną wielkość wypełnienia na sztukę;
- (c) planowane chemiczne wypełnienie.

Deklaracje broni chemicznej zgodnie z artykułem III ustęp 1 (a) (iii)

4. Deklaracja broni chemicznej zgodnie z ustępem 1 (a) (iii) artykułu III zawierać będzie wszelkie informacje określone w ustępach 1 do 3 powyżej. Do Państwa-Strony, na którego terytorium znajduje się broń chemiczna, należy dokonanie niezbędnych uzgodnień z drugim Państwem w celu zapewnienia złożenia deklaracji. Jeżeli Państwo-Strona, na którego terytorium znajduje się broń chemiczna, nie jest w stanie wykonać swych zobowiązań wynikających z niniejszego ustępu, to poda ono przyczyny.

Deklaracje dawnych transferów i przejęcia broni

5. Państwo-Strona, które przekazało lub otrzymało broń chemiczną po 1 stycznia 1946 r., poinformuje o tych transferach lub przejęciach zgodnie z ustępem 1 (a) (iv) artykułu III, o ile przekazana lub otrzymana ilość przekracza 1 tonę danego związku rocznie w zbiornikach i/lub w formie amunicji. Deklaracja powyższa zostanie złożona w postaci zestawienia określonego w ustępach 1 i 2. Deklaracja ta wskazuje kraj dostarczający i odbierający, datę transferu lub przejęcia i możliwie dokładnie obecną lokalizację przekazanych materiałów. Jeżeli pewne określone informacje o transferach lub przejęciu broni chemicznej za okres od 1 stycznia 1946 r. do 1 stycznia 1970 r. nie są jeszcze dostępne, Państwo-Strona poda wszelkie dostępne mu informacje i przekaże wyjaśnienie, dlaczego nie może przesłać pełnej deklaracji.

Przedstawienie ogólnego planu zniszczenia broni chemicznej

6. Ogólny plan zniszczenia broni chemicznej złożony zgodnie z ustępem 1 (a) (v) artykułu III powinien zapewnić ogólne zapoznanie się z całym krajowym programem niszczenia broni chemicznej Państwa-Strony i informować szczegółowo o wysiłkach Państwa-Strony w celu osiągnięcia wymogów zniszczenia określonych w niniejszej Konwencji w dziedzinie niszczenia broni. Plan powinien zawierać:

- (a) ogólny harmonogram niszczenia z podaniem rodzajów i przybliżonych ilości broni chemicznej planowanej do zniszczenia w każdym rocznym okresie niszczenia dla każdego istniejącego obiektu niszczenia broni chemicznej i, w miarę możliwości, dla każdego planowanego obiektu niszczenia broni chemicznej;
- (b) ilość obiektów niszczenia broni chemicznej istniejących lub planowanych do działania w ciągu okresu niszczenia;
- (c) w przypadku każdego istniejącego lub planowanego obiektu niszczenia broni chemicznej:
 - (i) nazwę i lokalizację; i
 - (ii) rodzaje i przybliżone ilości broni chemicznej do zniszczenia, rodzaj (np. paralityczno-drgawkowy środek trujący lub parzący środek trujący) i przybliżoną ilość chemicznego wypełnienia do zniszczenia;
- (d) plany i programy szkolenia personelu dla obsługi obiektu niszczenia;
- (e) narodowe standardy bezpieczeństwa i emisji, które zakład niszczenia musi spełniać;
- (f) informacje dotyczące nowych metod niszczenia broni chemicznej i poprawy istniejących metod;
- (g) szacunek kosztów niszczenia broni chemicznej; oraz wszelkie kwestie, które mogą mieć negatywny wpływ na narodowy program niszczenia.

B. ŚRODKI ZABEZPIECZENIA MIEJSC SKŁADOWANIA I PRZYGOTOWANIE MIEJSC SKŁADOWANIA

7. Nie później niż w momencie złożenia deklaracji o broni chemicznej Państwo-Strona podejmie takie kroki, jakie uzna za wskazane w celu zabezpieczenia miejsc składowania i zapobieganie przemieszczeniu broni chemicznej z tych miejsc, z wyjątkiem ich usunięcia w celu zniszczenia.

8. Państwo-Strona zapewni, aby broń chemiczna była rozmieszczona w miejscu składowania w sposób umożliwiający swobodny dostęp w celu weryfikacji zgodnie z ustępami 37 do 49.

9. Podczas gdy miejsce składowania pozostaje zamknięte dla każdego przemieszczenia broni chemicznej poza miejsce składowania z wyjątkiem przemieszczenia w celu jej zniszczenia, Państwo-Strona może prowadzić w danym miejscu: standardowe czynności konserwacyjne, w tym standardową obsługę broni chemicznej, kontrolę bezpieczeństwa i działalność związaną z fizycznym bezpieczeństwem, jak również przygotowanie broni chemicznej do zniszczenia.

10. Do zakresu czynności konserwacyjnych nie zalicza się:

- (a) wymiany środka lub korpusu amunicji;

11. Wszelkie czynności konserwacyjne będą przedmiotem nadzoru ze strony Sekretariatu Technicznego.

C. NISZCZENIE

Zasady i metody niszczenia broni chemicznej

12. "Niszczenie broni chemicznej" oznacza proces, podczas którego związki chemiczne ulegają zasadniczo nieodwracalnej przemianie w formę nieprzydatną do produkcji broni chemicznej i który w nieodwracalny sposób czyni amunicję i inne urządzenia bezużytecznymi jako takie.

13. Każde Państwo-Strona samo określi sposób, w jaki niszczyć będzie broń chemiczną, z tym że nie będzie stosować następujących metod: zatapiania w jakimkolwiek środowisku wodnym, zakopywania w ziemi i spalania na otwartej przestrzeni. Będzie ono niszczyć broń chemiczną wyłącznie w specjalnie przeznaczonych i odpowiednio zaprojektowanych oraz wyposażonych obiektach.

14. Każde Państwo-Strona zapewni, aby jego obiekty niszczenia broni chemicznej były skonstruowane i eksploatowane w sposób zapewniający zniszczenie broni chemicznej oraz aby proces niszczenia był weryfikowalny zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji.

Porządek niszczenia

15. Porządek niszczenia broni chemicznej opiera się na postanowieniach określonych w artykule I i innych artykułach niniejszej Konwencji, w szczególności postanowieniach dotyczących systematycznej weryfikacji na miejscu. Uwzględnia on interesy Państw-Stron w zakresie nie pomniejszonego bezpieczeństwa w okresie procesu niszczenia, budowę zaufania w początkowej fazie procesu niszczenia, stopniowe zdobywanie doświadczenia w procesie niszczenia broni chemicznej i zasadę niezależnego stosowania faktycznego składu zapasów i metod wybranych do zniszczenia broni chemicznej. Porządek niszczenia opiera się na zasadzie wyrównywania poziomów.

16. Do celów niszczenia zadeklarowana przez Państwo-Stronę broń chemiczna dzieli się na trzy kategorie:

kategoria 1: broń chemiczna na bazie związków z Wykazu 1, jej części i składniki;

kategoria 2: broń chemiczna na bazie pozostałych związków, jej części i składniki;

kategoria 3: nie napelniona amunicja i urządzenia oraz sprzęt zaprojektowane specjalnie do bezpośredniego użycia w związku ze stosowaniem broni chemicznej.

17. Państwo-Strona rozpocznie:

(a) niszczenie broni chemicznej 1 kategorii nie później niż w dwa lata od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji i zakończy niszczenie nie później niż w 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji. Państwo-Strona niszczy broń chemiczną zgodnie z następującymi nieprzekraczalnymi terminami:

(i) faza 1: nie później niż w dwa lata od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji zakończone zostaną próby jego pierwszego obiektu niszczenia. Co najmniej 1 procent broni chemicznej 1 kategorii zostanie zniszczony nie później niż w trzy lata od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji;

(ii) faza 2: co najmniej 20 procent broni chemicznej 1 kategorii zostanie zniszczone nie później niż pięć lat od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji;

(iii) faza 3: co najmniej 45 procent broni chemicznej 1 kategorii zostanie zniszczone nie później niż siedem lat od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji;

(iv) faza 4: cała broń chemiczna 1 kategorii zostanie zniszczona nie później niż 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji.

- (b) niszczenie broni chemicznej 2 kategorii nie później niż rok od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji i zakończy niszczenie nie później niż pięć lat od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji. Broń chemiczna 2 kategorii będzie niszczona w równych przyrostach rocznych w ciągu całego okresu niszczenia. Współczynnikiem przeliczeniowym dla tej broni jest ciężar związków w ramach kategorii 2;
- (c) niszczenie broni chemicznej 3 kategorii nie później niż rok od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji i zakończy niszczenie nie później niż pięć lat od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji. Broń chemiczna 3 kategorii będzie niszczona w równych rocznych przyrostach w ciągu całego okresu niszczenia. Współczynnik przeliczeniowy dla nie wypełnionej amunicji i urządzeń wyrażony jest w nominalnej objętości napełnienia (m³), a dla sprzętu - w ilości sztuk.

18. Przy niszczeniu binarnej broni chemicznej stosowane będą następujące zasady:

- (a) dla celów porządku niszczenia zadeklarowana ilość (w tonach) kluczowego składnika dla uzyskania określonego toksycznego produktu końcowego traktowana będzie jako równoważna ilości (w tonach) tego toksycznego produktu końcowego obliczonej na podstawie stechiometrycznej przy założeniu 100-procentowej wydajności;
- (b) obowiązek zniszczenia określonej ilości kluczowego składnika pociągać będzie za sobą obowiązek zniszczenia odpowiadającej mu ilości drugiego składnika obliczonej z faktycznego stosunku wagowego składników w odnośnym typie amunicji binarnej/urządzenia;
- (c) jeżeli zadeklarowano więcej drugiego składnika, niż wynikałoby to z faktycznego stosunku wagowego składników, nadwyżka będzie zniszczona w ciągu dwóch pierwszych lat po rozpoczęciu operacji niszczenia;
- (d) pod koniec każdego kolejnego roku operacyjnego Państwo-Strona może zachować taką ilość drugiego składnika, jaka wynika z faktycznego stosunku wagowego składników w odnośnym typie amunicji binarnej/urządzeń.

19. Dla wieloskładnikowej broni chemicznej porządek niszczenia będzie analogiczny jak przewidywany dla broni binarnej.

Zmiany pośrednich terminów niszczenia

20. Rada Wykonawcza rozpatrzy ogólne plany niszczenia broni chemicznej, przedstawione zgodnie z ustępem 1(a) (v) artykułu III i zgodnie z ustępem 6 niniejszej części, w szczególności w celu sprawdzenia ich zgodności z porządkiem niszczenia ustalonym w ustępach 15 do 19. Rada Wykonawcza przeprowadzi konsultacje z każdym Państwem-Stroną, którego plany nie są zgodne, w celu doprowadzenia do zgodności tych planów.

21. Jeżeli Państwo-Strona, w związku z wyjątkowymi okolicznościami będącymi poza jego kontrolą, uważa, iż nie zdoła osiągnąć poziomów niszczenia określonych dla fazy 1, fazy 2 lub fazy 3 porządku niszczenia broni chemicznej 1 kategorii, może zaproponować zmiany w tych poziomach. Taka propozycja musi być złożona nie później niż 120 dni od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji i powinna zawierać szczegółowe wyjaśnienie powodów złożenia tej propozycji.

22. Każde Państwo-Strona podejmie wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia zniszczenia broni chemicznej 1 kategorii w terminach ustalonych zgodnie z ustępem 17 (a) ze zmianami stosownie do ustępu 21. Tym niemniej, jeżeli Państwo-Strona uważa, iż nie będzie w stanie zapewnić zniszczenia wymaganej ilości broni chemicznej kategorii 1 w terminie ustalonym dla jednego z pośrednich etapów niszczenia, może ono wnioskować do Rady Wykonawczej o

zalecenie Konferencji przedłużenia okresu dla wypełnienia jego zobowiązania. Taki wniosek musi być złożony nie później niż 180 dni przed upływem pośredniego terminu niszczenia i powinien zawierać szczegółowe wyjaśnienie przyczyn wniosku oraz plany Państwa-Strony dla zapewnienia, iż będzie ono w stanie wykonać swe zobowiązania w następnym terminie niszczenia.

23. Jeżeli wyrażona zostanie zgoda na przedłużenie, Państwo-Strona nadal będzie zobowiązane do osiągnięcia łącznego poziomu ustalonego dla następnego etapu niszczenia w terminie ustalonym dla tego etapu. Udzielone zgodnie z postanowieniami niniejszej sekcji przedłużenia nie wpływają w jakikolwiek sposób na obowiązek Państwa-Strony zniszczenia całej broni chemicznej 1 kategorii nie później niż 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji.

Przedłużenie okresu zakończenia niszczenia

24. Jeżeli Państwo-Strona sądzi, iż nie będzie w stanie zapewnić zniszczenia całej broni chemicznej 1 kategorii nie później niż 10 lat od dnia wejścia w życie Konwencji, może zwrócić się z wnioskiem do Rady Wykonawczej o przedłużenie okresu ustalonego dla zakończenia niszczenia takiej broni chemicznej. Taki wniosek musi być złożony nie później niż 9 lat od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji.

25. Wniosek powinien zawierać:

- (a) okres, na jaki proponuje się przedłużenie;
- (b) szczegółowe wyjaśnienie przyczyn proponowanego przedłużenia;
- (c) szczegółowy plan niszczenia w ciągu proponowanego przedłużenia i w odniesieniu do pozostałej części z początkowego 10 letniego okresu na zniszczenie.

26. Decyzja w sprawie wniosku zostanie podjęta przez Konferencję na jej następnej sesji, z uwzględnieniem zalecenia Rady Wykonawczej. Każde przedłużenie będzie opiewać na minimalny, niezbędny okres, ale w żadnym wypadku termin zakończenia przez Państwo-Stronę niszczenia broni chemicznej nie może być przedłużony na ponad 15 lat od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji. Rada Wykonawcza ustali warunki udzielenia przedłużenia, w tym konkretne środki weryfikacyjne uznane za niezbędne oraz konkretne działania, które Państwo-Strona powinna podjąć dla rozwiązania problemów związanych z jego programem niszczenia. Koszty weryfikacji w okresie przedłużenia zostaną pokryte zgodnie z ustępem 16 artykułu IV.

27. Jeżeli zgoda na przedłużenie zostanie udzielona, to Państwo-Strona podejmie wszelkie kroki, aby dochować wszelkich następnych terminów.

28. Państwo-Strona powinno nadal przedkładać szczegółowe coroczne plany niszczenia zgodnie z ustępem 29 i coroczne sprawozdania niszczenia broni chemicznej 1 kategorii zgodnie z ustępem 36, do czasu, aż cała broń chemiczna 1 kategorii nie zostanie zniszczona. Ponadto, co 90 dni, w okresie przedłużenia, Państwo-Strona złoży Radzie Wykonawczej sprawozdanie z procesu niszczenia. Rada Wykonawcza rozpatrywać będzie postępy w kierunku zakończenia niszczenia i podejmować niezbędne środki w celu udokumentowania tego postępu. Rada Wykonawcza udostępnia wszystkim Państwom-Stronom, na wniosek, wszystkie informacje na temat działalności w dziedzinie niszczenia prowadzonej w okresie przedłużenia.

Szczegółowe roczne plany niszczenia

29. Szczegółowe roczne plany niszczenia, które są przekazywane Sekretariatowi Technicznemu nie później niż 60 dni przed rozpoczęciem każdego rocznego okresu niszczenia zgodnie z ustępem 7(a) artykułu IV powinny zawierać następujące elementy:

- (a) ilość każdego skreślonego typu broni chemicznej przewidywaną do zniszczenia w każdym z obiektów do niszczenia i terminy, w których zakończone zostanie niszczenie każdego konkretnego typu broni chemicznej;
- (b) szczegółowy plan każdego obiektu do niszczenia broni chemicznej i wszelkie zmiany wprowadzone do poprzednio przekazanych planów;
- (c) szczegółowy harmonogram działalności każdego obiektu do niszczenia broni chemicznej w nadchodzącym roku, określający czas niezbędny do zaprojektowania, zbudowania i modyfikacji obiektu, instalacji urządzeń, sprawdzenia urządzeń i przeszkolenia obsługi, operacji niszczenia każdego konkretnego typu broni chemicznej oraz zakładane okresy przerw w działaniu.

30. Państwo-Strona przekaze w przypadku każdego swojego obiektu do niszczenia broni chemicznej szczegółowe informacje o obiekcie, aby pomóc Sekretariatowi Technicznemu w przygotowaniu tymczasowych procedur inspekcyjnych, które będą stosowane wobec tego obiektu.

31. Szczegółowe informacje o każdym obiekcie niszczenia powinny zawierać następujące dane:

- (a) nazwę, adres i lokalizację,
- (b) szczegółowe plany obiektu uzupełnione wyjaśnieniami;
- (c) szkice projektowe obiektu, schematy procesu technologicznego i szkice projektowe podłączeń i instalacji;
- (d) szczegółowe opisy techniczne sprzętu, w tym szkice projektowe i specyfikację urządzeń przeznaczonych do: usuwania chemicznego wypełnienia z amunicji, sprzętu, pojemników; czasowego przechowywania usuniętego chemicznego wypełnienia; niszczenia środka chemicznego; oraz niszczenia amunicji, sprzętu i pojemników;
- (e) szczegółowe opisy techniczne procesu niszczenia, w tym przepływu materiałowego, temperatur i ciśnienia oraz projektowane wydajności operacji;
- (f) projektowaną zdolność produkcyjną dla każdego określonego typu broni chemicznej;
- (g) szczegółowy opis produktów niszczenia i metody ich ostatecznego pozbycia się,
- (h) szczegółowy opis techniczny środków podjętych w celu ułatwienia inspekcji zgodnie z niniejszą Konwencją;
- (i) szczegółowy opis wszelkich miejsc czasowego składowania w obiekcie niszczenia, które będą używane do bezpośredniego przekazania broni chemicznej do zakładu niszczenia, w tym plan miejsca i obiektu oraz informacje o zdolności składowania dla każdego określonego typu broni chemicznej przewidywanego do zniszczenia w tym obiekcie;
- (j) szczegółowy opis środków sanitarnych i bezpieczeństwa obowiązujących w obiekcie;
- (k) szczegółowy opis części mieszkalnej i miejsca pracy dla inspektorów;
- (l) sugerowane środki dla międzynarodowej weryfikacji.

32. Państwo-Strona przekaze, w przypadku każdego ze swych obiektów do niszczenia broni chemicznej, instrukcje obsługi zakładu, plany sanitarne i bezpieczeństwa, instrukcje eksploatacji, zabezpieczenia i kontroli jakości laboratoriów, oraz zezwolenia służb ochrony środowiska na działanie potencjalnie zanieczyszczające środowisko, na które uzyskano zezwolenie, z wyjątkiem tych informacji, które zostały wcześniej przekazane.

33. Państwo-Strona natychmiast powiadomi Sekretariat Techniczny o wszelkich nowych wydarzeniach, które mogą mieć wpływ na czynności inspekcyjne prowadzone w jego obiektach do niszczenia.

34. Terminy na przedstawienie informacji określonej w ustępach 30 do 32 zostaną rozpatrzone i ustalone przez Konferencję zgodnie z ustępem 21(i) artykułu VIII.

35. Po zapoznaniu się ze szczegółowymi informacjami o każdym obiekcie do niszczenia, Sekretariat Techniczny, jeżeli powstanie taka potrzeba, podejmie konsultacje z zainteresowanym Państwem-Stroną w celu upewnienia się, czy jego obiekty zaprojektowane są w sposób gwarantujący zniszczenie broni chemicznej, w celu umożliwienia wcześniejszego zaplanowania środków weryfikacyjnych do zastosowania i czy stosowanie środków weryfikacyjnych umożliwia prawidłowe funkcjonowanie obiektu, oraz czy funkcjonowanie obiektu umożliwia stosowaną weryfikację.

Roczne raporty o niszczeniu

36. Informacje dotyczące wykonania planów niszczenia broni chemicznej powinny być przekazywane Sekretariatowi Technicznemu zgodnie z ustępem 7 (b) artykułu IV nie później niż 60 dni po zakończeniu każdego corocznego okresu niszczenia i powinny zawierać faktyczną ilość broni chemicznej, która została efektywnie zniszczona w ciągu poprzedniego roku w każdym obiekcie do niszczenia. O ile to konieczne, należy podać przyczyny niewykonania planów niszczenia.

D. WERYFIKACJA

Weryfikacja deklaracji broni chemicznej poprzez inspekcje na miejscu

37. Weryfikacja deklaracji broni chemicznej ma na celu potwierdzenie poprzez inspekcję na miejscu prawidłowości odpowiednich deklaracji złożonych zgodnie z artykułem III.

38. Inspektorzy dokonują tej weryfikacji natychmiast po złożeniu deklaracji. W szczególności sprawdzają oni ilość i rodzaj związków chemicznych, typ i ilość amunicji, urządzeń i innego sprzętu.

39. Inspektorzy stosować będą, w zależności do sytuacji, uzgodnione plomby, oznakowanie i inne inwentaryzacyjne procedury kontroli, aby ułatwić dokładną inwentaryzację broni chemicznej w każdym miejscu składowania.

40. W miarę postępu inwentaryzacji inspektorzy założą niezbędne uzgodnione plomby w celu wyraźnego zasygnalizowania ewentualnego usunięcia zapasów i zapewnienia zabezpieczenia miejsca składowania w trakcie inwentaryzacji. Po zakończeniu inwentaryzacji plomby te zostaną usunięte, o ile nie zostanie uzgodnione inaczej.

Systematyczna weryfikacja miejsc składowania

41. Celem systematycznej weryfikacji miejsc składowania jest zapobieżenie jakimkolwiek nie zauważonym przemieszczeniom z nich broni chemicznej.

42. Systematyczna weryfikacja rozpocznie się tak szybko, jak tylko to możliwe, po zadeklarowaniu broni chemicznej i będzie prowadzona do czasu, aż cała broń chemiczna zostanie usunięta z miejsca składowania. Będzie ona obejmować, zgodnie z porozumieniem dotyczącym danego miejsca składowania, inspekcję na miejscu i monitoring za pomocą zainstalowanych w miejscu składowania przyrządów

43. Po tym jak cała broń chemiczna zostanie usunięta z miejsca składowania, Sekretariat Techniczny potwierdzi deklarację Państwa-Strony w tym zakresie. Po tym potwierdzeniu

Sekretariat Techniczny zakończy systematyczną weryfikację miejsca składowania i bezzwłocznie usunie wszelkie przyrządy monitorujące zainstalowane przez inspektorów.

Inspekcje i wizytacje

44. Poszczególne miejsca składowania, w których ma być przeprowadzona inspekcja, zostaną wybrane przez Sekretariat Techniczny w taki sposób, aby wykluczyć możliwość dokładnego przewidzenia, kiedy dokonana zostanie inspekcja. Wytyczne dotyczące określania częstotliwości systematycznych inspekcji na miejscu zostaną opracowane przez Sekretariat Techniczny, z uwzględnieniem rekomendacji rozpatrzonych i uchwalonych przez Konferencję zgodnie z ustępem 21(i) artykułu VIII.

45. Sekretariat Techniczny zawiadomi inspekcjonowane Państwo-Stronę o swej decyzji w sprawie przeprowadzenia inspekcji lub wizytacji miejsca składowania na 48 godzin przed planowanym przybyciem zespołu inspekcyjnego do obiektu w celu dokonania systematycznej inspekcji lub wizytacji. W przypadku inspekcji lub wizytacji mającej na celu rozwiązanie pilnych problemów okres ten może zostać skrócony. Sekretariat Techniczny poda cel inspekcji lub wizytacji.

46. Inspekcjonowane Państwo-Strona dokona wszelkich niezbędnych przygotowań związanych z przybyciem inspektorów i zapewni ich szybkie przetransportowanie z punktu wejścia do miejsca składowania. Porozumienie dotyczące danego miejsca składowania określi administracyjne przygotowania do przyjęcia inspektorów.

47. Inspekcjonowane Państwo-Strona udostępni zespołowi inspekcyjnemu po jego przybyciu do miejsca składowania broni chemicznej w celu przeprowadzenia inspekcji następujące dane o obiekcie:

- (a) ilość magazynów i miejsc składowania;
 - (b) w przypadku każdego magazynu i miejsca składowania - typ i numer identyfikacyjny lub oznaczenie stosowane na planie obiektu; i
 - (c) w przypadku każdego magazynu i miejsca składowania w obiekcie ilość sztuk każdego poszczególnego typu broni chemicznej i dla pojemników, które nie są częścią binarnej amunicji - faktyczną ilość chemicznego wypełnienia w każdym pojemniku.
48. Przeprowadzając inwentaryzację, w ramach dostępnego czasu, inspektorzy mają prawo:
- (a) stosowania którejkolwiek z następujących technik inspekcji:
 - (i) inwentaryzacji całej broni chemicznej składowanej w danym obiekcie;
 - (ii) inwentaryzacji całej broni chemicznej składowanej w poszczególnych budynkach lub miejscach wybranych przez inspektorów;
 - (iii) inwentaryzacji całej broni chemicznej jednego lub więcej poszczególnych typów składowanych w danym obiekcie wybranych przez inspektorów;
 - (b) porównania wszelkich zinwentaryzowanych pozycji z uzgodnionymi spisami.

49. Inspektorzy, zgodnie z porozumieniem dotyczącym danego miejsca składowania, mają:

- (a) nieograniczony dostęp do wszystkich części miejsca składowania, w tym do amunicji, urządzeń, zbiorników i innych znajdujących się tam pojemników. Podczas wykonywania swych czynności inspektorzy stosować się będą do instrukcji bezpieczeństwa danego miejsca. Pozycje poddawane inspekcji wybierane są przez inspektorów;
- (b) prawo, podczas pierwszej i każdej następnej inspekcji każdego miejsca składowania broni chemicznej, wyznaczyć amunicję, urządzenia i pojemniki, z których pobrane zostaną próbki, oraz zakładać do tej amunicji, urządzeń i pojemników indywidualne

plomby, które sygnalizować będą wszelką próbę ich usunięcia lub przeróbki. Próbką zostanie pobrana z tak oplombowanej pozycji w miejscu składowania broni chemicznej lub w obiekcie do niszczenia broni chemicznej tak szybko, jak jest to praktycznie możliwe, zgodnie z odpowiednim programem niszczenia, a w każdym razie nie później niż przed zakończeniem operacji niszczenia.

Systematyczna weryfikacja niszczenia broni chemicznej

50. Celem weryfikacji niszczenia broni chemicznej jest:

- (a) potwierdzenie charakteru i ilości zapasów broni chemicznej do zniszczenia; i
- (b) potwierdzenie, że te zapasy zostały zniszczone.

51. Operacje niszczenia broni chemicznej podczas pierwszych 390 dni od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji będą prowadzone zgodnie z przejściowymi ustaleniami weryfikacyjnymi. Ustalenia te, w tym przejściowe porozumienia dotyczące danego obiektu, postanowienia o weryfikacji poprzez inspekcję na miejscu i kontrolę za pomocą zainstalowanych na miejscu przyrządów, oraz harmonogram stosowania tych ustaleń, zostaną uzgodnione między Organizacją i inspekcjonowanym Państwem-Stroną. Ustalenia te zostaną zatwierdzone przez Radę Wykonawczą nie później niż 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji dla Państwa-Strony, uwzględniając zalecenia Sekretariatu Technicznego, opracowane na podstawie oceny szczegółowych informacji o obiekcie dostarczonych zgodnie z ustępem 31 i na podstawie wizytacji obiektu. Rada Wykonawcza na swej pierwszej sesji przyjmie wytyczne odnoszące się do takich przejściowych ustaleń weryfikacyjnych, w oparciu o zalecenia rozpatrywane i zatwierdzane przez Konferencję zgodnie z ustępem 21(i) artykułu VIII. Przejściowe ustalenia weryfikacyjne mają na celu skontrolowanie, w trakcie całego okresu przejściowego, niszczenia broni chemicznej zgodnie z celami określonymi w ustępie 50, i nieprzeszkadzanie w prowadzonych operacjach niszczenia.

52. Postanowienia ustępów 53 do 61 stosuje się do operacji niszczenia broni chemicznej, które mają się rozpocząć nie wcześniej niż 390 dni od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji.

53. Na podstawie niniejszej Konwencji i szczegółowych informacji o obiekcie do niszczenia, i, o ile ma zastosowanie, w oparciu o doświadczenia z poprzednich inspekcji, Sekretariat Techniczny przygotowuje projekt planu inspekcji niszczenia broni chemicznej dla każdego obiektu do niszczenia. Plan zostanie opracowany i udostępniony inspekcjonowanemu Państwu-Stronie w celu przedstawienia uwag co najmniej 270 dni przed rozpoczęciem w obiekcie operacji niszczenia stosownie do niniejszej Konwencji. Wszelkie różnice zdań między Sekretariatem Technicznym a inspekcjonowanym Państwem-Stroną powinny być rozwiązane w drodze konsultacji. Wszelkie nie rozstrzygnięte kwestie zostaną przedstawione Radzie Wykonawczej dla podjęcia stosownych działań mających na celu ułatwienie pełnej realizacji niniejszej Konwencji.

54. Sekretariat Techniczny przeprowadzi wstępną wizytację każdego obiektu do niszczenia broni chemicznej inspekcjonowanego Państwa-Strony co najmniej 240 dni przed rozpoczęciem w takim obiekcie operacji niszczenia zgodnie z niniejszą Konwencją, w celu umożliwienia zapoznania się z obiektem i oceny, czy plan inspekcyjny jest wystarczający.

55. W przypadku istniejącego obiektu, w którym operacje niszczenia broni chemicznej już się rozpoczęły, inspekcjonowane Państwo-Strona nie jest zobowiązane do odkażenia obiektu przed przeprowadzeniem przez Sekretariat Techniczny wstępnej wizytacji. Czas trwania wizytacji nie powinien przekraczać pięciu dni, a ilość wizytującego personelu nie powinna przekraczać 15 osób.

56. Uzgodnione szczegółowe plany weryfikacji, wraz z odpowiednim zaleceniem Sekretariatu Technicznego, zostaną przekazane Radzie Wykonawczej w celu ich przeglądu. Rada Wykonawcza zbada te plany w celu ich zatwierdzenia, zgodnie z celami weryfikacji i zobowiązaniami wynikającymi z niniejszej Konwencji. Przegląd ten powinien również potwierdzić, czy plany weryfikacyjne niszczenia są zgodne z celami weryfikacji oraz czy są skuteczne oraz realistyczne. Powinien on zostać zakończony co najmniej 180 dni przed rozpoczęciem okresu niszczenia.

57. Każdy członek Rady Wykonawczej może skonsultować z Sekretariatem Technicznym wszelkie sprawy związane z adekwatnością planu weryfikacji. Jeżeli żaden z członków Rady Wykonawczej nie zgłosi sprzeciwu, plan podlega realizacji.

58. W przypadku jakichkolwiek trudności, Rada Wykonawcza rozpocznie konsultacje z Państwem-Stroną w celu ich rozwiązania. Jeżeli jakiegokolwiek trudności pozostaną bez rozwiązania, to zostaną one przedstawione Konferencji.

59. Szczegółowe porozumienie dotyczące obiektów do niszczenia broni chemicznej, biorąc pod uwagę konkretną charakterystykę obiektu do niszczenia i jego sposobu działania, powinno zawierać:

- (a) szczegółowe procedury inspekcji na miejscu; oraz
- (b) postanowienia dotyczące weryfikacji poprzez systematyczny monitoring za pomocą przyrządów zainstalowanych na miejscu i fizyczną obecność inspektorów.

60. Inspektorzy mają dostęp do każdego obiektu do niszczenia broni chemicznej co najmniej 60 dni przed rozpoczęciem w tym obiekcie niszczenia, zgodnie z niniejszą Konwencją. Dostęp ten udzielony będzie w celu nadzorowania instalacji sprzętu inspekcyjnego, sprawdzenia tego sprzętu i przetestowania jego działania oraz w celu dokonania ostatecznego przeglądu inżynierskiego obiektu. W odniesieniu do istniejącego obiektu, w którym czynności niszczenia broni chemicznej zostały już rozpoczęte, zostaną one zatrzymane na niezbędny minimalny okres, nie przekraczający 60 dni, w celu zainstalowania i przetestowania sprzętu inspekcyjnego. W zależności od wyników testu i przeglądu Państwo-Strona i Sekretariat Techniczny mogą uzgodnić uzupełnienia lub zmiany w szczegółowym porozumieniu dotyczącym tego obiektu.

61. Inspekcjonowane Państwo-Strona powiadomi na piśmie szefa zespołu inspekcyjnego w obiekcie do niszczenia broni chemicznej o każdej wysyłce broni chemicznej z miejsca jej składowania do tego obiektu do niszczenia co najmniej na cztery godziny przed tą wysyłką. Notyfikacja ta podawać będzie nazwę miejsca składowania, planowany czas wysyłki i przybycie transportu, poszczególne typy i ilość przekazywanej broni chemicznej, informację, czy jakiegokolwiek oplombowane pozycje są przemieszczane, oraz sposób transportu. Notyfikacja ta może zawierać powiadomienie o więcej niż jednej wysyłce. Szef zespołu inspekcyjnego zostanie bezzwłocznie powiadomiony, na piśmie, o wszelkich zmianach w tej informacji.

Miejsca składowania broni chemicznej w obiektach do niszczenia broni chemicznej

62. Inspektorzy sprawdzą przybycie broni chemicznej do obiektu do niszczenia i jej składowanie. Inspektorzy sprawdzą zgodność każdej przesyłki ze specyfikacją, stosując uzgodnione procedury zgodne z przepisami bezpieczeństwa obiektu, przed zniszczeniem broni chemicznej. Mogą oni stosować, w zależności od potrzeb, uzgodnione plomby, oznakowania i inne inwentaryzacyjne procedury kontrolne w celu ułatwienia dokładnej inwentaryzacji broni chemicznej przed jej zniszczeniem.

63. Od momentu i tak długo, jak długo broń chemiczna jest składowana w miejscu składowania broni chemicznej w obiekcie do niszczenia broni chemicznej, miejsca te poddawane będą systematycznej weryfikacji zgodnej z odpowiednim porozumieniem dotyczącym obiektu.

64. Na zakończenie aktywnej fazy niszczenia inspektorzy dokonają inwentaryzacji broni chemicznej, która została usunięta z miejsca składowania w celu zniszczenia. Dokonają weryfikacji zgodności zinwentaryzowanej pozostałej broni chemicznej, stosując inwentaryzacyjne procedury kontrolne wymienione w ustępie 62.

Systematyczne środki weryfikacyjne stosowane na miejscu w obiektach do niszczenia broni chemicznej

65. Inspektorzy mają dostęp w celu prowadzenia działalności inspekcyjnej do obiektów do niszczenia broni chemicznej i miejsc składowania broni chemicznej znajdujących się w tych obiektach w ciągu całego aktywnego okresu niszczenia.

66. W każdym obiekcie do niszczenia broni chemicznej w celu upewnienia się, iż broń chemiczna nie została podmieniona i że proces niszczenia został zakończony, inspektorzy mają prawo weryfikowania poprzez fizyczną obecność i monitoring za pomocą zainstalowanych na miejscu przyrządów:

- (a) przyjęcia broni chemicznej w obiekcie;
- (b) tymczasowych miejsc składowania broni chemicznej i poszczególnych typów i ilości broni chemicznej składowanej w danym miejscu;
- (c) poszczególnych typów i ilości niszczonej broni chemicznej;
- (d) procesu niszczenia;
- (e) końcowego produktu niszczenia;
- (f) deformacji metalowych części;
- (g) prawidłowości procesu niszczenia i obiektu jako całości.

67. W celu pobrania próbek inspektorzy mają prawo oznakowania amunicji, urządzeń i pojemników zgromadzonych w tymczasowym miejscu składowania w obiekcie do niszczenia broni chemicznej.

68. Informacje wynikające z bieżącej eksploatacji obiektu, odpowiednio uwiarygodnione, są używane dla potrzeb inspekcji w zakresie, w jakim odpowiadają one tym potrzebom.

69. Po zakończeniu każdego okresu niszczenia Sekretariat Techniczny potwierdzi deklarację Państwa-Strony informującą o zakończeniu niszczenia wyznaczonej ilości broni chemicznej.

70. Inspektorzy, zgodnie z porozumieniami dotyczącymi danych obiektów:

- (a) mają nieograniczony dostęp do wszelkich miejsc w obiekcie do niszczenia broni chemicznej i miejsc składowania broni chemicznej znajdujących się w tych obiektach, w tym do amunicji, urządzeń zbiorników i innych pojemników tam znajdujących się. Punkty poddawane inspekcji będą wybierane przez inspektorów zgodnie z planem weryfikacji zaakceptowanym przez inspekcjonowane Państwo-Stronę i zatwierdzonym przez Radę Wykonawczą;
- (b) nadzorują systematyczną analizę próbek na miejscu w trakcie procesu niszczenia i
- (c) otrzymują, jeżeli to niezbędne, próbki pobrane na ich wniosek z urządzeń, zbiorników i innych pojemników znajdujących się w obiekcie do niszczenia lub miejscu składowania.

CZĘŚĆ IV (B)

STARA BROŃ CHEMICZNA I PORZUCONA BROŃ CHEMICZNA

A. POSTANOWIENIA OGÓLNE

1. Stara broń chemiczna podlega zniszczeniu, jak przewidziano w Rozdziale B.
2. Porzucona broń chemiczna, włączając broń, która spełnia definicje określone w ustępie 5 (b) artykułu II, podlega zniszczeniu, jak przewidziano w rozdziale C.

B. POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE STAREJ BRONI CHEMICZNEJ

3. Państwo-Strona, które ma na swoim terytorium starą broń chemiczną, określoną w ustępie 5(a) artykułu II, nie później niż 30 dni od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji, przedstawi Sekretariatowi Technicznemu wszelkie stosowne dostępne informacje, w tym w miarę możliwości lokalizację, rodzaj, ilość i aktualny stan tej starej broni chemicznej.

W przypadku starej broni chemicznej, określonej w ustępie 5(b) artykułu II Państwo-Strona przedstawi Sekretariatowi Technicznemu deklarację zgodnie z ustępem 1(b) (i) artykułu III, w tym w miarę możliwości informacje wyszczególnione w ustępach 1-3 części IV A niniejszego Załącznika.

4. Państwo-Strona, które odkryje starą broń chemiczną po wejściu w życie dla niego niniejszej Konwencji, przedstawi Sekretariatowi Technicznemu informację, o której mowa w ustępie 3, nie później niż 180 dni od odkrycia tej starej broni chemicznej.

5. Sekretariat Techniczny przeprowadza wstępną inspekcję i dowolne kolejne inspekcje, jakie mogą być niezbędne w celu sprawdzenia dokładności informacji przedstawionych zgodnie z ustępami 3 i 4 i w szczególności dla ustalenia, czy broń chemiczna odpowiada definicji starej broni chemicznej, określonej w ustępie 5 artykułu II. Zasady stosowania dla stopnia używalności broni chemicznej wyprodukowanej między 1925 r. i 1946 r. są rozpatrywane i zatwierdzane przez Konferencję, zgodnie z ustępem 21(i) artykułu VIII.

6. Państwo-Strona traktuje broń chemiczną, którą Sekretariat Techniczny uznał za spełniającą definicję z ustępu 5 artykułu II, jako odpady toksyczne. Informuje ono Sekretariat Techniczny o podjętych środkach w celu zniszczenia lub pozbycia się w inny sposób takiej broni chemicznej, jako odpadów toksycznych zgodnie ze swoim ustawodawstwem.

7. Z uwzględnieniem ustępów 3-5, Państwo-Strona niszczy starą broń chemiczną, która została uznana przez Sekretariat Techniczny, jako spełniającą definicję z ustępu 5(b) artykułu II, zgodnie z artykułem IV i części IV A niniejszego Załącznika. Na prośbę Państwa-Strony Rada Wykonawcza może jednakże wprowadzić zmiany do postanowień w odniesieniu do terminu i porządku niszczenia takiej broni chemicznej, jeśli stwierdzi ono, że nie stanowiłoby to ryzyka dla przedmiotu i celu niniejszej Konwencji. Taka prośba zawiera konkretne propozycje zmiany postanowień i szczegółowe wyjaśnienia powodów proponowanej zmiany.

C. POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE PORZUCONEJ BRONI CHEMICZNEJ

8. Państwo-Strona, na którego terytorium została porzucona broń chemiczna (zwane dalej "Terytorialnym Państwem-Stroną"), nie później niż 30 dni od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji przedstawi Sekretariatowi Technicznemu wszelkie dostępne, stosowne informacje, dotyczące tej broni. Informacja powyższa powinna obejmować w miarę możliwości lokalizację, rodzaj, ilość i aktualny stan porzuconej broni chemicznej, jak również informacje o porzuceniu.

9. Państwo-Strona, które odkryje porzuconą broń chemiczną po wejściu w życie dla niego niniejszej Konwencji, nie później niż 180 dni od odkrycia przedstawi Sekretariatowi Technicznemu wszystkie dostępne, stosowne informacje dotyczące odkrytej, porzuconej broni chemicznej. Informacje takie powinny obejmować w miarę możliwości lokalizację, rodzaj, ilość, jak również informację o porzuceniu, a także stanie porzuconej broni chemicznej.

10. Państwo-Strona, które porzuciło broń chemiczną na terytorium innego Państwa-Strony (zwane dalej "Porzucającym Państwem-Stroną"), nie później niż 30 dni od dnia wejścia w życie dla niego niniejszej Konwencji, przedstawi Sekretariatowi Technicznemu wszelkie dostępne stosowne informacje, dotyczące porzuconej broni chemicznej. Informacje takie powinny obejmować w możliwie najszerszym stopniu lokalizację, rodzaj, ilość, jak również informację o Państwie porzucającym oraz o stanie porzuconej broni chemicznej.

11. Sekretariat Techniczny prowadzi wstępną inspekcję i dowolne dalsze inspekcje, jakie mogą być konieczne w celu sprawdzenia każdej dostępnej, stosownej informacji przedstawionej zgodnie z ustępami 8-10, i stwierdzenia, czy niezbędna jest systematyczna kontrola zgodnie z ustępami 41-43 części IV A niniejszego Załącznika. Sekretariat Techniczny, jeśli jest to niezbędne, sprawdza pochodzenie porzuconej broni chemicznej i ustala fakty dotyczące porzucenia i tożsamość Państwa Porzucającego.

12. Sprawozdanie Sekretariatu Technicznego przedstawione jest Radzie Wykonawczej, Terytorialnemu Państwu-Stronie i Porzucającemu Państwu-Stronie wskazanemu przez Terytorialne Państwo-Stronę albo określone przez Sekretariat Techniczny, jako państwo, które porzuciło broń chemiczną. Jeżeli jedno z Państw-Stron bezpośrednio zainteresowanych nie jest zadowolone z powyższego sprawozdania, ma ono prawo do rozwiązania tej kwestii zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji lub ma prawo do przedstawienia tego problemu Radzie Wykonawczej w celu jak najszybszego rozwiązania tej sprawy.

13. Zgodnie z ustępem 3 artykułu I Terytorialne Państwo-Strona ma prawo zażądać od Państwa-Strony, które zostało określone jako Porzucające Państwo-Strona zgodnie z ustępami 8-12 rozpoczęcia konsultacji w celu zniszczenia broni chemicznej we współpracy z Terytorialnym Państwem-Stroną. Informuje ono niezwłocznie Sekretariat Techniczny o takim żądaniu.

14. Konsultacje między Terytorialnym Państwem-Stroną i Porzucającym Państwem-Stroną w celu wspólnego uzgodnienia planu niszczenia rozpoczną się nie później niż 30 dni od poinformowania Sekretariatu Technicznego o żądaniu, o którym jest mowa w ustępie 13. Wspólnie uzgodniony plan niszczenia jest przekazywany Sekretariatowi Technicznemu nie później niż 180 dni od poinformowania Sekretariatu Technicznego o żądaniu, o którym jest mowa w ustępie 13. Na prośbę Porzucającego Państwa-Strony i Terytorialnego Państwa-Strony Rada Wykonawcza może przedłużyć termin przekazania wspólnie uzgodnionego planu niszczenia.

15. Dla celów niszczenia porzuconej broni chemicznej Porzucające Państwo-Strona zapewni wszelkie niezbędne środki finansowe i techniczne, pomoc techniczną i know-how, jak również inne środki. Terytorialne Państwo-Strona zapewnia odpowiednią współpracę.

16. Jeśli nie można zidentyfikować Porzucającego Państwa-Strony lub nie jest ono Stroną niniejszej Konwencji, Terytorialne Państwo-Strona w celu zagwarantowania niszczenia takiej broni chemicznej może wystąpić do Organizacji i innych Państw-Stron o okazanie pomocy w zniszczeniu takiej porzuconej broni chemicznej.

17. Z uwzględnieniem ustępów 8-16, postanowienia artykułu IV i część IV (A) niniejszego Załącznika stosuje się również do niszczenia porzuconej broni chemicznej. W przypadku porzuconej broni chemicznej, która odpowiada również definicji starej broni chemicznej zawartej w ustępie 5 (b) artykułu II, Rada Wykonawcza, na prośbę Terytorialnego Państwa-Strony,

złożoną samodzielnie lub wspólnie z Porzucającym Państwem-Stroną, może zmienić lub w wyjątkowych wypadkach zawiesić stosowanie postanowień dotyczących niszczenia, jeśli uzna ona, że nie stanowiłoby to ryzyka dla przedmiotu i celu niniejszej Konwencji. W przypadku porzuconej broni chemicznej, która nie spełnia definicji starej broni chemicznej zawartej w ustępie 5(b) artykułu II, Rada Wykonawcza może, na prośbę Terytorialnego Państwa-Strony, złożoną samodzielnie lub wspólnie z Porzucającym Państwem-Stroną, zmienić w wyjątkowych okolicznościach postanowienia dotyczące terminu i porządku niszczenia, jeśli stwierdzi, że nie stanowiłoby to ryzyka dla przedmiotu i celu niniejszej Konwencji. Każda prośba, o której jest mowa w niniejszym ustępie, powinna zawierać konkretne propozycje zmiany postanowień i szczegółowe wyjaśnienie powodów proponowanej zmiany.

18. Państwa-Strony mogą zawierać między sobą umowy lub dokonywać uzgodnień w sprawie zniszczenia porzuconej broni chemicznej. Rada Wykonawcza może, na wniosek Terytorialnego Państwa-Strony, złożony samodzielnie lub wspólnie z Porzucającym Państwem-Stroną, zadecydować, że niektóre postanowienia takich porozumień lub uzgodnień mają pierwszeństwo przed postanowieniami niniejszej części, jeśli uzna, że takie porozumienie lub uzgodnienie zagwarantuje zniszczenie porzuconej broni chemicznej zgodnie z ustępem 17.

CZĘŚĆ V

NISZCZENIE OBIEKTÓW DO PRODUKCJI BRONI CHEMICZNEJ I WERYFIKACJA TEGO PROCESU ZGODNIE Z ARTYKUŁEM V

A. DEKLARACJE

Deklaracje obiektów do produkcji broni chemicznej

1. Deklaracja obiektów do produkcji broni chemicznej przez Państwo-Stronę zgodnie z artykułem III, ustęp 1 (c) (iii) powinna zawierać w przypadku każdego obiektu:

- (a) nazwę obiektu, nazwę właścicieli i nazwy spółek lub przedsiębiorstw prowadzących obiekt od 1 stycznia 1946 r.;
- (b) dokładną lokalizację obiektu, w tym adres, lokalizację kompleksu, lokalizację obiektu w kompleksie, w tym numer budynku lub struktury, jeżeli posiada;
- (c) oświadczenie, czy jest to obiekt do produkcji związków chemicznych zdefiniowanych jako broń chemiczna lub czy jest to obiekt do napełniania broni chemicznej, lub jedno i drugie;
- (d) datę zakończenia budowy obiektu i okresy, w których dokonywano wszelkich modyfikacji obiektu, w tym instalacji nowych lub zmodyfikowanych urządzeń, które w istotny sposób zmieniały charakterystykę procesu produkcyjnego dokonywanego w obiekcie;
- (e) informację o związkach chemicznych określonych jako broń chemiczna, które były produkowane w obiekcie; o amunicji, urządzeniach lub pojemnikach, które były napełniane w obiekcie; oraz daty rozpoczęcia lub zaprzestania takiej produkcji lub napełniania:
 - (i) w przypadku związków chemicznych określonych jako broń chemiczna, które były produkowane w obiekcie, informacja taka powinna zawierać konkretny rodzaj produkowanego związku chemicznego z podaniem nazwy chemicznej zgodnie z obowiązującą nomenklaturą Międzynarodowej Unii Chemii Czystej i Stosowanej

- (IUPAC), wzoru strukturalnego i numeru rejestru w Chemical Abstracts Service, jeżeli taki posiada, oraz ilość każdego związku chemicznego wyrażoną w masie związku w tonach;
- (ii) w przypadku amunicji, urządzeń i pojemników napełnianych w zakładzie informacja ta powinna zawierać konkretny typ napełnianej broni chemicznej oraz masę chemicznego wypełnienia na sztukę;
- (f) zdolność produkcyjną obiektu do produkcji broni chemicznej:
- (i) w przypadku obiektu, w którym produkowano broń chemiczną, zdolność produkcyjna będzie określona poprzez roczny potencjał ilościowy potrzebny do wyprodukowania konkretnego związku przy użyciu aktualnie stosowanego procesu technologicznego, lub w przypadku procesów nie stosowanych aktualnie - planowanego do zastosowania w danym obiekcie;
 - (ii) w przypadku obiektu, w którym napełniano broń chemiczną, zdolność produkcyjna będzie określona poprzez ilość związku, którą obiekt może napełnić w ciągu roku każdy konkretny typ broni chemicznej;
- (g) w przypadku każdego obiektu do produkcji broni chemicznej, który nie został zniszczony - opis obiektu zawierający:
- (i) plan obiektu;
 - (ii) schemat instalacji obiektu; oraz
 - (iii) wykaz budynków obiektu i specjalistycznych urządzeń w obiekcie oraz wszelkich części zapasowych do tych urządzeń;
- (h) aktualny stan obiektu określający:
- (i) datę, kiedy broń chemiczna była po raz ostatni wyprodukowana w obiekcie;
 - (ii) czy obiekt został zniszczony, w tym datę i sposób jego zniszczenia; oraz
 - (iii) czy obiekt był używany lub modyfikowany przed wejściem w życie niniejszej Konwencji w celu jakiegokolwiek działalności nie związanej z produkcją broni chemicznej, a jeżeli tak, to informacje o dokonanych modyfikacjach, dacie rozpoczęcia takiej nie związanej z bronią chemiczną działalności i jej charakterze, w tym, jeżeli ma to zastosowanie - rodzaj produktu;
- (i) wykaz środków zastosowanych przez Państwo-Stronę do zamknięcia obiektu oraz opis podjętych działań lub środków, które zostaną podjęte przez Państwo-Stronę w celu unieruchomienia obiektu;
 - (j) opis działalności prowadzonej zwyczajowo w celu zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony unieruchomionego obiektu; oraz
 - (k) oświadczenie, czy obiekt zostanie przekształcony w obiekt do niszczenia broni chemicznej i jeżeli tak, to datę takiej konwersji.

Deklaracje obiektów do produkcji broni chemicznej zgodnie z ustępem 1 (c) (iii) artykułu III

2. Deklaracja obiektów do produkcji broni chemicznej zgodnie z ustępem 1 (c) (iii) artykułu III powinna zawierać wszelkie informacje wymienione w ustępie 1. Do obowiązków Państwa-Strony, na którego terytorium znajduje się lub znajdował się obiekt, należy dokonanie niezbędnych ustaleń z innym Państwem, w celu zapewnienia złożenia deklaracji. Jeżeli Państwo-Strona, na którego terytorium znajduje się lub znajdował się obiekt, nie jest w stanie wykonać tego zobowiązania, powinno podać przyczyny tego niewykonania.

Deklaracje transferów dokonanych w przeszłości

3. Państwo-Strona, które przekazało lub otrzymało urządzenia do produkcji broni chemicznej po 1 stycznia 1946 r. zadeklaruje takie transfery zgodnie z ustępem 1 (c) (iv) artykułu III i ustępem 5 poniżej. Jeżeli pewne informacje dotyczące przekazania lub otrzymania takich urządzeń nie są dostępne za okres między 1 stycznia 1946 r. i 1 stycznia 1970 r., Państwo-Strona przekaze wszelkie posiadane jeszcze przez nią informacje i wyjaśni, dlaczego nie może przekazać pełnej deklaracji.

4. Przez urządzenia do produkcji broni chemicznej wymienione w ustępie 3 rozumie się.

- (a) urządzenia specjalistyczne;
- (b) urządzenia do produkcji urządzeń przeznaczonych specjalnie do bezpośredniego użycia w związku ze stosowaniem broni chemicznej; i
- (c) urządzenia zaprojektowane lub używane wyłącznie do produkcji niechemicznych części do amunicji chemicznej.

5. Deklaracja dotycząca przekazania lub otrzymania urządzeń do produkcji broni chemicznej powinna zawierać:

- (a) informację kto otrzymał/przekazał urządzenia do produkcji broni chemicznej;
- (b) identyfikację tych urządzeń;
- (c) datę przekazania lub otrzymania;
- (d) informację, czy urządzenia zostały zniszczone, jeżeli jest to wiadome; oraz
- (e) informację, co dzieje się z nimi obecnie, jeżeli jest to wiadome.

Przekazanie ogólnych planów zniszczenia

6. Odnośnie każdego obiektu do produkcji broni chemicznej Państwo-Strona udostępni następujące informacje:

- (a) harmonogram podjęcia stosownych działań; i
- (b) sposób niszczenia.

7. Odnośnie każdego obiektu do produkcji broni chemicznej, który Państwo-Strona zamierza czasowo przekształcić w obiekt do niszczenia broni chemicznej, Państwo-Strona przekaze następujące informacje:

- (a) przewidywany harmonogram dla przekształcenia w obiekt do niszczenia;
- (b) przewidywany okres używania obiektu w charakterze obiektu do niszczenia broni chemicznej;
- (c) opis nowego obiektu;
- (d) sposób zniszczenia specjalistycznych urządzeń;
- (e) harmonogram niszczenia przekształconego obiektu po jego użyciu w celu zniszczenia broni chemicznej; oraz
- (f) sposób zniszczenia przekształconego obiektu.

Przekazanie rocznych planów niszczenia i rocznych sprawozdań o zniszczeniu

8. Państwo-Strona przekaze roczny plan niszczenia nie później niż 90 dni przed rozpoczęciem nadchodzącego roku niszczenia. Roczny plan powinien określać:

- (a) zdolność produkcyjną, podlegającą zniszczeniu;
- (b) nazwę i lokalizację obiektu, w którym niszczenie będzie miało miejsce;
- (c) wykaz budynków i urządzeń, które zostaną zniszczone w każdym obiekcie; oraz
- (d) planowane metody niszczenia.

9. Państwo-Strona przekaże roczne sprawozdanie o zniszczeniu nie później niż 90 dni od końca poprzedniego roku niszczenia. Roczne sprawozdanie określa:

- (a) zniszczoną zdolność produkcyjną;
- (b) nazwę i lokalizację każdego obiektu, gdzie niszczenie miało miejsce;
- (c) wykaz budynków i urządzeń, które zostały zniszczone w każdym obiekcie;
- (d) metodę niszczenia.

10. W odniesieniu do każdego obiektu do produkcji broni chemicznej zgłoszonego zgodnie z ustępem 1 (c) (iii) artykułu III obowiązkiem Państwa-Strony, na którego terytorium obiekt jest lub był zlokalizowany, jest uzgodnienie odpowiednich kroków w celu zapewnienia, aby zostały złożone deklaracje określone w ustępach 6 do 9. Jeżeli Państwo-Strona, na którego terytorium obiekt jest lub był zlokalizowany, nie jest w stanie wykonać tego zobowiązania, powinno podać przyczynę niewykonania.

B. NISZCZENIE

Ogólne zasady niszczenia obiektów do produkcji broni chemicznej

11. Każde Państwo-Strona podejmie decyzję o metodzie, jaką zastosuje w celu zniszczenia obiektu do produkcji broni chemicznej, zgodnie z zasadami określonymi w artykule V i w niniejszej części.

Zasady i metody zamknięcia obiektu do produkcji broni chemicznej

12. Celem zamknięcia obiektu do produkcji broni chemicznej jest jego unieruchomienie.

13. Państwo-Strona podejmie uzgodnione środki w celu zamknięcia obiektu, uwzględniając konkretną charakterystykę każdego z obiektów. Środki te powinny obejmować między innymi:

- (a) zakaz używania specjalistycznych i standardowych budynków obiektu, z wyjątkiem uzgodnionej działalności;
- (b) odłączenie urządzeń bezpośrednio związanych z produkcją broni chemicznej, w tym między innymi urządzeń kontrolujących proces i sprzętu pomocniczego;
- (c) usunięcie urządzeń ochronnych i sprzętu używanego wyłącznie w celu zapewnienia bezpiecznego funkcjonowania obiektu do produkcji broni chemicznej;
- (d) zainstalowanie zaślepek i innych urządzeń w celu uniemożliwienia dodania lub usunięcia związków chemicznych z jakiegokolwiek specjalistycznego urządzenia procesu syntezy, oddzielania lub oczyszczania związków chemicznych zdefiniowanych jako broń chemiczna, z jakiegokolwiek pojemnika lub jakiegokolwiek urządzenia do napełniania broni chemicznej, uniemożliwienia ogrzewania, schładzania lub dostarczania elektrycznej lub innego rodzaju energii do takiego urządzenia, pojemników lub maszyn; oraz
- (e) zamknięcie kolejowych, drogowych i innych dróg dostępu ciężkiego transportu do obiektu do produkcji broni chemicznej, z wyjątkiem dróg dostępu niezbędnych dla prowadzenia uzgodnionej działalności.

14. Po zamknięciu obiektu do produkcji broni chemicznej Państwo-Strona może kontynuować działalność w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony obiektu.

Konserwacja obiektów do produkcji broni chemicznej przed ich zniszczeniem

15. Państwo-Strona może prowadzić standardową działalność w zakresie konserwacji obiektu do produkcji broni chemicznej wyłącznie w celach zapewnienia bezpieczeństwa, w tym wizualną inspekcję, konserwację zapobiegawczą oraz rutynowe naprawy.

16. Cała planowana działalność z zakresu konserwacji powinna być określona w ogólnym i szczegółowym planie niszczenia. Konserwacja nie obejmuje:

- (a) wymiany jakichkolwiek urządzeń produkcyjnych;
- (b) zmiany charakterystyki urządzeń procesu chemicznego;
- (c) produkcji jakichkolwiek związków chemicznych.

17. Wszelkie prace konserwacyjne nadzorowane będą przez Sekretariat Techniczny.

Zasady i metody tymczasowej konwersji obiektów do produkcji broni chemicznej na obiekty do niszczenia broni chemicznej

18. Środki związane z tymczasową konwersją obiektów do produkcji broni chemicznej na obiekty do niszczenia broni chemicznej powinny zapewniać, aby wymagania dotyczące tymczasowo przekształconych obiektów były co najmniej tak samo obostrzone, jak wymagania dotyczące obiektów do produkcji broni chemicznej nie poddanych konwersji.

19. Obiekty do produkcji broni chemicznej przekształcone w obiekty do niszczenia broni chemicznej przed wejściem niniejszej Konwencji w życie zostaną zadeklarowane w ramach kategorii obiektów do produkcji broni chemicznej.

Będą one przedmiotem wstępnej wizytacji inspektorów, którzy potwierdzą prawidłowość informacji dotyczących tych zakładów. Niezbędne będzie także zweryfikowanie, czy konwersja została dokonana w sposób zapobiegający działalności tych obiektów w charakterze obiektów do produkcji broni chemicznej, co będzie miało miejsce w ramach środków przewidywanych dla pozbawienia obiektów zdolności operacyjnej nie później niż 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji.

20. Państwo-Strona planujące przeprowadzenie konwersji obiektów do produkcji broni chemicznej przekaże Sekretariatowi Technicznemu nie później niż 30 dni od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji, lub nie później niż 30 dni od podjęcia decyzji o tymczasowej konwersji, ogólny plan konwersji obiektu, a następnie składać będzie coroczne plany konwersji.

21. Jeżeli zajdzie potrzeba dokonania przez Państwo-Stronę konwersji dodatkowego obiektu do produkcji broni chemicznej, który został zamknięty po wejściu dla niego w życie niniejszej Konwencji, na obiekt do niszczenia broni chemicznej, powiadomi ono o tym Sekretariat Techniczny co najmniej 150 dni przed dokonaniem konwersji. Sekretariat Techniczny, wspólnie z Państwem-Stroną, zapewni podjęcie niezbędnych kroków, aby po konwersji obiekt nie mógł służyć do produkcji broni chemicznej.

22. Obiekt przekształcony do niszczenia broni chemicznej nie może nadawać się do wznowienia produkcji broni chemicznej w większym stopniu niż obiekt do produkcji broni chemicznej, który został zamknięty i jest poddawany konserwacji.

23. Przekształcone obiekty do produkcji broni chemicznej zostaną zniszczone nie później niż 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji.

24. Wszelkie kroki w zakresie konwersji jakiegokolwiek obiektu do produkcji broni chemicznej powinny dotyczyć danego obiektu i uwzględniać jego indywidualną charakterystykę.

25. Środki realizowane w celu konwersji obiektu do produkcji broni chemicznej na obiekt do niszczenia broni chemicznej będą nie mniejsze niż odnoszące się do unieruchomionych obiektów

do produkcji broni chemicznej, realizowane - nie później niż 90 dni od dnia wejścia w życie dla danego Państwa-Strony niniejszej Konwencji.

Zasady i metody niszczenia obiektu do produkcji broni chemicznej

26. Państwo-Strona zniszczy urządzenia i budynki objęte definicją obiektu do produkcji broni chemicznej zgodnie z poniższymi postanowieniami:

- (a) wszelkie specjalistyczne i standardowe urządzenia powinny być fizycznie zniszczone;
- (b) wszelkie specjalistyczne i standardowe budynki powinny być fizycznie zniszczone;

27. Państwo-Strona zniszczy obiekty produkujące nie wypełnioną amunicję chemiczną oraz sprzęt do stosowania broni chemicznej zgodnie z poniższymi postanowieniami:

- (a) obiekty używane wyłącznie do produkcji niechemicznych części amunicji chemicznej lub sprzętu przeznaczonego specjalnie do bezpośredniego użycia w związku ze stosowaniem broni chemicznej zostaną zadeklarowane i zniszczone. Proces niszczenia i jego weryfikacja prowadzone będą zgodnie z postanowieniami artykułu V i niniejszej części Załącznika, które dotyczą niszczenia obiektów do produkcji broni chemicznej;
- (b) wszelkie urządzenia przeznaczone lub używane wyłącznie do produkcji niechemicznych części amunicji chemicznej zostaną fizycznie zniszczone. Takie urządzenia, włączając specjalnie zaprojektowane formy odlewnicze i formy do kształtowania metalu, mogą być przewiezione do specjalnego miejsca w celu zniszczenia.
- (c) wszelkie budynki i standardowe urządzenia używane do takiej działalności produkcyjnej zostaną zniszczone lub przekształcone na cele nie zabronione przez niniejszą Konwencję, co powinno zostać potwierdzone, o ile to konieczne, w drodze konsultacji i inspekcji zgodnie z artykułem IX;
- (d) działalność prowadzona w celach nie zabronionych przez niniejszą Konwencję może być kontynuowana w trakcie procesu niszczenia lub konwersji.

Porządek niszczenia

28. Porządek niszczenia obiektów do produkcji broni chemicznej jest oparty na zobowiązaniach określonych w artykule I i w innych artykułach niniejszej Konwencji, włączając zobowiązania z zakresu systematycznej weryfikacji na miejscu. Powinien on uwzględniać interesy Państw-Stron w dziedzinie nie pomniejszonego bezpieczeństwa w okresie niszczenia; budowy zaufania we wstępnej fazie procesu niszczenia; stopniowego nabywania doświadczenia w miarę niszczenia obiektów do produkcji broni chemicznej oraz stosowanie, niezależnie od faktycznej charakterystyki, obiektów i wybranych metod ich niszczenia. Porządek niszczenia opiera się na zasadzie wyrównywania poziomów.

29. Państwo-Strona określi, dla każdego okresu niszczenia, które obiekty do produkcji broni chemicznej zostaną zniszczone, oraz przeprowadzi niszczenie w taki sposób, aby nic ponad to, co jest wymienione w ustępach 30 i 31, nie pozostało po zakończeniu każdego procesu niszczenia. Państwo-Strona może zniszczyć swoje obiekty w szybszym tempie.

30. W przypadku obiektów do produkcji broni chemicznej, które produkują substancje z Wykazu 1, stosuje się następujące zasady:

- (a) Państwo-Strona rozpocznie niszczenie takich obiektów nie później niż po upływie roku od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji i zakończy je nie później niż 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji. Dla Państwa, które jest Stroną niniejszej Konwencji w chwili jej wejścia w życie, powyższy ogólny okres podzielony

zostanie na trzy oddzielne okresy niszczenia, a mianowicie lata 2-5, lata 6-8 i lata 9-10. Dla Państw, które staną się Stroną niniejszej Konwencji po jej wejściu w życie, okresy niszczenia zostaną dostosowane uwzględniając ustępy 28 i 29;

- (b) moc produkcyjna stosowana będzie jako czynnik porównawczy dla takich obiektów. Będzie ona wyrażona w tonach, biorąc pod uwagę zasady określone dla binarnej broni chemicznej;
- (c) odpowiednie pułapy mocy produkcyjnych zostaną określone na koniec ósmego roku od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji. Moce produkcyjne przekraczające odnośny pułap powinny być zniszczone w równych częściach w ramach dwóch pierwszych okresów niszczenia;
- (d) obowiązek zniszczenia określonej części mocy produkcyjnych obejmuje również obowiązek zniszczenia każdego innego obiektu do produkcji broni chemicznej, który zaopatrywał obiekt do produkcji z Wykazu 1 lub napełniał związkami chemicznymi z Wykazu 1 produkowaną tam amunicją lub urządzeniami;
- (e) obiekty do produkcji broni chemicznej, które czasowo zostały przekształcone w celu niszczenia broni chemicznej, podlegają nadal obowiązkowi zniszczenia zdolności produkcyjnych zgodnie z postanowieniami niniejszego ustępu.

31. Państwo-Strona rozpocznie niszczenie obiektów do produkcji broni chemicznej nie objętych ustępem 30 nie później niż rok od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji i zakończy je nie później niż pięć lat od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji.

Szczegółowe plany niszczenia

32. Nie później niż 180 dni przed rozpoczęciem niszczenia obiektu do produkcji broni chemicznej Państwo-Strona przekaże Sekretariatowi Technicznemu szczegółowe plany niszczenia obiektu, w tym proponowane środki w celu weryfikacji niszczenia wymienione w ustępie 33 (f) dotyczące między innymi:

- (a) określenia terminów pobytu inspektorów w obiekcie, który ma być zniszczony;
- (b) procedur weryfikacji środków stosowanych wobec każdej pozycji zadeklarowanego wykazu.

33. Szczegółowe plany niszczenia każdego obiektu do produkcji broni chemicznej powinny zawierać:

- (a) szczegółowy harmonogram procesu niszczenia;
- (b) plan obiektu;
- (c) schemat instalacji;
- (d) szczegółowy wykaz urządzeń, budynków i innych pozycji podlegających zniszczeniu;
- (e) środki stosowane wobec każdej pozycji umieszczonej w wykazie;
- (f) proponowane środki weryfikacyjne;
- (g) środki ochrony bezpieczeństwa stosowane w okresie niszczenia zakładu; i
- (h) warunki pracy i pobytu stworzone dla inspektorów.

34. Jeżeli Państwo-Strona zamierza czasowo przekształcić obiekt do produkcji broni chemicznej w obiekt do niszczenia broni chemicznej, powinno o tym powiadomić Sekretariat Techniczny co najmniej 150 dni przed podjęciem jakichkolwiek czynności konwersji. Notyfikacja powinna:

- (a) podawać nazwę, adres i lokalizację obiektu;
- (b) zawierać plan miejsca z zaznaczeniem wszystkich obiektów i obszarów, które związane będą z procesem niszczenia broni chemicznej, oraz powinna wskazywać wszelkie

struktury obiektu do produkcji broni chemicznej, które poddane zostaną czasowemu przekształceniu;

- (c) podawać rodzaj broni chemicznej oraz typ i ilość chemicznego wypełnienia podlegającego niszczeniu;
- (d) określać metodę niszczenia;
- (e) zawierać schemat procesu ze wskazaniem, które elementy procesu produkcyjnego i specjalistycznych urządzeń zostaną przekształcone w celu niszczenia broni chemicznej;
- (f) określać plomby i sprzęt inspekcyjny, które potencjalnie mogą zostać poddane konwersji, o ile to konieczne; oraz
- (g) zawierać harmonogram określający: czas przeznaczony na zaprojektowanie, tymczasową konwersję obiektu, instalację urządzeń, sprawdzenie urządzeń, operacje niszczenia i zamknięcia.

35. W odniesieniu do niszczenia obiektu czasowo przekształconego w obiekt do niszczenia broni chemicznej informacja powinna być składana zgodnie z ustępami 32 i 33.

Przegląd szczegółowych planów

36. Na podstawie szczegółowego planu niszczenia i proponowanych środków weryfikacyjnych przedstawionych przez Państwo-Stronę, oraz w oparciu o doświadczenia z poprzednich inspekcji Sekretariat Techniczny przygotowuje plan weryfikacji niszczenia obiektu w ścisłym porozumieniu z Państwem-Stroną. Wszelkie kwestie sporne między Sekretariatem Technicznym a Państwem-Stroną dotyczące stosownych środków powinny być rozstrzygane w drodze konsultacji. Wszelkie nie rozwiązane kwestie zostaną przekazane Radzie Wykonawczej w celu podjęcia odpowiednich działań umożliwiających pełne wykonanie niniejszej Konwencji.

37. W celu zapewnienia wykonania postanowień artykułu V i niniejszej części, między Radą Wykonawczą i Państwem-Stroną zostaną uzgodnione wspólne plany niszczenia i weryfikacji. Porozumienie w tej sprawie powinno być zawarte co najmniej 60 dni przed planowanym rozpoczęciem niszczenia.

38. Każdy członek Rady Wykonawczej może przekonsultować z Sekretariatem Technicznym wszelkie sprawy dotyczące wystarczalności wspólnych planów niszczenia i weryfikacji. Jeżeli żaden z członków Rady Wykonawczej nie zgłosi zastrzeżeń, plan zostanie poddany realizacji.

39. W przypadku trudności Rada Wykonawcza podejmie konsultacje z Państwem-Stroną w celu ich usunięcia. Jeżeli jakiegokolwiek trudności pozostaną nierozwiązane, to zostaną one przedstawione do rozstrzygnięcia Konferencji. Rozstrzygnięcie wszelkich trudności związanych z metodami niszczenia nie powinno opóźniać wykonania pozostałych, zaakceptowanych części planu niszczenia.

40. Jeżeli nie zostanie osiągnięte porozumienie z Radą Wykonawczą co do poszczególnych aspektów weryfikacji, lub jeżeli uzgodniony plan weryfikacji nie może być zrealizowany, weryfikacja niszczenia odbywać się będzie poprzez stały nadzór za pomocą zainstalowanych na miejscu urządzeń i poprzez fizyczną obecność inspektorów.

41. Niszczenie i weryfikacja powinny przebiegać zgodnie z ustalonym planem. Weryfikacja nie powinna niepotrzebnie zakłócać procesu niszczenia i powinna być wykonywana poprzez obecność na miejscu inspektorów w celu stwierdzenia niszczenia.

42. Jeżeli wymagane działania weryfikacyjne lub w zakresie niszczenia nie są zgodne z planowanymi, powiadomione o tym zostaną wszystkie Państwa-Strony.

C. WERYFIKACJA

Weryfikacja deklaracji obiektów do produkcji broni chemicznej poprzez inspekcję na miejscu

43. Sekretariat Techniczny przeprowadzi wstępną inspekcję każdego obiektu do produkcji broni chemicznej w okresie pomiędzy 90 i 120 dniem od dnia wejścia w życie dla danego Państwa-Strony niniejszej Konwencji.

44. Celem wstępnej inspekcji powinno być:

- (a) sprawdzenie, czy zaprzestano produkcji broni chemicznej i czy obiekt został unieruchomiony zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji;
- (b) umożliwienie Sekretariatowi Technicznemu zapoznania się ze środkami zastosowanymi do przerwania produkcji broni chemicznej w obiekcie;
- (c) umożliwienie inspektorom założenia tymczasowych plomb;
- (d) umożliwienie inspektorom sprawdzenia wykazów budynków i sprzętu specjalistycznego;
- (e) uzyskanie informacji niezbędnych do planowania działań inspekcyjnych w obiekcie, w tym zastosowania plomb wskazujących ich naruszenie i innego uzgodnionego sprzętu, który ma zostać zainstalowany w obiekcie zgodnie ze szczegółowym porozumieniem dotyczącym danego obiektu i szczegółowym porozumieniem dotyczącym procedur inspekcyjnych w obiekcie.

45. Inspektorzy stosować będą, zgodnie z potrzebami, uzgodnione plomby, identyfikatory i inne procedury kontroli inwentaryzacyjnej w celu umożliwienia dokładnej inwentaryzacji pozycji zadeklarowanych w każdym obiekcie do produkcji broni chemicznej.

46. Inspektorzy zainstalują uzgodnione urządzenia, niezbędne do stwierdzenia jakiegokolwiek wznowienia produkcji broni chemicznej lub usunięcia zadeklarowanej pozycji. Podejmą oni niezbędne środki ostrożności, aby nie zakłócić czynności inspekcjonowanego Państwa-Strony związanych z zamknięciem obiektu. Inspektorzy mogą powrócić w celu obsługi i sprawdzenia, czy urządzenia nie zostały naruszone.

47. Jeżeli na podstawie wstępnej inspekcji Dyrektor Generalny stwierdzi, że niezbędne są dodatkowe środki w celu unieruchomienia obiektu zgodnie z niniejszą Konwencją, może on, nie później niż 135 dni od dnia wejścia dla danego Państwa-Strony w życie niniejszej Konwencji, wystąpić o zastosowanie takich środków przez inspekcjonowane Państwo-Stronę nie później niż 180 dni od wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji. Inspekcjonowane Państwo-Strona może według swego uznania wykonać to żądanie. W przypadku niewykonania, inspekcjonowane Państwo-Strona i Dyrektor Generalny podejmą konsultacje w celu rozwiązania problemu.

Systematyczna weryfikacja obiektów do produkcji broni chemicznej i przerwania ich działalności

48. Celem systematycznej weryfikacji obiektu do produkcji broni chemicznej jest zapewnienie, aby wszelkie ponowne podjęcie produkcji broni chemicznej lub usunięcie zadeklarowanej pozycji w danym obiekcie zostało wykryte.

49. Szczegółowe porozumienie dotyczące każdego obiektu do produkcji broni chemicznej powinno określać:

- (a) szczegółowe procedury inspekcji na miejscu, które mogą obejmować:
 - (i) badanie wizualne;
 - (ii) sprawdzenie i konserwację plomb oraz innych uzgodnionych urządzeń; oraz
 - (iii) pobranie i analizę próbek;

- (b) procedury użycia plomb wskazujących ich naruszenie i innego uzgodnionego sprzętu w celu uniemożliwienia nie zauważonego uruchomienia zakładu, które sprecyzują:
 - (i) typ, rozmieszczenie i przedsięwzięcia związane z instalacją; oraz
 - (ii) konserwację takich plomb i urządzeń; a także
- (c) inne uzgodnione kroki.

50. Plomby i inny uzgodniony sprzęt objęty szczegółowym porozumieniem dotyczącym środków weryfikacyjnych w danym obiekcie zostaną zainstalowane później niż 240 dni od dnia wejścia dla danego Państwa-Strony w życie niniejszej Konwencji. Inspektorzy uzyskają pozwolenie na wizytację każdego obiektu do produkcji broni chemicznej w celu instalacji takich plomb i urządzeń.

51. W każdym roku kalendarzowym Sekretariat Techniczny ma prawo przeprowadzenia do czterech inspekcji w każdym obiekcie do produkcji broni chemicznej.

52. Dyrektor Generalny powiadomi Państwo-Stronę o swej decyzji przeprowadzenia inspekcji lub wizytacji obiektu do produkcji broni chemicznej 48 godzin przed planowanym przybyciem zespołu inspekcyjnego do obiektu w celu systematycznej inspekcji lub wizytacji. W przypadku inspekcji lub wizytacji mającej na celu rozwiązanie pilnych problemów okres ten może zostać skrócony. Dyrektor Generalny określi cel inspekcji lub wizytacji.

53. Inspektorzy powinni mieć, zgodnie z porozumieniem dotyczącym danego obiektu, nieskrępowany dostęp do wszelkich miejsc w obiektach do produkcji broni chemicznej. Pozycje w ramach zadeklarowanego wykazu poddawane inspekcji zostaną wybrane przez inspektorów.

54. Zasady ustalania częstotliwości systematycznych inspekcji na miejscu zostaną rozpatrzone i zatwierdzone przez Konferencję zgodnie z ustępem 21 (i) artykułu VIII. Obiekt produkcyjny poddawany inspekcji zostanie wybrany przez Sekretariat Techniczny w taki sposób, aby uniemożliwić przewidzenie, kiedy dokładnie obiekt zostanie poddany inspekcji.

Weryfikacja niszczenia obiektów do produkcji broni chemicznej

55. Celem systematycznej weryfikacji niszczenia obiektów do produkcji broni chemicznej jest sprawdzenie czy obiekt jest niszczone zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji i czy każda pozycja z zadeklarowanego wykazu jest niszczona zgodnie z ustalonym szczegółowym planem niszczenia.

56. Po tym jak wszystkie pozycje z zadeklarowanego wykazu zostaną zniszczone Sekretariat Techniczny potwierdzi deklarację Państwa-Strony w tym względzie. Po tym potwierdzeniu Sekretariat Techniczny zaprzestanie systematycznej weryfikacji obiektu do produkcji broni chemicznej i niezwłocznie usunie wszelkie urządzenia i instrumenty kontrolne zainstalowane przez inspektorów.

57. Po powyższym potwierdzeniu Państwo-Strona złoży deklarację stwierdzającą, że obiekt został zniszczony.

Weryfikacja czasowej konwersji obiektu do produkcji broni chemicznej na obiekt do niszczenia broni chemicznej

58. Nie później niż 90 dni po otrzymaniu notyfikacji o zamiarze czasowej konwersji obiektu do produkcji inspektorzy mają prawo do wizytacji obiektu w celu zapoznania się z proponowaną czasową konwersją i zbadanie możliwych środków weryfikacyjnych niezbędnych w czasie konwersji.

59. Nie później niż 60 dni od takiej wizytacji Sekretariat Techniczny i inspekcjonowane Państwo-Strona zawrą przejściowe porozumienie o dodatkowych środkach inspekcyjnych dla czasowego okresu konwersji. Porozumienie przejściowe powinno określać procedury inspekcji, w tym stosowanie plomb, sprzętu nadzoru, oraz inspekcji, która powinna zapewnić, aby produkcja broni chemicznej nie miała miejsca w okresie konwersji. Porozumienie to pozostanie w mocy od chwili rozpoczęcia czasowej konwersji aż do rozpoczęcia przez obiekt działalności w charakterze obiektu do niszczenia broni chemicznej.

60. Inspekcjonowane Państwo-Strona nie powinno usuwać lub przekształcać jakiegokolwiek części obiektu, usuwać i zmieniać jakiegokolwiek plomb lub innego uzgodnionego sprzętu inspekcyjnego, który mógł być zainstalowany zgodnie z niniejszą Konwencją przed zawarciem porozumienia przejściowego.

61. Od rozpoczęcia działalności obiektu w charakterze obiektu do niszczenia broni chemicznej zostanie on poddany postanowieniom części IV (A) niniejszego Załącznika, mającym zastosowanie wobec obiektów do niszczenia broni chemicznej. Przedsięwzięcia podejmowane przed rozpoczęciem takiej działalności zostaną określone w porozumieniu przejściowym.

62. Podczas czynności niszczenia inspektorzy powinni mieć dostęp do wszystkich miejsc w czasowo przekształconym obiekcie do produkcji broni chemicznej, w tym tych, które nie są bezpośrednio związane z niszczeniem broni chemicznej.

63. Przed rozpoczęciem prac w obiekcie nad jego czasową konwersją do celów niszczenia broni chemicznej i po tym, jak obiekt przestanie funkcjonować jako obiekt do niszczenia broni chemicznej, wobec obiektu stosuje się postanowienia niniejszej części mające zastosowanie do obiektów do produkcji broni chemicznej.

D. KONWERSJA OBIEKTÓW DO PRODUKCJI BRONI CHEMICZNEJ NA CELE NIE ZABRONIONE PRZEZ NINIEJSZĄ KONWENCJĘ

Procedura składania wniosku o konwersje

64. Wniosek o zgodę na używanie obiektu do produkcji broni chemicznej do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję może zostać złożony w odniesieniu do jakiegokolwiek obiektu, który Państwo-Strona już używało w takich celach przed wejściem niniejszej Konwencji w życie lub planuje jego używanie w takich celach.

65. W przypadku obiektu do produkcji broni chemicznej, który był używany do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję, w dniu wejścia w życie niniejszej Konwencji dla Państwa-Strony, wniosek powinien zostać przekazany Dyrektorowi Generalnemu nie później niż 30 dni od dnia wejścia niniejszej Konwencji w życie dla tego Państwa-Strony. Wniosek powinien zawierać oprócz danych przekazanych zgodnie z ustępem 1 (h) (iii) następujące informacje:

- (a) szczegółowe uzasadnienie prośby;
- (b) ogólny plan konwersji obiektu określający:
 - (i) charakter działalności jaka będzie prowadzona w zakładzie;
 - (ii) czy planowana działalność obejmuje produkcję, przetwarzanie lub używanie związków chemicznych, schemat instalacji zakładu i ilości planowane do produkcji, przetwarzania lub użycia w ciągu roku;
 - (iii) które budynki lub obiekty są planowane do używania i jakie są proponowane zmiany, o ile takie istnieją;
 - (iv) które budynki lub obiekty zostały zniszczone lub są przeznaczone do niszczenia i plany niszczenia;

- (v) jakie urządzenia będą używane w obiekcie;
- (vi) jakie urządzenia zostały usunięte i zniszczone i jakie urządzenia są przewidziane do usunięcia zniszczenia oraz plany ich niszczenia;
- (vii) proponowany harmonogram konwersji, jeśli jest to konieczne zastosowanie;
- (viii) charakter działalności każdego innego zakładu działającego w danym kombinacie;
- (c) szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób środki określone w ustępie (b) oraz wszelkie inne środki proponowane przez Państwo-Stronę zapewnią pozbawienie obiektu zdolności do wznowienia produkcji broni chemicznej.

66. W przypadku obiektu do produkcji broni chemicznej, który nie był używany do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję, w chwili wejścia w życie niniejszej Konwencji dla tego Państwa-Strony wniosek zostanie przekazany Dyrektorowi Generalnemu nie później niż cztery lata od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji dla Państwa-Strony. Wniosek powinien zawierać następujące informacje:

- (a) szczegółowe uzasadnienie wniosku, w tym potrzeby ekonomiczne przemawiające za nim;
- (b) ogólny plan konwersji obiektu określający:
 - (i) charakter planowanej działalności, jaka ma być prowadzona w obiekcie;
 - (ii) jeżeli planowana działalność obejmuje produkcję, przetwarzanie lub używanie związków chemicznych - nazwę każdego związku chemicznego, schemat instalacji zakładu oraz ilości planowane do wyprodukowania, przetworzenia lub zużycia w ciągu roku;
 - (iii) które budynki lub obiekty są przewidziane do zachowania i jakie proponowane są zmiany, jeżeli są;
 - (iv) które budynki lub obiekty zostały zniszczone lub są przekazane do zniszczenia oraz plany niszczenia;
 - (v) jakie urządzenia są przewidziane do używania w obiekcie;
 - (vi) jakie urządzenia są przewidziane do usunięcia i zniszczenia i plany ich niszczenia;
 - (vii) proponowany harmonogram konwersji;
 - (viii) charakter działalności każdego innego zakładu działającego w tym kombinacie; oraz
- (c) szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób środki określone w ustępie (b) oraz inne środki proponowane przez Państwo-Stronę zapewnią pozbawienie obiektu zdolności do wznowienia produkcji broni chemicznej.

67. Państwo-Strona może zaproponować w swoim wniosku wszelkie inne środki, które uzna za stosowne w celu zapewnienia zaufania.

Działania dozwolone przed podjęciem decyzji

68. W oczekiwaniu na podjęcie decyzji przez Konferencję Państwo-Strona może kontynuować używanie w celach nie zabronionych przez niniejszą Konwencję obiektu, który był używany do tych celów przed wejściem dla niego w życie niniejszej Konwencji, ale tylko wtedy, jeżeli Państwo-Strona oświadczy w swoim wniosku, że nie są używane zarówno specjalistyczne urządzenia jak i specjalistyczne budynki oraz że specjalistyczne urządzenia i specjalistyczne budynki zostały wyłączone z działalności z zastosowaniem metod określonych w ustępie 13.

69. Jeżeli obiekt, którego dotyczy wniosek, nie był używany do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję przed wejściem w życie niniejszej Konwencji dla Państwa-Strony oraz jeżeli oświadczenie wymagane w ustępie 68 nie zostało złożone, Państwo-Strona

natychmiast przerwie wszelką działalność zgodnie z ustępem 4 artykułu V. Państwo-Strona zamknie obiekt zgodnie z ustępem 13 nie później niż 90 dni od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji.

Warunki konwersji

70. Warunkiem konwersji obiektu do produkcji broni chemicznej na cele nie zabronione przez niniejszą Konwencję jest zniszczenie wszelkich specjalistycznych urządzeń w obiekcie i wyeliminowanie wszelkich specyficznych cech budynków i obiektów, które różnią je od budynków i obiektów używanych normalnie do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję i nie mających do czynienia z substancjami chemicznymi z Wykazu 1.

71. Przekształcony obiekt nie będzie używany:

- (a) do jakiegokolwiek działalności obejmującej produkcję, przetwarzanie lub używanie związków chemicznych z wykazu 1 lub z wykazu 2;
- (b) do produkcji jakiegokolwiek silnie toksycznego związku chemicznego, w tym silnie toksycznych związków fosforoorganicznych, lub do jakiegokolwiek działalności, która wymaga specjalistycznych urządzeń przystosowanych do kontaktu z silnie toksycznymi lub silnie korozyjnymi związkami chemicznymi, o ile Rada Wykonawcza nie podejmie decyzji, iż taka produkcja lub działalność nie będzie stanowić zagrożenia dla przedmiotu i celu niniejszej Konwencji, biorąc pod uwagę kryteria toksyczności, korozyjności i, o ile to konieczne, inne kryteria techniczne, które zostaną rozpatrzone i zatwierdzone przez Konferencję zgodnie z ustępem 21 (i) artykułu VIII.

72. Konwersja obiektu do produkcji broni chemicznej powinna zostać zakończona nie później niż sześć lat od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji.

Decyzje Rady Wykonawczej i Konferencji

73. Nie później niż 90 dni od dnia otrzymania wniosku przez Dyrektora Generalnego Sekretariat Techniczny przeprowadzi wstępną inspekcję obiektu. Celem tej inspekcji będzie zbadanie dokładności informacji przekazanych we wniosku, uzyskanie informacji dotyczących charakterystyki technicznej obiektu przewidzianego do konwersji i ocena warunków, na jakich udzielona może być zgoda na używanie obiektu do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję. Dyrektor Generalny niezwłocznie przekaże Radzie Wykonawczej, Konferencji i wszystkim Państwom-Stronom sprawozdanie zawierające jego zalecenia co do niezbędnych środków dla konwersji obiektu na cele nie zabronione przez Konwencję i uzyskania pewności, że przekształcony obiekt będzie używany wyłącznie w celach nie zabronionych przez niniejszą Konwencję.

74. Jeżeli obiekt był używany do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję przed wejściem w życie niniejszej Konwencji dla Państwa-Strony i nadal funkcjonuje, ale środki, których stwierdzenie jest wymagane zgodnie z ustępem 68, nie zostały podjęte, Dyrektor Generalny natychmiast powiadomi o tym Radę Wykonawczą, która może zażądać zastosowania środków uznanych za wskazane, w tym między innymi zamknięcia obiektu i usunięcia specjalistycznych urządzeń oraz modyfikacji budynków i obiektów. Rada Wykonawcza wyznaczy termin realizacji tych środków i zawiesi rozpatrywanie wniosku do czasu ich zadowalającej realizacji. Obiekt poddany zostanie inspekcji bezzwłocznie po upływie terminu, w celu stwierdzenia, czy środki zostały podjęte. W innym przypadku Państwo-Strona będzie musiało całkowicie zaprzestać wszelkich operacji w tym obiekcie.

75. Tak szybko, jak to możliwe, po otrzymaniu sprawozdania Dyrektora Generalnego Konferencja, uwzględniając zalecenia Rady Wykonawczej, podejmie decyzję, biorąc pod uwagę sprawozdanie i wszelkie uwagi Państw-Stron, czy uwzględnić wniosek, jak również ustali warunki, na jakich zgoda zostanie udzielona. Jeżeli którekolwiek z Państw-Stron wyrazi sprzeciw wobec wniosku lub warunków z nim związanych, podjęte zostaną konsultacje między zainteresowanymi Państwami-Stronami w celu znalezienia wzajemnie zadowolającego rozwiązania. Konsultacje nie mogą przekraczać 90 dni. Decyzja dotycząca wniosku i związanych z nim warunków, wraz z wszelkimi proponowanymi jej modyfikacjami, zostanie podjęta jak w sprawie merytorycznej, tak szybko jak to możliwe po zakończeniu okresu konsultacji.

76. Jeżeli wniosek zostanie zatwierdzony, porozumienie dotyczące danego obiektu zostanie zawarte nie później niż 90 dni po podjęciu takiej decyzji. Porozumienie dotyczące obiektu powinno zawierać warunki, na jakich zezwolono na konwersję i używanie zakładu, w tym środki weryfikacyjne. Konwersja nie powinna się rozpocząć przed zawarciem porozumienia dotyczącego danego obiektu.

Szczegółowe plany konwersji

77. Nie później niż 180 dni przed planowanym rozpoczęciem konwersji obiektu do produkcji broni chemicznej Państwo-Strona przekaze Sekretariatowi Technicznemu szczegółowe plany konwersji obiektu, w tym proponowane środki weryfikacji konwersji w odniesieniu między innymi do:

- (a) terminów obecności inspektorów w przekształcanym obiekcie; oraz
- (b) procedur weryfikacji środków stosowanych wobec każdej pozycji z zadeklarowanego wykazu.

78. Szczegółowy plan konwersji każdego obiektu do produkcji broni chemicznej powinien zawierać:

- (a) szczegółowy harmonogram procesu konwersji;
- (b) plan obiektu przed i po konwersji;
- (c) schemat instalacji obiektu przed i, jeżeli to konieczne, po konwersji;
- (d) szczegółowy wykaz urządzeń, budynków i obiektów oraz innych pozycji przeznaczonych do zniszczenia, oraz budynków i obiektów modyfikowanych;
- (e) środki stosowane wobec każdej pozycji z wykazu wyposażenia, jeżeli są stosowane;
- (f) proponowane środki weryfikacyjne;
- (g) środki ochrony/bezpieczeństwa stosowane podczas konwersji obiektu;
- (h) warunki pracy i pobytu stworzone dla inspektorów.

Przegląd szczegółowych planów

79. Na podstawie szczegółowego planu konwersji i proponowanych środków weryfikacji przekazanych przez Państwo-Stronę doświadczeń z poprzednich inspekcji Sekretariat Techniczny przygotowuje, w ścisłym porozumieniu z Państwem-Stroną, plan weryfikacji konwersji obiektu. Wszelkie kwestie sporne między Sekretariatem Technicznym i Państwem-Stroną dotyczące stosowanych środków powinny być rozstrzygane w drodze konsultacji. Wszelkie nie rozwiązane kwestie zostaną przekazane Radzie Wykonawczej w celu podjęcia stosownych działań, w celu umożliwienia pełnego wykonania niniejszej Konwencji.

80. W celu zapewnienia wykonania postanowień artykułu V i niniejszej części między Radą Wykonawczą i Państwem-Stroną uzgodniony zostanie wspólny plan konwersji i weryfikacji.

Porozumienie w tej sprawie zawarte zostanie co najmniej przed planowanym rozpoczęciem konwersji.

81. Każdy członek Rady Wykonawczej może przekonsultować z Sekretariatem Technicznym wszelkie sprawy dotyczące wystarczalności wspólnego planu konwersji i weryfikacji. Jeżeli żaden z członków Rady Wykonawczej nie zgłosi zastrzeżeń, plan zostanie poddany realizacji.

82. W przypadku trudności Rada Wykonawcza podejmie konsultacje z Państwem-Stroną w celu ich usunięcia. Jeżeli jakiegokolwiek trudności pozostaną nie rozwiązane, to zostaną one przedstawione Konferencji do rozstrzygnięcia. Rozstrzygnięcie wszelkich trudności związanych z metodami konwersji nie powinno opóźniać wykonania pozostałych zaakceptowanych części planu konwersji.

83. Jeżeli nie zostanie osiągnięte porozumienie z Radą Wykonawczą co do poszczególnych aspektów weryfikacji lub jeżeli uzgodniony plan weryfikacji nie może być zrealizowany, weryfikacja konwersji odbywać się będzie poprzez stały nadzór za pomocą zainstalowanych na miejscu urządzeń i fizyczną obecność inspektorów.

84. Konwersja i weryfikacja powinny przebiegać zgodnie z ustalonym planem. Weryfikacja nie powinna niepotrzebnie zakłócać procesu konwersji i powinna być realizowana poprzez obecność inspektorów w celu stwierdzenia konwersji.

85. W ciągu 10 lat po potwierdzeniu przez Dyrektora Generalnego, iż konwersja została zakończona, Państwo-Strona umożliwi w każdej chwili niezakłócony dostęp inspektorów do obiektu. Inspektorzy będą mieli prawo obserwacji wszelkich miejsc, działalności i wszystkich urządzeń obiektu. Inspektorzy mają prawo sprawdzić, czy działalność obiektu zgodna jest z warunkami określonymi na mocy niniejszej sekcji przez Radę Wykonawczą i Konferencję. Inspektorzy mają też prawo, zgodnie z postanowieniami części II, sekcji E niniejszego Załącznika, otrzymać próbki z każdego miejsca w obiekcie i dokonać ich analizy w celu sprawdzenia, czy nie zawierają one związków z Wykazu 1, ich trwałych produktów przejściowych i rozkładu oraz związków z Wykazu 2, i sprawdzenia, czy działalność obiektu jest zgodna z wszelkimi innymi warunkami dotyczącymi działalności chemicznej określonymi na mocy niniejszej sekcji, przez Radę Wykonawczą i Konferencję. Inspektorzy mają również prawo do kontrolowanego dostępu, zgodnie z częścią X, sekcją C niniejszego Załącznika, do zakładu, w którym zlokalizowanym jest obiekt. W ciągu 10-letniego okresu Państwo-Strona corocznie składać będzie sprawozdania z działalności przekształconego obiektu. Po zakończeniu powyższego letniego okresu Rada Wykonawcza, uwzględniając zalecenia Sekretariatu Technicznego, podejmie decyzje co do charakteru kontynuowanych środków weryfikacyjnych.

86. Koszty weryfikacji przekształconego obiektu zostaną pokryte zgodnie z ustępem 19 artykułu V.

CZĘŚĆ VI

DZIAŁANIA NIE ZABRONIONE PRZEZ NINIEJSZĄ KONWENCJĘ ZGODNIE Z ARTYKULEM VI

ZASADY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO ZWIĄZKÓW CHEMICZNYCH Z WYKAZU 1 I OBIEKTÓW Z NIMI ZWIĄZANYCH

A. POSTANOWIENIA OGÓLNE

1. Państwo-Strona nie będzie produkować ani nabywać, posiadać lub używać związków chemicznych należących do Wykazu 1 poza terytorium Państw-Stron i nie będzie przekazywać takich związków chemicznych poza swoje terytorium z wyjątkiem innego Państwa-Strony.

2. Państwo-Strona nie będzie produkować, nabywać, posiadać, przekazywać lub używać związków chemicznych należących do Wykazu 1, chyba że:

- (a) powyższe związki chemiczne są stosowane do celów badawczych, medycznych, farmaceutycznych lub ochronnych;
- (b) rodzaje i ilości związków chemicznych są ściśle ograniczone do tych, które mogą służyć do wyżej wymienionych celów; i
- (c) ogólna ilość powyższych związków chemicznych przeznaczonych do powyższych celów w dowolnym czasie jest równa lub mniejsza niż 1 tona; i
- (d) ogólna ilość zgromadzona do powyższych celów przez Państwo-Stronę w dowolnym roku w wyniku produkcji, wycofania z magazynów broni chemicznej i przekazania jest równa lub mniejsza niż 1 tona.

B. TRANSFER

3. Państwo-Strona może przekazywać związki chemiczne umieszczone w Wykazie 1 poza swoje terytorium tylko do innego Państwa-Strony i tylko do celów badawczych, medycznych, farmaceutycznych lub ochronnych, zgodnie z ustępem 2.

4. Przekazane związki chemiczne nie będą przekazywane do Państwa trzeciego.

5. Co najmniej 30 dni przed każdym transferem do innego Państwa-Strony oba Państwa-Strony zawiadamiają Sekretariat Techniczny o przekazaniu transferu.

6. Każde Państwo-Strona sporządza szczegółowe coroczne sprawozdanie dotyczące transferów w poprzednim roku. Sprawozdanie przesyłane jest nie później niż 90 dni po zakończeniu danego roku i powinno zawierać następujące informacje dotyczące każdego związku umieszczonego w Wykazie 1, który został przekazany:

- (a) nazwę związku, wzór strukturalny i numer rejestracyjny w Chemical Abstracts Service, jeżeli został przyznany;
- (b) ilość otrzymaną z innych państw lub przekazaną do innych Państw-Stron. W przypadku każdego transferu należy podać ilość, odbiorcę i cel.

C. PRODUKCJA

Ogólne zasady produkcji

7. Każde Państwo-Strona, podczas działalności produkcyjnej wymienionej w ustępach 8 do 12, powinno dołożyć wszelkich starań w celu zapewnienia bezpieczeństwa ludzi i ochrony środowiska. Każde Państwo-Strona prowadzi taką produkcję uwzględniając własne normy w zakresie bezpieczeństwa i emisji.

Pojedynczy obiekt o małej zdolności produkcyjnej

8. Każde Państwo-Strona, które produkuje związki chemiczne umieszczone w wykazie 1 do celów badawczych, medycznych, farmaceutycznych lub ochronnych, będzie prowadzić produkcję w pojedynczym obiekcie o małej zdolności produkcyjnej zatwierdzonych przez Państwo-Stronę, z wyjątkami określonymi w ustępach 10, 11 i 12.

9. Produkcja w pojedynczym obiekcie o małej zdolności produkcyjnej będzie prowadzona w reaktorach usytuowanych w liniach produkcyjnych nie przystosowanych do działania ciągłego. Pojemność takiego reaktora nie może przekraczać 100 litrów, a całkowita pojemność wszystkich reaktorów o pojemności przekraczającej 5 litrów nie powinna być większa niż 500 litrów.

Inne obiekty

10. Produkcja związków chemicznych należących do Wykazu 1 w ogólnej ilości nie przekraczającej 10 kg rocznie może być prowadzona do celów ochronnych w jednym obiekcie innym niż pojedynczy obiekt o małej zdolności produkcyjnej. Obiekt powyższy powinien być zatwierdzony przez Państwo-Stronę.

11. Produkcja związków chemicznych należących do Wykazu 1 w ilościach większych niż 100 g rocznie może być prowadzona do celów badawczych, medycznych lub farmaceutycznych poza obiektem o małej zdolności produkcyjnej w ogólnych ilościach nie przekraczających 10 kg rocznie na jeden obiekt. Obiekty powyższe powinny być zatwierdzone przez Państwo-Stronę.

12. Synteza związków chemicznych umieszczonych w Wykazie 1 do celów badawczych, medycznych lub farmaceutycznych, lecz nie do celów ochronnych, może być wykonywana w laboratoriach w ogólnych ilościach mniejszych niż 100 g rocznie na obiekt. Obiekty powyższe nie będą podlegały żadnym zobowiązaniom dotyczącym deklaracji i weryfikacji opisanym w sekcjach D i E.

D. DEKLARACJE

Pojedynczy obiekt o małej zdolności produkcyjnej

13. Każde Państwo-Strona, które planuje uruchomić pojedynczy obiekt o małej zdolności produkcyjnej, przekaże do Sekretariatu Technicznego informację o lokalizacji i szczegółowy opis techniczny obiektu, w tym wykaz wyposażenia i szczegółowe diagramy. W przypadku istniejących obiektów, powyższa początkowa deklaracja powinna zostać przekazana nie później niż 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji dla tego Państwa-Strony. Deklaracje początkowe dotyczące nowych obiektów powinny zostać przekazane co najmniej 180 dni przed ich uruchomieniem.

14. Każde Państwo-Strona przekaże do Sekretariatu Technicznego wyprzedzającą informację dotyczącą zmian w stosunku do deklaracji początkowej. Informacja powyższa zostanie przekazana co najmniej 180 dni przed zmianami.

15. Państwo-Strona produkujące w pojedynczych obiektach o małej zdolności produkcyjnej związki chemiczne należące do Wykazu 1 składa coroczne deklaracje dotyczące działalności obiektu za rok ubiegły. Deklaracje takie są przesyłane nie później niż 90 dni po zakończeniu roku i powinny zawierać:

- (a) Identyfikację obiektu;
- (b) W przypadku każdego związku chemicznego z Wykazu 1 produkowanego, nabywanego, zużywanego lub magazynowanego w obiekcie, następujące informacje:
 - (i) nazwę związku chemicznego, wzór strukturalny i numer rejestracyjny w Chemical Abstracts Service, jeżeli jest przyznany;
 - (ii) zastosowane metody i produkowane ilości;
 - (iii) nazwę i ilość prekursorów umieszczonych w wykazach 1, 2 lub 3 zastosowanych do produkcji związków chemicznych z Wykazu 1;

- (iv) ilość zużywaną w obiekcie i cel(e) tego zużycia;
 - (v) ilość otrzymaną lub wysłaną do innego obiektu w Państwie-Stronie. W przypadku każdej wysyłki należy podać ilość, odbiorcę i cel;
 - (vi) maksymalną ilość magazynowaną w dowolnym czasie w ciągu roku;
 - (vii) ilość magazynowaną na końcu roku;
- (c) Informację o wszelkich zmianach dokonanych w obiekcie w ciągu roku w stosunku do poprzednio przysłanych szczegółowych opisów technicznych obiektu, w tym wykaz wyposażenia i dokładne diagramy.

16. Każde Państwo-Strona produkujące w pojedynczych obiektach o małej zdolności produkcyjnej związki chemiczne z Wykazu 1 przekazuje szczegółową roczną deklarację dotyczącą projektowanej działalności i przewidywanej produkcji w obiekcie w przyszłym roku. Deklaracja powinna być przekazana co najmniej 90 dni przed rozpoczęciem tego roku i będzie zawierać:

- (a) Identyfikację obiektu;
- (b) W przypadku każdego związku chemicznego przewidzianego do produkcji, zużycia lub przechowania w obiekcie, następujące informacje:
 - (i) nazwę związku chemicznego, wzór strukturalny i numer rejestracyjny w Chemical Abstracts Service, jeżeli został przyznany;
 - (ii) przewidywaną wielkość produkcji i jej cel; oraz
- (c) Informację o przewidywanych zmianach w obiekcie w ciągu roku w porównaniu z poprzednio przysłanymi szczegółowymi opisami technicznymi obiektu, w tym wykazy wyposażenia i szczegółowe diagramy.

Inne obiekty, do których mają zastosowanie ustępy 10 i 11

17. Państwo-Strona przekaże do Sekretariatu Technicznego informację o nazwie i lokalizacji każdego obiektu oraz szczegółowy opis techniczny obiektu lub jego ważnej (ważnych) części, stosownie do wniosku Sekretariatu Technicznego. Obiekt produkujący związki chemiczne w celach ochronnych powinien być wyraźnie oznaczony. W przypadku obiektów już istniejących, powyższa początkowa deklaracja powinna zostać przekazana nie później niż 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji dla danego Państwa-Strony. Deklaracja początkowa dotycząca nowych obiektów powinna zostać przekazana co najmniej 180 dni przed rozpoczęciem działalności.

18. Każde Państwo-Strona przekaże dodatkowe informacje do Sekretariatu Technicznego o planowanych zmianach w stosunku do deklaracji początkowej. Informacje powyższe powinny zostać przysłane co najmniej 180 dni przed dokonaniem zmian.

19. Każde Państwo-Strona, w przypadku każdego obiektu, sporządzi szczegółową roczną deklarację dotyczącą działalności obiektu w poprzednim roku. Deklaracja powyższa zostanie przesłana nie później niż 90 dni po zakończeniu roku i będzie zawierać:

- (a) Identyfikację obiektu;
- (b) W przypadku każdego związku chemicznego z Wykazu 1 następujące informacje:
 - (i) nazwę chemiczną, wzór strukturalny i numer rejestracyjny w Chemical Abstracts Service, jeżeli został przyznany;
 - (ii) produkowaną ilość i, w przypadku produkcji w celach ochronnych, zastosowane metody;
 - (iii) nazwę i ilość prekursorów umieszczonych w Wykazach 1, 2, lub 3, użytych do produkcji związków z Wykazu 1;

- (iv) ilość zużyta w obiekcie i cel zużycia;
 - (v) ilość przekazaną do innych obiektów w Państwie-Stronie. W przypadku każdego transferu należy podać ilość, odbiorcę i cel;
 - (vi) maksymalną ilość magazynowaną w dowolnym czasie w ciągu roku;
 - (vii) ilość magazynowaną w końcu roku;
- (c) Informacja o każdej zmianie dokonanej w obiekcie lub w jego ważnych częściach w ciągu roku w porównaniu z poprzednio przekazanym opisem technicznym danego obiektu.

20. Każde Państwo-Strona przedstawia w odniesieniu do każdego obiektu szczegółową roczną deklarację dotyczącą projektowanej działalności i przewidywanej produkcji obiektu w nadchodzącym roku. Deklaracja powyższa powinna być przekazana co najmniej 90 dni przed rozpoczęciem danego roku oraz powinna zawierać:

- (a) Identyfikację obiektu;
- (b) W przypadku każdego związku chemicznego z Wykazu 1 następujące informacje:
 - (i) nazwę związku chemicznego, wzór strukturalny oraz numer rejestracyjny w Chemical Abstracts Service, jeżeli został przyznany;
 - (ii) wielkość przewidywanej produkcji, okres, w którym przewiduje się prowadzenie produkcji oraz cele produkcji;
- (c) Informację o każdej przewidywanej zmianie w obiekcie lub jego istotnej części, w ciągu roku, w porównaniu z poprzednio przekazanym szczegółowym opisem technicznym obiektu.

E. WERYFIKACJA

Pojedynczy obiekt o małej zdolności produkcyjnej

21. Celem weryfikacji działalności pojedynczego obiektu o małej zdolności produkcyjnej jest sprawdzenie, czy ilości produkowanych związków chemicznych należących do Wykazu 1 są dokładnie podane i, w szczególności, czy ich ogólna ilość nie przekracza 1 tony.

22. Obiekt zostanie poddany systematycznej weryfikacji poprzez inspekcje na miejscu i kontrolę przy pomocy przyrządów umieszczonych w obiekcie.

23. Liczba, intensywność, czas trwania, częstotliwość i rodzaj inspekcji dla poszczególnego obiektu będzie zależęć od zagrożenia dla przedmiotu i celu niniejszej Konwencji przez odnośne związki chemiczne, charakterystykę obiektu i rodzaj prowadzonej tam działalności. Konferencja rozważy i przyjmie stosowne zasady zgodnie z artykułem VIII, ustęp 21 (i).

24. Celem inspekcji wstępnej jest sprawdzenie dostarczonych informacji dotyczących obiektu, w tym sprawdzenie limitów reaktorów określonych w ustępie 9.

25. Nie później niż 180 dni od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji dla Państwa-Strony zawrze ono porozumienie z Organizacją, dotyczące obiektu, w oparciu o porozumienie modelowe, określające szczegółową procedurę inspekcji obiektu przed rozpoczęciem działalności lub użyciem.

26. Każde Państwo-Strona planujące uruchomienie pojedynczego obiektu o małej zdolności produkcyjnej po wejściu dla niego w życie niniejszej Konwencji, zawrze porozumienie z Organizacją dotyczące obiektu. W oparciu o porozumienie modelowe określające szczegółowo procedury inspekcji obiektu przed rozpoczęciem działalności lub jego użyciem.

27. Wzór porozumienia zostanie rozważony i zaaprobowany przez Konferencję zgodnie z artykułem VIII, ustęp 21 (i).

Inne obiekty, do których mają zastosowanie ustępy 10 i 11

28. Celem weryfikacji działalności w jakimkolwiek obiekcie, którego dotyczą ustępy 10 i 11, jest sprawdzenie, czy:

- (a) obiekt nie jest używany do produkcji związków chemicznych umieszczonych w Wykazie 1, oprócz związków zadeklarowanych;
- (b) ilości związków chemicznych należących do Wykazu 1 produkowane, przerabiane lub zużywane są dokładnie zgłoszone i zgodne z potrzebami do zadeklarowanych celów; i
- (c) związki chemiczne nie są przeznaczane lub używane do innych celów.

29. Obiekt zostanie poddany systematycznej weryfikacji poprzez inspekcje na miejscu i monitorowanie przyrządami zainstalowanymi w obiekcie.

30. Liczba, intensywność, czas trwania, częstotliwość i rodzaj inspekcji dla poszczególnego obiektu będzie zależeć od zagrożenia dla przedmiotu i celu niniejszej Konwencji przez ilość produkowanych związków chemicznych, charakterystykę obiektu i rodzaj prowadzonej tam działalności. Konferencja rozważy i przyjmie stosowne zasady zgodnie z artykułem VIII, ustęp 21 (i).

31. Nie później niż 180 dni od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji dla Państwa-Strony, zawrze ono porozumienie z Organizacją, w oparciu o porozumienie modelowe, określające szczegółowe procedury inspekcji dla każdego obiektu.

32. Każde Państwo-Strona planujące uruchomić taki obiekt po wejściu w życie niniejszej Konwencji zawrze porozumienie z Organizacją dotyczące obiektu przed rozpoczęciem działalności przez obiekt lub jego użyciem.

CZĘŚĆ VII

DZIAŁALNOŚĆ NIE ZABRONIONA PRZEZ NINIEJSZĄ KONWENCJĘ ZGODNIE Z ARTYKUŁEM VI

ZASADY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO ZWIĄZKÓW CHEMICZNYCH UMIESZCZONYCH W WYKAZIE 2 I OBIEKTÓW Z NIMI ZWIĄZANYCH

A. DEKLARACJE

Deklaracje zbiorczych danych krajowych

1. Wstępne i roczne deklaracje przekazywane przez każde Państwo-Stronę zgodnie z artykułem VI, ustęp 7 i 8, powinny zawierać zbiorcze dane krajowe za poprzedni rok kalendarzowy, w tym ilości produkowane, przerabiane, zużywane, importowane i eksportowane dla każdego związku należącego do Wykazu 2, jak również ilościową specyfikację importu i eksportu dla każdego kraju, którego ona dotyczy.

2. Każde Państwo-Strona dostarczy:

- (a) Wstępne deklaracje zgodnie z ustępem 1 nie później niż 30 dni od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji, oraz poczynając od następnego roku kalendarzowego,
- (b) Roczne deklaracje nie później niż 90 dni od końca poprzedniego roku kalendarzowego.

Deklaracje dotyczące zakładów produkujących, przerabiających lub zużywających związki chemiczne należące do Wykazu 2

3. Wstępne i roczne deklaracje są wymagane dla wszystkich kombinatów, w których znajduje się jeden lub więcej zakładów produkujących, przerabiających lub zużywających podczas dowolnych poprzednich trzech lat lub w których przewiduje się produkowanie, przerabianie lub zużywanie w następnym roku kalendarzowym więcej niż:

- (a) 1 kg związków chemicznych oznaczonych "*" w Wykazie 2, część A;
- (b) 100 kg każdego innego związku chemicznego umieszczonego w Wykazie 2, część A; lub
- (c) 1 tonę związku chemicznego umieszczonego w Wykazie 2, część B.

4. Każde Państwo-Strona dostarczy:

- (a) wstępne deklaracje zgodnie z ustępem 3 nie później niż 30 dni od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji; oraz poczynając od następnego roku kalendarzowego,
- (b) roczne deklaracje o przeszłej działalności nie później niż 90 dni od zakończenia poprzedniego roku kalendarzowego;
- (c) roczne deklaracje o przewidywanej działalności nie później niż 60 dni przed rozpoczęciem następnego roku kalendarzowego. Każda taka działalność dodatkowo planowana po przesłaniu rocznej deklaracji zostanie zadeklarowana nie później niż pięć dni przed rozpoczęciem niniejszej działalności.

5. Deklaracje zgodne z ustępem 3 nie są zasadniczo wymagane w przypadku mieszanin zawierających niskie stężenie związków chemicznych należących do Wykazu 2. Są one, zgodnie z zasadami, wymagane tylko w przypadkach, gdy łatwość odzyskania z mieszaniny związku chemicznego należącego do Wykazu 2 i jego całkowita masa sugerują zagrożenie dla przedmiotu i celu niniejszej Konwencji. Wspomniane zasady zostaną rozpatrzone i przyjęte przez Konferencję zgodnie z artykułem VIII, ustęp 21 (i).

6. Zgłoszenie kombinatu składane zgodnie z ustępem 3 będzie zawierać:

- (a) nazwę kombinatu i nazwę jego właściciela, spółki lub przedsiębiorstwa go eksploatującego;
- (b) dokładną lokalizację, w tym adres;
- (c) liczbę zakładów w obrębie kombinatu, które są deklarowane zgodnie z częścią VIII tego Załącznika.

7. Deklaracje kombinatu zgodnie z ustępem 3 powinny także zawierać dla każdego zakładu, który znajduje się w kombinacie i który podlega przepisom zawartym w ustępie 3, następujące informacje:

- (a) nazwę zakładu i nazwę właściciela, spółki lub przedsiębiorstwa eksploatującego go;
- (b) jego dokładną lokalizację w obrębie kombinatu, w tym numer budynku albo budowli, jeżeli występuje;
- (c) jego główną działalność;
- (d) czy zakład:
 - (i) produkuje, przerabia lub używa zadeklarowany związek chemiczny (lub związki) z Wykazu 2;
 - (ii) jest przeznaczony do takiej działalności lub może wykonywać inne zadania; i
 - (iii) prowadzi inną działalność dotyczącą zgłoszonego związku (związków) z Wykazu 2, z podaniem innej działalności (np. magazynowania);
- (e) zdolność produkcyjną zakładu dla każdego związku chemicznego należącego do Wykazu 2.

8. Deklaracje kombinatu zgodnie z ustępem 3 powinny również zawierać następujące informacje o każdym związku chemicznym należącym do Wykazu 2 powyżej progu zgłoszenia:

- (a) nazwę chemiczną, nazwę zwyczajową lub handlową stosowaną przez obiekt, wzór strukturalny i numer rejestracyjny w Chemical Abstracts Service, jeżeli został przyznany;
- (b) w przypadku deklaracji wstępnej: całkowitą ilość produkowaną, przerabianą, używaną, importowaną i eksportowaną przez kombinat w każdym z trzech poprzednich lat kalendarzowych;
- (c) w przypadku rocznej deklaracji o przeszłej działalności: całkowitą ilość produkowaną, przerabianą, zużywaną, importowaną i eksportowaną przez kombinat w poprzednim roku kalendarzowym;
- (d) w przypadku rocznej deklaracji przewidywanej działalności: całkowitą przewidywaną wielkość produkcji, przeróbki lub zużycia przez kombinat w nadchodzącym roku kalendarzowym, łącznie z przewidywanymi okresami produkcji, przeróbki lub zużycia; i
- (e) cele dla których związki chemiczne były lub będą produkowane, przerabiane lub używane:
 - (i) przerabianie i używanie na miejscu z wyszczególnieniem rodzajów produktów;
 - (ii) sprzedaż lub przekazanie w obrębie terytorium lub w jakiegokolwiek inne miejsce pod jurysdykcją lub kontrolą Państwa-Strony, z podaniem, czy nastąpiło to do innego przemysłu, kupcowi, lub do innego miejsca przeznaczenia i, jeżeli to możliwe, jakie były końcowe produkty;
 - (iii) bezpośredni eksport, z podaniem Państw, których dotyczy; lub
 - (iv) inne cele, łącznie z wyszczególnieniem powyższych celów.

Deklaracje dotyczące przeszłej produkcji związków chemicznych należących do Wykazu 2 do celów broni chemicznej

9. Każde Państwo-Strona, nie później niż 30 dni po wejściu dla niego w życie niniejszej Konwencji, zgłosi wszystkie kombinaty, w których znajdują się zakłady produkujące w dowolnym czasie od 1 stycznia 1946 związek chemiczny z Wykazu 2 do celów broni chemicznej.

10. Zgłoszenia kombinatów zgodnie z ustępem 9 powinny zawierać:

- (a) nazwę kombinatu i nazwę właściciela, spółki lub przedsiębiorstwa eksploatującego go;
- (b) jego dokładną lokalizację z adresem;
- (c) w przypadku każdego zakładu, który jest usytuowany w kombinacie, i który podlega przepisom ustępu 9, wymagane są takie same informacje jak zgodnie z ustępem 7, ustępy (a) do (e);
- (d) w przypadku każdego związku chemicznego należącego do Wykazu 2 produkowanego do celów broni chemicznej:
 - (i) nazwę chemiczną, nazwę zwyczajową lub handlową używaną przez kombinat do celów produkcji broni chemicznej, wzór strukturalny i numer rejestracyjny w Chemical Abstracts Service, jeżeli został przyznany;
 - (ii) daty produkcji związku chemicznego i produkowaną ilość;
 - (iii) miejsce, do którego związek chemiczny był dostarczany i produkt końcowy tam produkowany, jeżeli jest znany.

Informacja dla Państw-Stron

11. Lista kombinatów zgłoszonych zgodnie z przepisami niniejszej sekcji łącznie z informacjami dostarczonymi zgodnie z ustępami 6, 7(a), 7(c), 7(d) (i), 7(d) (iii), 8(a) i 10 zostaną przekazane przez Sekretariat Techniczny Państwom-Stronom na żądanie.

B. WERYFIKACJA

Przepisy ogólne

12. Weryfikacja przewidziana w artykule VI, ustęp 4, będzie dokonywana poprzez inspekcje na miejscu w tych spośród zgłoszonych kombinatów, w których znajduje się jeden lub więcej zakładów produkujących, przerabiających lub zużywających w ciągu któregośkolwiek z poprzednich lat kalendarzowych lub przewidujących produkcję, przeróbkę lub użycie w następnym roku kalendarzowym więcej niż:

- (a) 10 kg związku chemicznego oznaczonego "*" w części A Wykazu 2;
- (b) 1 tonę jakiegokolwiek innego związku chemicznego umieszczonego w Wykazie 2, część A; lub
- (c) 10 ton związku chemicznego umieszczonego w Wykazie 2, część B.

13. Program i budżet Organizacji, które Konferencja przyjmuje zgodnie z artykułem VIII, ustęp 21 (a), będą zawierać, jako oddzielną część, program i budżet weryfikacji określonej w niniejszej sekcji. W przydziale dostępnych środków na weryfikację według artykułu VI, Sekretariat Techniczny, podczas pierwszych trzech lat po wejściu Konwencji w życie, da pierwszeństwo inspekcjom pierwotnym kombinatów zgłoszonych według przepisów sekcji A. Przydział środków będzie następnie rewidowany na bazie doświadczenia.

14. Sekretariat Techniczny będzie przeprowadzał inspekcje wstępne i późniejsze zgodnie z ustępami 15 do 22.

Cele inspekcji

15. Ogólnym celem inspekcji będzie sprawdzenie, czy działalność jest zgodna ze zobowiązaniami wynikającymi z Konwencji i z informacjami zawartymi w deklaracjach. Szczególnymi celami inspekcji w kombinatach zgłoszonych według przepisów sekcji A będzie stwierdzenie:

- (a) braku jakiegokolwiek związku chemicznego umieszczonego w Wykazie 1, w szczególności jego produkcji, chyba że jest zgodna z postanowieniami części VI niniejszego Załącznika;
- (b) zgodności poziomów produkcji, przeróbki lub zużycia związków chemicznych z Wykazem 2 z deklaracjami;
- (c) nieużywania związków chemicznych z Wykazu 2 do działalności zabronionej przez niniejszą Konwencję.

Inspekcje wstępne

16. W każdym kombinacie, który będzie podlegał inspekcji zgodnie z ustępem 12, inspekcja wstępna zostanie przeprowadzona tak szybko jak to możliwe, ale pożądanym jest, aby nastąpiło to nie później niż 3 lata po wejściu niniejszej Konwencji w życie. Kombinaty zgłoszone po tym okresie będą inspekcjonowane wstępnie nie później niż jeden rok po tym jak produkcja, przeróbka lub użycie zostały pierwszy raz zgłoszone. Wybór kombinatów do inspekcji

wstępnych zostanie dokonany przez Sekretariat Techniczny w taki sposób, aby wykluczyć możliwość dokładnego przewidzenia, kiedy kombinat będzie inspekcjonowany.

17. Podczas inspekcji wstępnej zostanie przygotowany projekt porozumienia dotyczącego obiektu chyba, że inspekcjonowane Państwo-Strona i Sekretariat Techniczny uzgodnią, że nie jest ono potrzebne.

18. Odnośnie do częstotliwości i intensywności następnych inspekcji, podczas inspekcji wstępnej inspektorzy będą oceniać zagrożenie dla przedmiotu i celu niniejszej Konwencji pochodzące od mających znaczenie związków chemicznych, charakterystyki kombinatu i rodzaju działalności tam prowadzonej, biorąc pod uwagę, między innymi, następujące kryteria:

- (a) toksyczność związków chemicznych umieszczonych w wykazach i produkowanych z ich produktów końcowych, jeżeli takie występują;
- (b) ilość związków chemicznych umieszczonych w wykazach, zwykle magazynowanych w kontrolowanym miejscu;
- (c) ilość surowców do produkcji związków chemicznych umieszczonych w wykazach zwykle przechowywanych w kontrolowanym miejscu;
- (d) zdolność produkcyjną zakładów związanych z Wykazem 2; i
- (e) zdolność do przekształcenia w celu rozpoczęcia produkcji i magazynowania toksycznych substancji oraz napełniania nimi w kontrolowanym miejscu.

Inspekcje

19. Po przeprowadzeniu inspekcji wstępnej, każdy kombinat, który podlega kontroli zgodnie z ustępem 12, będzie poddawany kolejnym inspekcjom.

20. Przy wybieraniu poszczególnych kombinatów do inspekcji i decydując o częstotliwości i intensywności inspekcji, Sekretariat Techniczny rozważy zagrożenie dla przedmiotu i celu niniejszej Konwencji od mającego znaczenie związku chemicznego, charakterystyki kombinatu i rodzaju działalności tam prowadzonej, biorąc pod uwagę odpowiednie porozumienie dotyczące obiektu, jak również wyniki inspekcji wstępnej i kolejnych inspekcji.

21. Sekretariat Techniczny wybiera kombinat do inspekcji w taki sposób, aby wykluczyć możliwość dokładnego przewidzenia, kiedy nastąpi kontrola.

22. Żaden kombinat nie będzie inspekcjonowany więcej niż dwa razy w roku kalendarzowym zgodnie z postanowieniami niniejszej sekcji. Nie wyklucza to jednak przeprowadzenia inspekcji zgodnie z artykułem IX.

Procedury inspekcji

23. Inspekcje są przeprowadzane zgodnie z uzgodnionymi zasadami, innymi odpowiednimi postanowieniami niniejszego Załącznika i Załącznika dotyczącego poufności, jak też poniższymi ustępami 24 do 30.

24. Porozumienie dotyczące obiektu w zgłoszonym kombinacie zostanie zawarte między kontrolowanym Państwem-Stroną i Organizacją nie później niż 90 dni po zakończeniu inspekcji wstępnej, chyba że inspekcjonowane Państwo-Strona i Sekretariat Techniczny uzgodnią, że nie jest ono konieczne. Porozumienie będzie oparte na porozumieniu modelowym i będzie regulować przeprowadzanie inspekcji w zgłoszonym kombinacie. Porozumienie powyższe określa częstotliwość i intensywność inspekcji, jak również szczegółowe procedury inspekcji, zgodne z ustępami 25 do 29.

25. Inspekcja dotyczy między innymi zgłoszonego zakładu (zakładów) związanego z Wykazem 2 w zgłoszonym kombinacie. Jeżeli zespół inspekcyjny zażąda dostępu do innych części kombinatu, dostęp do tych obszarów powinien być zapewniony zgodnie z obowiązkiem dostarczania wyjaśnień wynikających z ustępu 51 części II niniejszego Załącznika i zgodnie z porozumieniem dotyczącym obiektu lub, gdy nie ma porozumienia dotyczącego obiektu - z zasadami umożliwienia dostępu określonymi w części X, sekcja C, niniejszego Załącznika.

26. Dostęp do dokumentacji będzie zapewniony w taki sposób, aby nie zmieniono zadeklarowanego związku chemicznego i aby produkcja była zgodna z deklaracjami.

27. W celu stwierdzenia braku nie zadeklarowanych związków chemicznych umieszczonych w wykazach zostaną pobrane próbki do wykonania ich analiz.

28. Obszary, które będą podlegały inspekcji, mogą obejmować:

- (a) obszary, gdzie są dostarczane lub magazynowane surowce (reagenty);
- (b) obszary, gdzie przeprowadza się procesy manipulacyjne na reagentach przed ich wprowadzeniem do reaktorów;
- (c) linie zasilające reaktory z obszarów określonych w ustępie 8a) lub ustępie (b) wraz ze wszystkimi towarzyszącymi zaworami, przepływomierzami itd.;
- (d) zewnętrzne urządzenia reaktorów i wyposażenie pomocnicze;
- (e) linie z reaktorów prowadzące do urządzeń do długo- lub krótkotrwałego magazynowania lub do urządzeń dalszej przeróbki zadeklarowanych związków chemicznych należących do Wykazu 2;
- (f) wyposażenie kontrolne związane z jakimkolwiek elementem określonym w ustępie 8a) do 8e);
- (g) urządzenia i obszary do prowadzenia operacji z odpadami i ściekami;
- (h) urządzenia i obszary do prowadzenia operacji z innymi związkami chemicznymi.

29. Inspekcja nie trwa dłużej niż 96 godzin, jednakże zespół inspekcyjny i kontrolowane Państwo-Strona mogą uzgodnić jej przedłużenie.

Zawiadomienie o inspekcji

30. Państwo-Strona zostanie zawiadomione przez Sekretariat Techniczny o inspekcji co najmniej 48 godzin przed przybyciem zespołu inspekcyjnego do kombinatu, który ma być kontrolowany.

C. TRANSFERY DO PAŃSTW NIE BĘDĄCYCH STRONAMI NINIEJSZEJ KONWENCJI

31. Związki chemiczne umieszczone w Wykazie 2 mogą być przekazywane lub otrzymywane tylko od Państw-Stron. Zobowiązanie to wchodzi w życie trzy lata po wejściu niniejszej Konwencji w życie.

32. Podczas powyższego trzyletniego okresu przejściowego, każde Państwo-Strona powinno żądać świadectwa końcowego użycia, zgodnie z poniższymi postanowieniami, przy przekazywaniu związków chemicznych należących do Wykazu 2 do Państw nie będących Stronami niniejszej Konwencji. W przypadku takich transferów, każde Państwo-Strona będzie podejmować konieczne przedsięwzięcia, w celu zapewnienia, aby przekazywane związki chemiczne były użyte tylko do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję. Między innymi, Państwo-Strona będzie wymagać od przyjmującego Państwa zaświadczenia stwierdzającego, w odniesieniu do przekazywanych związków chemicznych:

- (a) że będą one użyte tylko do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję;

- (b) że nie będą one przekazywane nikomu innemu;
- (c) ich rodzaje i ilości;
- (d) ich końcowe użycie (użycia); i
- (e) nazwę (nazwy) i adres (adresy) ostatniego (ostatnich) użytkownika (użytkowników).

CZEŚĆ VIII

DZIAŁALNOŚĆ NIE ZABRONIONA PRZEZ NINIEJSZĄ KONWENCJĘ ZGODNIE Z ARTYKULEM VI

ZASADY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO ZWIĄZKÓW CHEMICZNYCH UMIESZCZONYCH W WYKAZIE 3 I OBIEKTÓW Z NIMI ZWIĄZANYCH

A. DEKLARACJE

Deklaracje zbiorczych danych krajowych

1. Wstępne i roczne deklaracje dostarczane przez Państwo-Stronę zgodnie z artykułem VI, ustępy 7 i 8, powinny zawierać zbiorcze dane krajowe za poprzedni rok kalendarzowy, z podaniem ilości produkowanych, importowanych i eksportowanych związków chemicznych należących do Wykazu 3, jak również ilościowe wyszczególnienie importu i eksportu dla każdego kraju, którego to dotyczy.

2. Każde Państwo-Strona przekaże:

- (a) deklaracje wstępne, o których mowa w ustępie 1, nie później niż 30 dni od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji;
- (b) począwszy od następnego roku kalendarzowego - roczne deklaracje, nie później niż 90 dni po zakończeniu poprzedniego roku kalendarzowego.

Deklaracje dotyczące zakładów produkujących związki chemiczne należące do Wykazu 3

3. Wstępne i roczne deklaracje są wymagane dla wszystkich kombinatów, w których znajduje się jeden lub więcej zakładów, które produkowały w poprzednim roku lub w których przewiduje się w następnym roku kalendarzowym produkcję większą niż 30 ton związku chemicznego należącego do Wykazu 3.

4. Każde Państwo-Strona przekaże:

- (a) wstępne deklaracje, o których mowa w ustępie 3, nie później niż 30 dni od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji;
- (b) począwszy od następnego roku kalendarzowego roczne deklaracje o przeszłej działalności nie później niż 90 dni po zakończeniu poprzedniego roku kalendarzowego;
- (c) roczne deklaracje o przewidywanej działalności nie później niż 60 dni przed rozpoczęciem następnego roku kalendarzowego. Każda taka działalność planowana dodatkowo po dostarczeniu deklaracji rocznej powinna zostać zadeklarowana nie później niż pięć dni przed jej rozpoczęciem.

5. Deklaracje na podstawie ustępu 3 nie są zasadniczo wymagane dla mieszanin zawierających małe stężenie związku chemicznego z Wykazu 3. Są one wymagane, zgodnie z obowiązującymi zasadami, tylko w takich przypadkach, gdy łatwość wydzielenia związku chemicznego należącego do Wykazu 3 i jego całkowita masa wydają się stwarzać zagrożenie dla

przedmiotu i celu niniejszej Konwencji. Zasady te zostaną rozważone i zaaprobowane przez Konferencję zgodnie z ustępem 21 (i) artykułu VIII.

6. Deklaracje kombinatu zgodnie z ustępem 3 powinny zawierać następujące informacje:

- (a) jego dokładną lokalizację z adresem; i
- (b) liczbę zakładów w kombinacie, które są zadeklarowane zgodnie z częścią VII niniejszego Załącznika.

7. Deklaracje dotyczące kombinatu zgodnie z ustępem 3 powinny również zawierać, dla każdego zakładu, który znajduje się w kombinacie i który podlega postanowieniom ustępu 3, następujące informacje:

- (a) nazwę zakładu i nazwę właściciela, spółki lub przedsiębiorstwa eksploatującego go;
- (b) jego dokładną lokalizację w kombinacie, w tym numer własny budynku lub budowli, o ile taki istnieje;
- (c) jego główną działalność.

8. Deklaracje dotyczące kombinatu składane zgodnie z ustępem 3 będą też zawierały następujące informacje o każdym związku chemicznym umieszczonym w Wykazie 3 powyżej progu deklaracji:

- (a) nazwę chemiczną, nazwę zwyczajową lub handlową stosowaną przez zakład, wzór strukturalny i numer rejestracyjny w Chemical Abstracts Service, jeżeli został przyznany;
- (b) przybliżoną wielkość produkcji tego związku chemicznego w poprzednim roku kalendarzowym, lub w przypadku deklaracji przewidywanej działalności - produkcję przewidywaną na następny rok kalendarzowy, wyrażoną w przedziałach 30 do 200 ton, 200 do 1.000 ton, 1.000 do 10.000 ton, 10.000 do 100.000, i powyżej 100.000 ton; i
- (c) cele, dla których ten związek chemiczny był lub będzie produkowany.

Deklaracje dotyczące przeszłej produkcji do celów broni chemicznej związków chemicznych należących do Wykazu 3

9. Każde Państwo-Strona zadeklaruje, nie później niż 30 dni od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji, wszystkie kombinaty, w których znajdują się zakłady produkujące w dowolnym czasie po 1 stycznia 1946 związek chemiczny należący do Wykazu 3 do celów broni chemicznej.

10. Deklaracje dotyczące kombinatu przedstawiane zgodnie z ustępem 9 powinny zawierać następujące informacje:

- (a) nazwę kombinatu i nazwę właściciela, firmy lub przedsiębiorstwa eksploatującego go;
- (b) jego dokładną lokalizację, w tym adres;
- (c) w przypadku każdego zakładu, który znajduje się w kombinacie i który podlega postanowieniom ustępu 9 wymagane są takie same informacje, jak na podstawie ustępu 7, ustępy (a) do (c); i
- (d) w przypadku każdego związku chemicznego umieszczonego w Wykazie 3 produkowanego do celów broni chemicznej:
 - (i) nazwę chemiczną, nazwę zwyczajową lub handlową stosowaną przez kombinat do celów produkcji broni chemicznej, wzór strukturalny i numer rejestracyjny w Chemical Abstracts Service, jeżeli został przyznany;
 - (ii) daty, produkcji związku chemicznego oraz wielkość produkcji; i
 - (iii) miejsce, do którego ten związek chemiczny był dostarczany i jaki był końcowy produkt tam produkowany, jeżeli taki istnieje.

Informacje przekazywane Państwow-Stronom

11. Lista kombinatów zadeklarowanych zgodnie z niniejszą sekcją wraz z informacjami dostarczonymi zgodnie z ustępami 6, 7(a), 7(c), 8(a) i 10 zostaną przekazane przez Sekretariat Techniczny Państwow-Stronom na ich wniosek.

B. WERYFIKACJA

Zasady ogólne

12. Weryfikacja, o której mowa w ustępie 5 artykułu VI, będzie dokonywana poprzez inspekcje na miejscu w zadeklarowanych kombinatach, które produkowały w ciągu poprzedniego roku kalendarzowego lub w których przewiduje się produkcję w następnym roku kalendarzowym łącznie ponad 200 ton wszystkich związków chemicznych należących do Wykazu 3 powyżej granicy deklaracji 30 ton.

13. Program i budżet Organizacji, który zostanie przyjęty przez Konferencję zgodnie z ustępem 21 (a) artykułu VIII, będzie zawierać, jako oddzielną część, program i budżet dla działalności weryfikacyjnej prowadzonej zgodnie z niniejszą sekcją, biorąc pod uwagę postanowienia ustępu 13 części VII niniejszego Załącznika.

14. Uwzględniając postanowienia niniejszej sekcji, Sekretariat Techniczny wybiera wrywkowo kombinaty do inspekcji, stosując odpowiednią metodę, na przykład specjalnie opracowany program komputerowy, na podstawie następujących, ważnych czynników:

- (a) równomierne geograficzne rozdzielenie inspekcji; i
- (b) informacja dotycząca zadeklarowanych kombinatów, odnosząca się do mającego znaczenie związku chemicznego, charakterystyki kombinatu i rodzaju działalności tam prowadzonej.

15. W żadnym kombinacie nie będzie się przeprowadzać więcej niż dwóch inspekcji w roku, zgodnie z postanowieniami niniejszej sekcji. Jednakże nie powinno to ograniczać możliwości przeprowadzenia inspekcji zgodnie z artykułem IX.

16. Przy wyborze kombinatów do inspekcji zgodnie z postanowieniami niniejszej sekcji, Sekretariat Techniczny powinien przestrzegać następujących ograniczeń w odniesieniu do ogólnej liczby inspekcji w Państwie-Stronie w roku kalendarzowym, przeprowadzanych na mocy niniejszej części i części IX niniejszego Załącznika: ogólna liczba inspekcji nie powinna przekroczyć trzech plus 5 procent całkowitej liczby kombinatów zadeklarowanych przez Państwo-Stronę na mocy niniejszej części i części IX niniejszego Załącznika, lub 20 inspekcji, bez względu na to, która z obu liczb jest mniejsza.

Cele inspekcji

17. W kombinatach zadeklarowanych zgodnie z postanowieniami sekcji A, głównym celem inspekcji będzie stwierdzenie, czy działalność ich jest zgodna z informacjami zawartymi w deklaracjach. Szczególnym celem inspekcji będzie stwierdzenie braku jakiegokolwiek związku chemicznego z Wykazu 1, głównie jego produkcji, z wyjątkiem produkcji zgodnej z częścią VI niniejszego Załącznika.

Przebieg inspekcji

18. Inspekcje są przeprowadzane zgodnie z odpowiednimi zasadami i innymi stosownymi postanowieniami niniejszego Załącznika i Załącznika dotyczącego poufności, jak również z poniższymi ustępami 19 do 25.

19. O ile nie wnioskuje o to inspekcjonowane Państwo-Strona, porozumienie dotyczące obiektu nie jest zawierane.

20. Uwaga inspekcji będzie skupiona na zakładzie (zakładach) mającym związek z produktami chemicznymi z Wykazu 3, które Państwo-Strona zadeklarowało w ramach zadeklarowanego kombinatu. Jeżeli zespół inspekcyjny zgodnie z częścią II, ustęp 51 niniejszego Załącznika, zażąda dostępu do innych części kombinatu w celu wyjaśnienia wątpliwości, zasięg tego dostępu zostanie uzgodniony między zespołem inspekcyjnym a kontrolowanym Państwem-Stroną.

21. Zespół inspekcyjny może mieć dostęp do akt w sytuacjach, w których zespół inspekcyjny i inspekcjonowane Państwo-Strona dojdą do wniosku, że taki dostęp ułatwi realizację celów inspekcji.

22. W celu stwierdzenia braku nie zadeklarowanych związków chemicznych umieszczonych w wykazach można dokonać pobrania i analizy próbek na miejscu. W przypadku nie rozstrzygniętych wątpliwości, próbki mogą być zbadane w wyznaczonym laboratorium znajdującym się poza miejscem inspekcji, z zastrzeżeniem zgody inspekcjonowanego Państwa-Strony.

23. Inspekcje obiektów mogą dotyczyć w szczególności:

- (a) obiektów, do których są dostarczane lub w których są magazynowane surowce chemiczne (reagenty);
- (b) obiektów, w których są przeprowadzane procesy manipulacyjne na reagentach przed dodaniem do reaktora;
- (c) linii zasilających reaktory z obiektów określonych w ustępie 8a) lub ustępie (b) do reaktora wraz ze wszystkimi towarzyszącymi zaworami, przepływomierzami, itd.;
- (d) zewnętrznych urządzeń reaktorów i wyposażenia pomocniczego;
- (e) linii z reaktorów prowadzących do urządzeń do długo- lub krótkotrwałego magazynowania lub do urządzeń dalszej przeróbki zadeklarowanych związków chemicznych należących do Wykazu 3;
- (f) wyposażenia kontrolnego związanego z jakimkolwiek elementem określonym w ustępach 8a) do (e);
- (g) urządzeń i obiektów do prowadzenia operacji z odpadami i ściekami;
- (h) urządzeń i obiektów do prowadzenia operacji z innymi związkami chemicznymi.

24. Inspekcja trwa nie dłużej niż 24 godziny. Jednakże zespół inspekcyjny i inspekcjonowane Państwo-Strona mogą ją przedłużyć.

Zawiadomienie o inspekcjach

25. Państwo-Strona będzie zawiadomione przez Sekretariat Techniczny o inspekcji co najmniej 120 godzin przed przybyciem zespołu inspekcyjnego do kombinatu, który podlega kontroli.

C. TRANSFER DO PAŃSTW NIE BĘDĄCYCH STRONAMI NINIEJSZEJ KONWENCJI

26. Przekazując związki chemiczne wymienione w Wykazie 3 do Państw nie będących Stronami niniejszej Konwencji, każde Państwo-Strona podejmie konieczne środki dla zapewnienia, aby przekazywane związki chemiczne były używane wyłącznie do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję. Między innymi, Państwo-Strona zażąda od Państwa przyjmującego zaświadczenia stwierdzającego, w odniesieniu do przekazywanych związków chemicznych:

- (a) że będą one użyte tylko do celów nie zabronionych przez niniejszą Konwencję;
- (b) że nie będą one przedmiotem dalszych transferów;
- (c) ich rodzaje i ilości;
- (d) ich końcowe użycie (użycia);
- (e) nazwę (nazwy) i adres (adresy) ostatniego (ostatnich) użytkownika (użytkowników).

27. Po pięciu latach od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji Konferencja rozważy potrzebę podjęcia środków dotyczących transferu związków chemicznych wymienionych w Wykazie 3 do Państw nie będących Stronami niniejszej Konwencji.

CZĘŚĆ IX

DZIAŁALNOŚĆ NIE ZABRONIONA PRZEZ KONWENCJĘ ZGODNIE Z ARTYKULEM VI

ZASADY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO INNYCH CHEMICZNYCH ZAKŁADÓW PRODUKCYJNYCH

A. DEKLARACJE

Lista innych chemicznych zakładów produkcyjnych

1. Wstępna deklaracja, przedstawiona przez każde Państwo-Stronę zgodnie z ustępem 7 artykułu VI, powinna zawierać listę wszystkich kombinatów, które:

- (a) produkowały metodą syntezy podczas poprzedniego roku kalendarzowego więcej niż 200 ton nie umieszczonych w wykazach określonych organicznych związków chemicznych; lub
- (b) składają się z jednego lub więcej zakładów, które produkowały metodą syntezy podczas poprzedniego roku kalendarzowego więcej niż 30 ton nie umieszczonego w wykazie określonego organicznego związku chemicznego zawierającego w swoim składzie fosfor, siarkę lub fluor (dalej określanych jako "PSF-zakład" i "PSF-związek chemiczny").

2. Lista innych chemicznych zakładów produkcyjnych, jaka ma być przekazywana, zgodnie z ustępem 1 nie będzie zawierać kombinatów, które produkują wyłącznie materiały wybuchowe lub węglowodory.

3. W ramach deklaracji wstępnych każde Państwo-Strona przekazuje listę innych chemicznych zakładów produkcyjnych zgodnie z ustępem 1, nie później niż 30 dni od dnia wejścia dla niego w życie niniejszej Konwencji. Każde Państwo-Strona, nie później niż 90 dni po rozpoczęciu każdego następnego roku kalendarzowego, dostarczy informacje niezbędne od uaktualnienia listy.

4. Lista innych chemicznych zakładów produkujących, przekazywana zgodnie z ustępem 1, zawiera następujące informacje o każdym kombinacie:

- (a) nazwę kombinatu i nazwę właściciela, spółki lub przedsiębiorstwa, eksploatującego go;
- (b) dokładną lokalizację kombinatu wraz z jego adresem;
- (c) zasadniczą działalność kombinatu;
- (d) przybliżoną liczbę zakładów w ramach kombinatu produkujących związki chemiczne wymienione w ustępie 1.

5. W odniesieniu do kombinatów wskazanych zgodnie z ustępem 1 (a), lista powinna również zawierać informacje o przybliżonej ogólnej wielkości produkcji nie umieszczonych w wykazach poszczególnych organicznych związków chemicznych w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażonej w zakresach: poniżej 1.000 ton, 1.000 do 10.000 ton i powyżej 10.000 ton.

6. W odniesieniu do kombinatów wskazanych zgodnie z ustępem 1 (b), lista powinna również zawierać liczbę PSF-zakładów w obrębie kombinatu oraz informacje o przybliżonej ogólnej wielkości produkcji PSF-związków chemicznych produkowanych przez każdy PSF-zakład w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażonej w zakresach: poniżej 200 ton, 200 do 1.000 ton, 1.000 do 10.000 ton i powyżej 10.000 ton.

Pomoc Sekretariatu Technicznego

7. Jeżeli Państwo-Strona, z przyczyn administracyjnych, uzna za konieczne wystąpienie o pomoc przy przygotowywaniu swojej listy chemicznych obiektów produkcyjnych zgodnie z ustępem 1, może ono wystąpić o udzielenie takiej pomocy do Sekretariatu Technicznego. Wątpliwości co do kompletności spisu będą w takim przypadku rozwiązywane w drodze konsultacji między Państwem-Stroną a Sekretariatem Technicznym.

Informacje dla Państw-Stron

8. Lista innych chemicznych obiektów produkcyjnych, przedstawiana zgodnie z ustępem 1, jak również informacje dostarczane zgodnie z ustępem 4, będą przekazywane przez Sekretariat Techniczny Państwom-Stronom na ich życzenie.

B. WERYFIKACJA

Zasady ogólne

9. Z zastrzeżeniem postanowień sekcji C, weryfikacja, o której mowa w ustępie 6 artykułu VI, będzie dokonywana przez inspekcję na miejscu w:

- (a) kombinatach wymienionych na liście zgodnie z ustępem 1 (a); i
- (b) kombinatach wymienionych na liście zgodnie z ustępem 1 (b), które składają się z jednego lub więcej PSF-zakładów produkujących w ciągu poprzedniego roku kalendarzowego więcej niż 200 ton PSF-związku chemicznego.

10. Program i budżet Organizacji, przyjmowany przez Konferencję zgodnie z ustępem 21 (a) artykułu VIII, zawiera jako oddzielną część program i budżet dla działalności weryfikacyjnej dokonywanej na podstawie niniejszej sekcji, po rozpoczęciu jej stosowania.

11. Na podstawie postanowień niniejszej sekcji, Sekretariat Techniczny wybiera wyrywkowo kombinaty do inspekcji, stosując odpowiednią metodę, na przykład specjalnie opracowany program komputerowy, odpowiadający następującym ważnym czynnikom:

- (a) równomiernemu podziałowi geograficznemu inspekcji;

- (b) informacjom o umieszczonych na liście kombinatach dostępnym Sekretariatowi Technicznemu, odnoszącym się do charakterystyki kombinatu i działalności tam prowadzonej; i
- (c) propozycjom Państw-Stron opartym na zasadach uzgodnionych zgodnie z ustępem 25.

12. W żadnym kombinacie nie będzie się przeprowadzać na podstawie postanowień niniejszej sekcji więcej niż dwóch inspekcji w roku, jednakże przepis niniejszy nie ogranicza liczby inspekcji dokonywanych zgodnie z artykułem IX.

13. Przy wyborze kombinatów do inspekcji zgodnie z niniejszą sekcją, Sekretariat Techniczny powinien przestrzegać następujących ograniczeń dla ogólnej liczby inspekcji w Państwie-Stronie w roku kalendarzowym przeprowadzanych zgodnie z niniejszą częścią i częścią VIII niniejszego Załącznika: ogólna liczba inspekcji nie może przekroczyć trzech plus 5 procent całkowitej liczby kombinatów zadeklarowanych przez Państwo-Stronę zgodnie z niniejszą częścią i częścią VIII niniejszego Załącznika, lub 20 inspekcji, niezależnie od tego, która z obu liczb jest mniejsza.

Cele inspekcji

14. W kombinatach umieszczonych na liście zgodnie z postanowieniami sekcji A, ogólnym celem inspekcji będzie sprawdzenie, czy ich działalność jest zgodna z informacjami zawartymi w deklaracjach. Szczególnym celem inspekcji będzie stwierdzenie braku jakiegokolwiek związku chemicznego należącego do Wykazu 1, a głównie jego produkcji, z wyjątkiem produkcji, która pozostaje w zgodzie z częścią VI niniejszego Załącznika.

Przebieg inspekcji

15. Inspekcje są prowadzone zgodnie z uzgodnionymi zasadami, odpowiednimi postanowieniami niniejszego Załącznika i Załącznika dotyczącego poufności, jak również poniższymi ustępami 16 do 20.

16. Nie zawiera się porozumienia dotyczącego obiektu, o ile inspekcjonowane Państwo-Strona o to nie poprosi.

17. W Kombinacie wybranym do inspekcji kontrola będzie skoncentrowana na zakładzie (zakładach) produkującym związki chemiczne wymienione w ustępie 1, w szczególności na PSF-zakładach wymienionych w spisie zgodnie z ustępem 1 (b). Inspekcjonowane Państwo-Strona ma prawo ograniczenia dostępu do tych zakładów zgodnie z postanowieniami sekcji C części X niniejszego Załącznika. Jeżeli zespół inspekcyjny, zgodnie z ustępem 51 części X niniejszego Załącznika, zażąda dostępu do innych części kombinatu w celu wyjaśnienia wątpliwości, zakres tego dostępu zostanie uzgodniony między zespołem inspekcyjnym a kontrolowanym Państwem-Stroną.

18. Zespół inspekcyjny może mieć dostęp do akt w sytuacjach, w których zespół inspekcyjny i inspekcjonowane Państwo-Strona uzgodnią, że taki dostęp ułatwi osiągnięcie celów inspekcji.

19. Pobranie próbek i ich analiza może być wykonywana na miejscu w celu stwierdzenia braku nie zadeklarowanych związków chemicznych umieszczonych w wykazach. W przypadku nie rozstrzygniętych wątpliwości, próbki mogą być analizowane w wyznaczonym laboratorium znajdującym się poza miejscem inspekcji, z zastrzeżeniem zgody inspekcjonowanego Państwa-Strony.

20. Inspekcja trwa nie dłużej niż 24 godziny. Jednakże zespół inspekcyjny i inspekcjonowane Państwo-Strona mogą ją przedłużyć.

Zawiadomienie o inspekcji

21. Państwo-Strona zostanie zawiadomione o inspekcji przez Sekretariat Techniczny co najmniej 120 godzin przed przybyciem zespołu inspekcyjnego do kombinatu, który ma być kontrolowany.

C. REALIZACJA I PRZEGLĄD SEKCJI B

Realizacja

22. Postanowienia sekcji B będą stosowane od początku czwartego roku po wejściu w życie niniejszej Konwencji, chyba że Konferencja, podczas swojej zwyczajnej sesji w trzecim roku po wejściu niniejszej Konwencji w życie, zadecyduje inaczej.

23. Dyrektor Generalny przygotowuje, na zwyczajną sesję Konferencji w trzecim roku po wejściu w życie niniejszej Konwencji, sprawozdanie, w którym przedstawi wnioski Sekretariatu Technicznego wynikające ze stosowania postanowień części VII i VIII niniejszego Załącznika oraz sekcji A niniejszej części.

24. Konferencja podczas swojej zwyczajnej sesji w trzecim roku po wejściu niniejszej Konwencji w życie, na podstawie sprawozdania Dyrektora Generalnego, może także zadecydować o podziale dostępnych środków na weryfikację dokonywaną zgodnie z sekcją B między "PSF-Zakłady" i inne obiekty produkcji chemicznej. O ile Konferencja nie zadecyduje inaczej, podział pozostanie w kompetencji Sekretariatu Technicznego i będzie oddany do czynników wymienionych w ustępie 11.

25. Konferencja podczas swojej zwyczajnej sesji w trzecim roku po wejściu niniejszej Konwencji w życie, na podstawie opinii Rady Wykonawczej, zadecyduje, na jakiej zasadzie (np. regionalnej) powinny być przedstawiane propozycje Państw-Stron dotyczące inspekcji, tak aby były wzięte pod uwagę jako ważny czynnik podczas procesu wyboru, o którym mowa w ustępie 11.

Przegląd

26. Podczas pierwszej nadzwyczajnej sesji Konferencji zwołanej zgodnie z ustępem 22 artykułu VIII postanowienia niniejszej części Załącznika dotyczącego weryfikacji zostaną na nowo zbadane w ramach pogłębionego przeglądu obejmującego całość postanowień dotyczących weryfikacji mającej zastosowanie w przemyśle chemicznym (artykuł VI, części VII do IX niniejszego Załącznika) oraz w świetle nabytego doświadczenia. W wyniku powyższej analizy Konferencja przyjmie zalecenia w celu zwiększenia efektywności postanowień dotyczących weryfikacji.

CZĘŚĆ X

INSPEKCJE NA ŻĄDANIE PRZEPROWADZANE ZGODNIE Z ARTYKUŁEM IX

A. WYZNACZANIE I WYBÓR INSPEKTORÓW I ASYSTENTÓW INSPEKCJI

1. Inspekcje na żądanie przeprowadzane zgodnie z artykułem IX są prowadzone wyłącznie przez inspektorów i asystentów inspekcji specjalnie wyznaczonych do tej funkcji. Dla celów ich mianowania zgodnie z artykułem IX, Dyrektor Generalny przygotowuje listę kandydatów na inspektorów i asystentów inspekcji, wybierając ich spośród inspektorów i asystentów inspekcji zatrudnionych przy rutynowej działalności inspekcyjnej. Lista powyższa powinna zawierać wystarczająco dużą liczbę inspektorów i asystentów inspekcji posiadających niezbędne kwalifikacje, doświadczenie, umiejętności i wykształcenie, aby zapewnić możliwości wyboru inspektorów, uwzględniając ich dyspozycyjność oraz potrzebę ich rotacji. Należy także zwrócić odpowiednią uwagę na znaczenie dokonywania wyboru inspektorów i asystentów inspekcji w oparciu o możliwie szeroką bazę geograficzną. Mianowanie inspektorów i asystentów inspekcji jest dokonywane zgodnie z procedurą przewidzianą w sekcji A części II niniejszego Załącznika.

2. Dyrektor Generalny określa wielkość zespołu inspekcyjnego i wybiera jego członków, uwzględniając okoliczności konkretnego żądania. Wielkość zespołu inspekcyjnego jest ograniczona do minimum niezbędnego dla należytego wykonania mandatu inspekcji. Żaden obywatel Państwa-Strony, które wystąpiło z wnioskiem o inspekcję, jak również inspekcjonowanego Państwa-Strony nie może być członkiem zespołu inspekcyjnego.

B. CZYNNOŚCI PRZEDINSPEKCYJNE

3. Przed złożeniem wniosku o przeprowadzenie inspekcji na żądanie Państwo-Strona może starać się uzyskać potwierdzenie od Dyrektora Generalnego, iż Sekretariat Techniczny jest w stanie podjąć natychmiastowe działania w celu wykonania wniosku. Jeżeli Dyrektor Generalny nie może natychmiast udzielić takiego potwierdzenia, powinien to zrobić przy najbliższej sposobności, przestrzegając porządku wniosków o potwierdzenie. Powinien on także informować Państwo-Stronę o prawdopodobnym terminie podjęcia natychmiastowych działań. Jeżeli Dyrektor Generalny dojdzie do wniosku, że terminowe przeprowadzenie działań w celu wykonania wniosku nie jest możliwe, może wystąpić do Rady Wykonawczej o podjęcie odpowiednich działań w celu uniknięcia podobnych trudności w przyszłości.

Notyfikacja

4. Wniosek o przeprowadzenie inspekcji na żądanie składany Radzie Wykonawczej i Dyrektorowi Generalnemu powinien zawierać co najmniej następujące informacje:

- (a) Państwo-Stronę, które ma być poddane inspekcji i, o ile to dotyczy, Państwo-Stronę gospodarza;
- (b) punkt wejścia, który zostanie wykorzystany;
- (c) wielkość i rodzaj inspekcji;
- (d) zaniepokojenie związane z ewentualnym nieprzestrzeganiem niniejszej Konwencji w tym wskazanie odpowiednich postanowień niniejszej Konwencji, których to zaniepokojenie powstało oraz charakter i okoliczności ewentualnego nieprzestrzegania Konwencji, jak również wszelkie odpowiednie informacje będące źródłem zaniepokojenia.
- (e) nazwisko obserwatora żądającego Państwa-Strony.

Żądające Państwo-Strona może przekazać wszelkie dodatkowe informacje, jakie uzna za niezbędne.

5. Dyrektor Generalny w ciągu godziny potwierdzi żądającemu Państwu-Stronie otrzymanie jego wniosku.

6. Żądające Państwo-Strona notyfikuje Dyrektorowi Generalnemu lokalizację miejsca inspekcji, w odpowiednim terminie, umożliwiającym Dyrektorowi Generalnemu przekazanie tej informacji inspekcjonowanemu Państwu-Stronie co najmniej na 12 godzin przed planowanym przybyciem zespołu inspekcjonowanego do punktu wejścia.

7. Miejsce inspekcji zostanie określone przez żądające Państwo-Stronę na tyle dokładnie, na ile jest to możliwe, poprzez przekazanie planu miejsca zorientowanego wobec punktu odniesienia wraz ze współrzędnymi geograficznymi określonymi do najbliższej sekundy. Jeżeli to możliwe, żądające Państwo-Strona przekaże również mapę z ogólnym wskazaniem miejsca inspekcji i planem określającym na tyle dokładnie, na ile jest to możliwe, żadaną linię ograniczającą miejsce, które ma zostać poddane inspekcji.

8. Żądana linia ograniczająca:

- (a) będzie przebiegać w odległości co najmniej 10 metrów na zewnątrz jakiegokolwiek budynku lub innego obiektu;
- (b) nie będzie przecinać istniejących ogrodzeń ochronnych;
- (c) będzie przebiegać co najmniej w odległości 10 metrów na zewnątrz jakichkolwiek istniejących ogrodzeń ochronnych, które żądające Państwo-Strona zamierza objąć żadaną linią ograniczającą.

9. Jeżeli żądana linia ograniczająca nie spełnia wymogów określonych w ustępie 8, to zostanie ona zmieniona przez zespół inspekcyjny tak, aby była zgodna z postanowieniem powyższego ustępu.

10. Dyrektor Generalny informuje Radę Wykonawczą o lokalizacji miejsca inspekcji, zgodnie z ustępem 7, co najmniej na 12 godzin przed planowanym przybyciem zespołu inspekcyjnego do punktu wejścia.

11. Równocześnie z poinformowaniem Rady Wykonawczej zgodnie z ustępem 10, Dyrektor Generalny przekaże wniosek w sprawie przeprowadzenia inspekcji inspekcjonowanemu Państwu-Stronie, wraz ze wskazaniem miejsca inspekcji, określonego zgodnie z ustępem 7. Notyfikacja powinna zawierać również informacje, o których mowa w ustępie 32 części II niniejszego załącznika.

12. Po przybyciu zespołu inspekcyjnego do punktu wejścia inspekcjonowane Państwo-Strona zostanie poinformowane przez zespół inspekcyjny o mandacie inspekcji.

Wejście na terytorium inspekcjonowanego Państwa-Strony lub Państwa-gospodarza

13. Dyrektor Generalny, zgodnie z postanowieniami ustępów od 13 do 18 artykułu IX, wyśle zespół inspekcyjny tak szybko, jak to możliwe, po otrzymaniu wniosku o przeprowadzenie inspekcji. Zespół inspekcyjny przybędzie do punktu wejścia określonego we wniosku w możliwie krótkim czasie, zgodnym z postanowieniami ustępów 10 i 11.

14. Jeżeli inspekcjonowane Państwo-Strona akceptuje żadaną linię ograniczającą, powinna być ona wyznaczona jako ostateczna linia ograniczająca tak szybko, jak to możliwe, w każdym razie nie później niż 24 godziny po przybyciu zespołu inspekcyjnego do punktu wejścia. Inspekcjonowane Państwo-Strona przetransportuje zespół inspekcyjny na ostateczną linię ograniczającą miejsce inspekcji. Jeżeli inspekcjonowane Państwo-Strona uzna to za niezbędne, transport zespołu inspekcyjnego może rozpocząć się najwcześniej 12 godzin przed upływem terminu określonego w niniejszym ustępie na wyznaczenie ostatecznej linii ograniczającej. W każdym razie transport powinien zostać zakończony nie później niż 36 godzin po przybyciu zespołu inspekcyjnego do punktu wejścia.

15. W przypadku wszelkich zadeklarowanych obiektów stosowane będą procedury określone w ustępach (a) i (b). (Dla celów niniejszej części "zadeklarowany obiekt" oznacza wszelkie obiekty zadeklarowane zgodnie z artykułami III, IV i V.) W odniesieniu do artykułu VI, "zadeklarowany obiekt" oznacza wyłącznie zakłady zadeklarowane zgodnie z postanowieniami części VI niniejszego Załącznika oraz zadeklarowane fabryki określone w deklaracjach zgodnie z częścią VII, ustępy 7 i 10 (c), i częścią VIII, ustępy 7 i 10 (c), niniejszego Załącznika.

- (a) Jeżeli żądana linia ograniczająca zawiera się w zadeklarowanej linii ograniczającej lub jej odpowiada, to zadeklarowana linia ograniczająca uznawana jest za ostateczną linię ograniczającą. Mimo to ostateczna linia ograniczająca może - za zgodą inspekcjonowanego Państwa-Strony - zostać pomniejszona tak, aby odpowiadała linii ograniczającej wskazanej przez żądające Państwo-Stronę;
- (b) Inspekcjonowane Państwo-Strona powinno przetransportować zespół inspekcyjny na ostateczną linię ograniczającą tak szybko, jak to możliwe, lecz w każdym razie powinno zapewnić przybycie zespołu na linię ograniczającą nie później niż 24 godziny po jego przybyciu do punktu wejścia.

Alternatywne określenie ostatecznej linii ograniczającej

16. W punkcie wejścia, jeżeli inspekcjonowane Państwo-Strona nie może zaakceptować żądanej linii ograniczającej, proponuje ono tak szybko, jak to możliwe, lecz w każdym razie nie później niż 24 godziny po przybyciu zespołu inspekcyjnego do punktu wejścia, alternatywną linię ograniczającą. W przypadku rozbieżności inspekcjonowane Państwo-Strona i zespół inspekcyjny rozpoczną negocjacje w celu osiągnięcia porozumienia co do ostatecznej linii ograniczającej.

17. Alternatywna linia ograniczająca powinna być określona na tyle dokładnie, na ile to możliwe, zgodnie z postanowieniami ustępu 8. Powinna ona obejmować całą żadaną linię ograniczającą i powinna, w zasadzie, być zbliżona do tej ostatniej, uwzględniając naturalne cechy terenu i ograniczenia stworzone przez człowieka. Powinna ona zazwyczaj przebiegać blisko otaczającego ogrodzenia ochronnego, jeżeli takowe istnieje. Inspekcjonowane Państwo-Strona powinno dążyć do ustanowienia takiego ścisłego związku między liniami ograniczającymi poprzez spełnienie co najmniej dwóch z następujących kryteriów:

- (a) alternatywna linia ograniczająca nie powinna rozciągać się na obszar znacznie większy od objętego żadaną linią ograniczającą;
- (b) alternatywna linia ograniczająca powinna przebiegać w bliskiej, jednakowej odległości od żądanej linii ograniczającej;
- (c) co najmniej fragment żądanej linii ograniczającej powinien być widoczny z alternatywnej linii ograniczającej.

18. W przypadku zaakceptowania przez zespół inspekcyjny alternatywnej linii ograniczającej, staje się ona ostateczną linią ograniczającą i zespół inspekcyjny zostanie przetransportowany z punktu wejścia do tej linii ograniczającej. Jeżeli inspekcjonowane Państwo-Strona uzna to za niezbędne, transport może rozpocząć się na 12 godzin przed upływem terminu wskazanego w ustępie 16 na zaproponowanie alternatywnej linii ograniczającej. W każdym razie transport zespołu inspekcyjnego powinien zostać zakończony nie później niż 36 godzin po jego przybyciu do punktu wejścia.

19. Jeżeli ostateczna linia ograniczająca nie zostanie uzgodniona, negocjacje w sprawie linii ograniczającej zostaną zakończone tak szybko, jak to możliwe, lecz w żadnym przypadku nie powinny trwać dłużej niż 24 godziny od przybycia zespołu inspekcyjnego do punktu wejścia.

Jeżeli porozumienie nie zostanie osiągnięte, inspekcjonowane Państwo-Strona przetransportuje zespół inspekcyjny do miejsca znajdującego się na alternatywnej linii ograniczającej. Jeżeli inspekcjonowane Państwo-Strona uzna to za niezbędne, transport taki może się rozpocząć na 12 godzin przed upływem terminu wskazanego w ustępie 16 na zaproponowanie alternatywnej linii ograniczającej. Transport powinien zostać w każdym razie zakończony nie później niż 36 godzin po przybyciu zespołu inspekcyjnego do punktu wejścia.

20. Po przybyciu zespołu inspekcyjnego na miejsce, inspekcjonowane Państwo-Strona zapewni zespołowi bezzwłoczny dostęp do alternatywnej linii ograniczającej w celu ułatwienia negocjacji i osiągnięcia porozumienia dotyczącego ostatecznej linii ograniczającej oraz dostępu do ostatecznej linii ograniczającej.

21. Jeżeli porozumienie nie zostanie osiągnięte w ciągu 72 godzin po przybyciu zespołu inspekcyjnego na miejsce, alternatywna linia ograniczająca zostanie przyjęta jako ostateczna linia ograniczająca.

Sprawdzenie lokalizacji

22. W celu ustalenia, czy miejsce, do którego został przetransportowany zespół inspekcyjny, odpowiada miejscu inspekcji określonego przez żądające Państwo-Stronę, zespół inspekcyjny może użyć uzgodnionego sprzętu do lokalizacji miejsca i zainstalować go zgodnie ze swymi wskazówkami. Zespół inspekcyjny może sprawdzić lokalizację poprzez porównanie z miejscowymi znakami terenowymi zidentyfikowanych na mapie. Inspekcjonowane Państwo-Strona pomoże zespołowi inspekcyjnemu w wykonaniu tego zadania.

Zabezpieczenie miejsca, kontrola wyjść

23. Nie później niż 12 godzin po przybyciu zespołu inspekcyjnego do punktu wejścia inspekcjonowane Państwo-Strona rozpocznie zbieranie informacji faktograficznej o ruchu wyjazdowym wszelkich pojazdów lądowych, powietrznych i wodnych przez wszystkie punkty wyjścia na żądanej linii ograniczającej. Udostępni ono te informacje zespołowi inspekcyjnemu po jego przybyciu do alternatywnej lub ostatecznej linii ograniczającej, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

24. Obowiązek ten można wykonać poprzez zbieranie faktograficznej informacji w postaci ksiąg ruchu, fotografii, nagrań video lub danych ze sprzętu wykrywającego związki chemiczne dostarczonych przez zespół inspekcyjny w celu kontroli takiej aktywności w punktach wyjść. Zamiast tego inspekcjonowane Państwo-Strona może także wykonać powyższy obowiązek poprzez zezwolenie jednemu lub więcej członkom zespołu inspekcyjnego na prowadzenie niezależnych rejestrów ruchu, robienie fotografii lub nagrań video ruchu wyjazdowego lub też użycie sprzętu wykrywającego związki chemiczne, a także prowadzenie innych działań uzgodnionych między inspekcjonowanym Państwem-Stroną a zespołem inspekcyjnym.

25. Po przybyciu zespołu inspekcyjnego do alternatywnej lub ostatecznej linii ograniczającej, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej, rozpocznie on zabezpieczanie miejsca, polegające na kontroli ruchu wyjazdowego.

26. W zakres tych procedur wchodzić będą: identyfikacja miejsc wyjazdu pojazdów, sporządzanie ksiąg ruchu, fotografowanie i nagrywanie sprzętem video przez zespół inspekcyjny punktów wyjazdowych i ruchu wyjazdowego. Zespół inspekcyjny ma prawo udać się, pod eskortą, do jakiegokolwiek miejsca na linii ograniczającej w celu sprawdzenia, czy nie mają tam miejsca jakieś wyjazdy.

27. Dodatkowe procedury kontroli działalności wyjazdowej uzgodnione między zespołem inspekcyjnym i inspekcjonowanym Państwem-Stroną mogą obejmować między innymi:

- (a) używanie czujników;
- (b) dowolny selektywny dostęp;
- (c) analizę próbek.

28. Wszelkie czynności z zakresu zabezpieczenia miejsca i kontroli ruchu wyjazdowego są prowadzone w pasie na zewnątrz linii ograniczającej, nie przekraczającym 50 metrów szerokości mierzonych od linii.

29. Zespół inspekcyjny ma prawo przeprowadzenia, zgodnie z zasadami ograniczonego dostępu, inspekcji pojazdów opuszczających miejsce. Inspekcjonowane Państwo-Strona podejmie wszelkie uzasadnione działania w celu udowodnienia zespołowi inspekcyjnemu, że jakkolwiek pojazd poddany inspekcji, do którego zespół inspekcyjny nie uzyskał pełnego dostępu, nie jest używany do celów związanych z zaniepokojeniem odnośnie ewentualnego nieprzestrzegania Konwencji podanych we wniosku o inspekcję.

30. Personel i pojazdy wyjeżdżające oraz personel i samochody osobowe personelu opuszczające miejsce nie są przedmiotem inspekcji.

31. Powyższe procedury mogą być stosowane w czasie trwania całej inspekcji, lecz nie powinny niepotrzebnie hamować lub opóźniać normalnego funkcjonowania zakładu.

Spotkanie przedinspekcyjne i plan inspekcji

32. W celu ułatwienia opracowania planu inspekcji inspekcjonowane Państwo-Strona zorganizuje zespołowi inspekcyjnemu przed dopuszczeniem do inspekcji spotkanie na temat bezpieczeństwa i kwestii logistycznych.

33. Spotkanie przedinspekcyjne zostanie przeprowadzone zgodnie z ustępem 37 części II niniejszego Załącznika. W trakcie spotkania przedinspekcyjnego inspekcjonowane Państwo-Strona może wskazać zespołowi inspekcyjnemu urządzenia, dokumentację lub strefy, które uważa za mające specjalne znaczenie i nie związane z celami inspekcji na żądanie. Ponadto personel odpowiedzialny za obiekt poinformuje zespół inspekcyjny o planie obiektu i innych istotnych jego cechach. Zespół inspekcyjny otrzyma mapę lub wyskalowany szkic wskazujący wszelkie budynki oraz istotne cechy geograficzne obiektu. Zespół inspekcyjny będzie również poinformowany o dyspozycji personelu zakładu i dostępności dokumentacji.

34. Po spotkaniu przedinspekcyjnym zespół inspekcyjny przygotowuje, w oparciu o dostępne informacje i zgodnie z nimi, wstępny plan inspekcji, w którym określi czynności, jakie mają być wykonane przez zespół inspekcyjny, w tym konkretne miejsca, do których chciałby mieć dostęp. Plan inspekcji powinien również określać, czy zespół inspekcyjny zostanie podzielony na podgrupy. Plan inspekcji zostanie udostępniony przedstawicielom inspekcjonowanego Państwa-Strony i miejsca inspekcji. Jego realizacja zgodna będzie z postanowieniami sekcji C, w tym dotyczącymi dostępu i działań.

Działalność na linii ograniczającej

35. Po przybyciu zespołu inspekcyjnego do ostatecznej lub alternatywnej linii ograniczającej perymetr, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej, zespół będzie miał prawo natychmiastowego rozpoczęcia działalności na linii ograniczającej zgodnie z procedurami określonymi w niniejszej sekcji i kontynuowania tej działalności do zakończenia inspekcji na żądanie.

36. Prowadząc działalność na linii ograniczającej zespół inspekcyjny będzie mieć prawo:
- (a) używania przyrządów monitorujących zgodnie z ustępami 27 do 30 części II niniejszego Załącznika,
 - (b) pobrania próbek z powierzchni, powietrza, gleby lub wyziewów; i
 - (c) prowadzenia każdej dodatkowej działalności, która mogłaby być uzgodniona między zespołem inspekcyjnym a inspekcjonowanym Państwem-Stroną.

37. Działalność zespołu inspekcyjnego na linii ograniczającej może być prowadzona w pasie do 50 metrów szerokości na zewnątrz linii mierzonych od linii w kierunku zewnętrznym. Jeżeli inspekcjonowane Państwo-Strona wyrazi zgodę, zespół inspekcyjny uzyska też dostęp do każdego budynku lub obiektu w pasie linii ograniczającej. Wszelka kierunkowa kontrola powinna być skierowana do wewnątrz. W przypadku zadeklarowanych obiektów, za zgodą inspekcjonowanego Państwa-Strony, pas może przebiegać wewnątrz, na zewnątrz lub po obu stronach zadeklarowanej linii ograniczającej.

C. PRZEPROWADZANIE INSPEKCJI

Ogólne zasady

38. Inspekcjonowane Państwo-Strona umożliwi dostęp do żądanej linii ograniczającej, a także, w przypadku różnic, do ostatecznej linii ograniczającej. Zakres i charakter dostępu do konkretnego miejsca lub miejsc wewnątrz tych linii ograniczających będzie negocjowany między zespołem inspekcyjnym a inspekcjonowanym Państwem-Stroną, zgodnie z zasadami dotyczącymi dostępu ograniczonego.

39. Inspekcjonowane Państwo-Strona umożliwi dostęp wewnątrz żądanej linii ograniczającej tak szybko, jak to możliwe, a w każdym razie nie później niż 108 godzin po przybyciu zespołu inspekcyjnego do punktu wejścia, w celu wyjaśnienia zaniepokojenia związanego z ewentualnym nieprzestrzeganiem niniejszej Konwencji, wyrażonego we wniosku o przeprowadzenie inspekcji.

40. Na wniosek zespołu inspekcyjnego inspekcjonowane Państwo-Strona może umożliwić dostęp z powietrza do miejsca inspekcji.

41. Wykonując wymóg umożliwienia dostępu określony w ustępie 38, inspekcjonowane Państwo-Strona jest zobowiązane zezwolić na najszerszy możliwy zakres dostępu uwzględniając wszelkie konstytucyjne zobowiązania w związku z prawami własności lub w zakresie przeszukania czy konfiskaty. Inspekcjonowane Państwo-Strona ma prawo, w ramach dostępu ograniczonego przedsięwziąć niezbędne środki w celu ochrony bezpieczeństwa narodowego. Postanowienia niniejszego ustępu nie mogą być wykorzystywane przez inspekcjonowane Państwo-Stronę dla ukrycia faktu naruszenia postanowień dotyczących powstrzymania się od działań zabronionych przez niniejszą Konwencję.

42. Jeżeli inspekcjonowane Państwo-Strona nie umożliwi pełnego dostępu do miejsc, działalności lub informacji, będzie ono zobowiązane podjąć wszelkie rozsądne wysiłki, aby zapewnić inne sposoby wyjaśnienia zaniepokojenia związanego z ewentualnym nieprzestrzeganiem Konwencji, które stało się podstawą dla inspekcji na żądanie.

43. Po przybyciu do ostatecznej linii ograniczającej obiektów zadeklarowanych zgodnie z artykułami IV, V i VI oraz po przeprowadzeniu odprawy przedinspekcyjnej zespół inspekcyjny będzie korzystać z dostępu ograniczonego do niezbędnego minimum, który w każdym razie nie może przekraczać trzech godzin. W przypadku zakładów zadeklarowanych zgodnie z ustępem 1 (d) artykułu III nie później niż 12 godzin po przybyciu zespołu do ostatecznej linii ograniczającej zostaną przeprowadzone negocjacje oraz rozpocznie się regulowany dostęp.

44. Przeprowadzając inspekcję na żądanie zgodnie z wnioskiem przeprowadzenia inspekcji zespół inspekcyjny może stosować tylko takie metody, jakie są niezbędne do zebrania wystarczających faktów związanych z wyjaśnieniem zaniepokojenia związanego z ewentualnym nieprzestrzeganiem postanowień niniejszej Konwencji i powinien powstrzymać się od działań nie mających z nim związku. Zespół zbiera i dokumentuje fakty, które wiążą się z ewentualnym nieprzestrzeganiem niniejszej Konwencji przez inspekcjonowane Państwo-Stronę, lecz nie może poszukiwać ani dokumentować informacji w oczywisty sposób nie mających do niego odniesienia, chyba że inspekcjonowane Państwo-Strona wyraźnie o to poprosi. Materiały zebrane i następnie uznane za niezwiązane z inspekcją nie będą zachowywane.

45. Zespół inspekcyjny powinien prowadzić inspekcję na żądanie w sposób najmniej kłopotliwy, na ile jest to możliwe, mając na celu efektywne i terminowe wykonanie swojej misji. Jeśli będzie to możliwe, rozpocznie on od najmniej dotkliwych procedur, jakie uzna za możliwe do zaakceptowania i przejdzie do bardziej wnikliwych procedur tylko wtedy, gdy uzna to za niezbędne.

Ograniczony dostęp

46. Zespół inspekcyjny rozważy zaproponowane zmiany do planu inspekcji i propozycje, jakie może wносить inspekcjonowane Państwo-Strona na każdym etapie inspekcji, w tym w trakcie odprawy przedinspekcyjnej, w celu zapewnienia ochrony urządzeń, informacji lub stref o charakterze specjalnym, nie związanych z bronią chemiczną.

47. Inspekcjonowane Państwo-Strona wyznaczy punkt wejścia/wyjścia na linii ograniczającej, które używane będą w celu wejścia na linię ograniczającą i w celu jej opuszczenia. Zespół inspekcyjny i inspekcjonowane Państwo-Strona uzgodnią: zakres dostępu do każdego miejsca lub miejsc wewnątrz ostatecznej i żądanej linii ograniczającej, zgodnie z ustępem 48; poszczególne czynności inspekcyjne, w tym pobieranie próbek, jakie wykonywać będzie zespół inspekcyjny; poszczególne czynności inspekcjonowanej Państwa-Strony i informacje, które mają być przekazane przez inspekcjonowane Państwo-Stronę.

48. Zgodnie ze stosownymi postanowieniami Załącznika dotyczącego poufności inspekcjonowane Państwo-Strona ma prawo do podjęcia kroków w celu zabezpieczenia instalacji o specjalnym znaczeniu i zapobieżenia ujawnieniu poufnych informacji i danych nie związanych z bronią chemiczną. Do powyższych środków można zaliczyć między innymi:

- (a) usunięcie poufnej dokumentacji z pomieszczeń biurowych;
- (b) zasłonięcie wystawionych poufnych przedmiotów, magazynów i sprzętu;
- (c) zasłonięcie fragmentów sprzętu o specjalnym znaczeniu, takich jak systemy komputerowe lub elektroniczne;
- (d) wyłączenie systemów komputerowych i urządzeń zbierających dane;
- (e) ograniczenie analizy próbek do stwierdzenia obecności lub braku w niej związków chemicznych z wykazów 1, 2 i 3 i odpowiednich produktów ich rozkładu;
- (f) stosowanie technik losowego, selektywnego dostępu, według którego inspektorzy mają wybrać określony procent lub liczbę budynków poddawanych z ich wyboru inspekcji; ta sama zasada może być stosowana wobec wnętrza i zawartości chronionych tajemnicą budynków;
- (g) w wyjątkowych przypadkach, umożliwienie dostępu do określonych rejonów miejsca inspekcji wyłącznie indywidualnym inspektorom.

49. Inspekcjonowane Państwo-Strona podejmie wszelkie rozsądne działania w celu udowodnienia zespołowi inspekcyjnemu, że każdy obiekt, budynek, struktura, zbiornik lub

pojazd, do którego zespół inspekcyjny nie miał pełnego dostępu lub który był chroniony zgodnie z ustępem 48, nie jest używany w związku z obawami związanymi z ewentualnym nieprzestrzeganiem niniejszej Konwencji określonymi we wniosku o inspekcję.

50. Można to osiągnąć między innymi poprzez częściowe usunięcie zabezpieczenia lub warstwy ochronnej według uznania inspekcjonowanego Państwa-Strony, poprzez wizualną kontrolę wnętrza pomieszczenia, lub innymi metodami.

51. W przypadku obiektów zadeklarowanych zgodnie z artykułami IV, V i VI stosować się będzie następujące zasady:

- (a) dla obiektów będących przedmiotem odpowiednich porozumień dostęp i czynności wewnątrz ostatecznej linii ograniczającej będą się odbywać bez przeszkód w ramach ograniczeń ustalonych przez te porozumienia;
- (b) dla obiektów nie posiadających takich porozumień na temat dostępu i czynności stosować się będzie odpowiednie ogólne wytyczne dotyczące inspekcji określone w niniejszej Konwencji;
- (c) dostęp wykraczający poza ten udzielony zespołowi inspekcyjnemu zgodnie z artykułami IV, V i VI odbywa się zgodnie z procedurami określonymi w niniejszej sekcji.

52. W przypadku obiektów zadeklarowanych zgodnie z artykułem III ustęp 1 (d) stosować się będzie następujące zasady: jeżeli inspekcjonowane Państwo-Strona, stosując procedury wymienione w ustępach 47 i 48 niniejszej sekcji, nie udzieli pełnego dostępu do obiektów lub budowli nie związanych z bronią chemiczną, to powinno ono podjąć wszelkie niezbędne działania w celu udowodnienia zespołowi inspekcyjnemu, że takie obiekty lub budowle nie są używane do celów związanych z zaniepokojeniem wiążącym się z ewentualnym nieprzestrzeganiem niniejszej Konwencji, wymienionym we wniosku o przeprowadzenie inspekcji.

Obserwator

53. Zgodnie z postanowieniami ustępu 12 artykułu IX, dotyczącymi udziału obserwatora w inspekcji na żądanie, żądające Państwo-Strona skontaktuje się z Sekretariatem Technicznym w celu skoordynowania przybycia obserwatora do tego samego punktu wejścia co zespół inspekcyjny w rozsądnym czasie od przybycia zespołu inspekcyjnego.

54. Obserwator przez cały czas trwania inspekcji ma prawo utrzymywania kontaktu z ambasadą żądającego Państwa-Strony znajdującą się na terytorium inspekcjonowanego Państwa-Strony lub Państwa-Strony gospodarza lub, w przypadku braku ambasady, z żądającym Państwem-Stroną bezpośrednio. Inspekcjonowane Państwo-Strona udostępni obserwatorowi niezbędne środki łączności.

55. Obserwator może przybyć do alternatywnej lub ostatecznej linii ograniczającej miejsce inspekcji, w zależności od tego, na którą z nich zespół inspekcyjny przybędzie najpierw. Obserwator powinien mieć możliwość dostępu do miejsca inspekcji w zakresie udzielonym przez inspekcjonowane Państwo-Stronę. Obserwator może przekazywać zalecenia zespołowi inspekcyjnemu, które zespół uwzględni w stopniu, w którym uzna to za wskazane. Podczas trwania inspekcji zespół inspekcyjny informuje obserwatora o przebiegu i wynikach inspekcji.

56. Podczas całego pobytu w danym kraju inspekcjonowane Państwo-Strona zapewni lub zorganizuje obserwatorowi niezbędne ułatwienia, takie jak środki łączności, usługi tłumaczy, transport, miejsce do pracy, zakwaterowanie, wyżywienie oraz opiekę medyczną. Wszelkie koszty poniesione w związku z pobytem obserwatora na terytorium inspekcjonowanego Państwa-Strony pokrywa żądające Państwo-Strona.

Czas trwania inspekcji

57. Czas trwania inspekcji nie powinien przekraczać 84 godzin, chyba że zostanie przedłużony za zgodą inspekcjonowanego Państwa-Strony.

D. CZYNNOŚCI POINSPEKCYJNE

Wyjazd

58. Po zakończeniu procedur poinspekcyjnych na miejscu inspekcji zespół inspekcyjny i obserwator żądającego Państwa-Strony bezzwłocznie udadzą się do punktu wejścia i następnie opuszczą terytorium inspekcjonowanego Państwa-Strony w możliwie najkrótszym czasie.

Sprawozdania

59. Sprawozdanie z inspekcji powinno podsumowywać w ogólny sposób wykonane czynności oraz stwierdzone fakty przez zespół inspekcyjny, zwłaszcza w odniesieniu do obaw co do ewentualnego nieprzestrzegania niniejszej Konwencji, wymienionych we wniosku o przeprowadzenie inspekcji na żądanie, i powinno ograniczać się do informacji bezpośrednio związanych z Konwencją. Sprawozdanie powinno zawierać również ocenę przez zespół inspekcyjny stopnia i charakteru dostępu oraz pomocy udzielanej inspektorom, jak również informację, w jakiej mierze umożliwiło im to wykonanie mandatu inspekcji. Szczegółowe informacje związane z zaniepokojeniem co do ewentualnego nieprzestrzegania niniejszej Konwencji, wymienionym we wniosku o przeprowadzenie inspekcji na żądanie, zostaną przekazane w charakterze załącznika do końcowego sprawozdania i będą przechowywane w Sekretariacie Technicznym zgodnie z zasadami mającymi zastosowanie do ochrony informacji o specjalnym znaczeniu.

60. Zespół inspekcyjny, nie później niż 72 godziny po powrocie do swego zasadniczego miejsca pracy, przedstawi Dyrektorowi Generalnemu wstępne sprawozdanie z inspekcji, uwzględniając w szczególności postanowienia ustępu 17 Załącznika dotyczącego poufności. Dyrektor Generalny przekaze niezwłocznie wstępne sprawozdanie z inspekcji żądającemu Państwu-Stronie, inspekcjonowanemu Państwu-Stronie oraz Radzie Wykonawczej.

61. Projekt końcowego sprawozdania zostanie udostępniony inspekcjonowanemu Państwu-Stronie nie później niż 20 dni po zakończeniu inspekcji na żądanie. Inspekcjonowane Państwo-Strona ma prawo do wskazania informacji i danych nie związanych z bronią chemiczną, które w jego opinii, z uwagi na ich poufny charakter, nie powinny być rozpowszechniane poza Sekretariatem Technicznym. Sekretariat Techniczny rozpatrzy propozycje zmian do końcowego sprawozdania z inspekcji według swego uznania i uwzględni je, jeżeli tylko będzie to możliwe. Końcowe sprawozdanie zostanie przekazane Dyrektorowi Generalnemu nie później niż 30 dni po zakończeniu inspekcji na żądanie w celu dalszego rozpowszechnienia i rozpatrzenia zgodnie z ustępami 21 do 25 artykułu IX.

CZĘŚĆ XI

DOCHODZENIE W PRZYPADKU DOMNIEMANEGO UŻYCIA BRONI CHEMICZNEJ

A. ZASADY OGÓLNE

1. Dochodzenia w sprawie domniemanego użycia broni chemicznej lub domniemanego użycia środków policyjnych jako środków walki, wszczęte zgodnie z artykułami IX lub X, będą prowadzone zgodnie z niniejszym Załącznikiem oraz szczegółowymi procedurami ustalonymi przez Dyrektora Generalnego.

2. Poniższe postanowienia dodatkowe określają szczególne procedury mające zastosowanie w przypadkach domniemanego użycia broni chemicznej

B. DZIAŁANIA PRZEDINSPEKCYJNE

Wniosek o przeprowadzenie dochodzenia

3. Wniosek o dochodzenie w sprawie domniemanego użycia broni chemicznej, przedstawiany Dyrektorowi Generalnemu, powinien zawierać, o ile to możliwe, następujące informacje:

- (a) Państwo-Stronę, na którego terytorium miało miejsce domniemane użycie broni chemicznej;
- (b) punkt wejścia lub inne sugerowane bezpieczne drogi dojścia;
- (c) lokalizację i charakterystykę obszarów, na których broń chemiczna została przypuszczalnie użyta;
- (d) kiedy przypuszczalnie broń chemiczna była użyta;
- (e) rodzaje broni chemicznej zostały przypuszczalnie użyte;
- (f) zakres domniemanego użycia;
- (g) charakterystykę możliwych toksycznych substancji chemicznych;
- (h) działanie na ludzi, zwierzęta i rośliny;
- (i) żądanie szczególnej pomocy, o ile ma to zastosowanie.

4. Państwo-Strona, które wystąpiło o przeprowadzenie dochodzenia, może dostarczyć w dowolnym czasie dodatkowe informacje, które uzna za niezbędne.

Zawiadomienie

5. Dyrektor Generalny niezwłocznie potwierdzi żądającemu Państwu-Stronie otrzymanie jego wniosku i poinformuje o nim Radę Wykonawczą oraz wszystkie Państwa-Strony.

6. Jeśli to konieczne, Dyrektor Generalny zawiadomi Państwo-Stronę, na którego terytorium zażądano dochodzenia. Dyrektor Generalny zawiadomi także inne Państwa-Strony, jeżeli dostęp na ich terytoria może być niezbędny podczas dochodzenia.

Wyznaczenie zespołu inspekcyjnego

7. Dyrektor Generalny przygotowuje listę wykwalifikowanych ekspertów, których wiedza w poszczególnych dziedzinach mogłaby być niezbędna do przeprowadzenia dochodzenia w sprawie domniemanego użycia broni chemicznej, która będzie uaktualniana. Lista ta zostanie przedstawiona na piśmie wszystkim Państwom-Stronom nie później niż 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji oraz po każdej zmianie listy. Każdy wykwalifikowany ekspert umieszczony na powyższej liście będzie uważany za wyznaczonego, chyba że Państwo-Strona,

nie później niż 30 dni po otrzymaniu listy, zgłosi na piśmie swój sprzeciw wobec jego kandydatury.

8. Dyrektor Generalny wybiera szefa i członków zespołu inspekcyjnego spośród inspektorów i asystentów inspekcji już wyznaczonych do inspekcji na żądanie, biorąc pod uwagę okoliczności i szczególny rodzaj danego wniosku. Ponadto członkowie zespołu inspekcyjnego mogą być wybrani z listy wykwalifikowanych ekspertów jeśli, zdaniem Dyrektora Generalnego, już wyznaczeni inspektorzy nie posiadają doświadczenia niezbędnego do właściwego przeprowadzenia danego dochodzenia.

9. Wprowadzając zespół inspekcyjny w szczególności, Dyrektor Generalny podaje wszystkie dodatkowe informacje dostarczone przez żądające Państwo-Stronę lub uzyskane z innego źródła, aby inspekcja mogła być przeprowadzona w sposób najbardziej skuteczny i szybki.

Wysłanie zespołu inspekcyjnego

10. Po otrzymaniu wniosku o dochodzenie w sprawie domniemanego użycia broni chemicznej Dyrektor Generalny, poprzez kontakty z zainteresowanymi Państwami-Stronami, wystąpi o dokonanie uzgodnień dla zapewnienia bezpiecznego przyjęcia zespołu i potwierdzi dokonanie powyższych uzgodnień.

11. Dyrektor Generalny wyśle zespół na miejsce jak najszybciej, biorąc pod uwagę bezpieczeństwo zespołu.

12. Jeżeli zespół inspekcyjny nie zostanie wysłany w ciągu 24 godzin od otrzymania wniosku, Dyrektor Generalny poinformuje Radę Wykonawczą i zainteresowane Państwa-Strony o przyczynach opóźnienia.

Spotkania

13. Zespół inspekcyjny będzie miał prawo do bycia informowanym przez przedstawicieli inspekcjonowanego Państwa-Strony po przybyciu i w każdym czasie podczas inspekcji.

14. Przed rozpoczęciem inspekcji zespół inspekcyjny przygotowuje plan inspekcji służący, między innymi, jako podstawa dla planów logistycznych i dotyczących bezpieczeństwa. Plan inspekcji będzie uaktualniany według potrzeb.

C. PRZEPROWADZANIE INSPEKCJI

Dostęp

15. Zespół inspekcyjny ma prawo dostępu, bez wyjątku, do wszystkich obszarów, na których mogłaby przypuszczalnie być użyta broń chemiczna. Ma również prawo dostępu do szpitali, obozów dla uchodźców i innych miejsc, jeśli uzna to za konieczne dla przeprowadzenia skutecznego dochodzenia w sprawie domniemanego użycia broni chemicznej. W sprawie takiego dostępu zespół inspekcyjny będzie się konsultował z inspekcjonowanym Państwem-Stroną.

Pobieranie próbek

16. Zespół inspekcyjny ma prawo do pobrania próbek, których rodzaje i ilości uzna za konieczne. Jeżeli zespół inspekcyjny uzna to za niezbędne i jeżeli o to wystąpi, inspekcjonowane Państwo-Strona powinno udzielić pomocy przy pobieraniu próbek pod nadzorem inspektorów

lub asystentów inspekcji. Inspekcjonowane Państwo-Strona zezwoli również na pobranie próbek oraz będzie współpracować przy pobieraniu odpowiednich próbek kontrolnych z obszarów sąsiadujących z miejscem domniemanego użycia oraz z innych obszarów w zależności od żądania zespołu inspekcyjnego.

17. Próbki mające znaczenie w dochodzeniu w sprawie domniemanego użycia to toksyczne substancje chemiczne, amunicja i urządzenia, pozostałości amunicji i urządzeń, próbki środowiskowe (powietrze, gleba, roślinność, woda, śnieg itd.) oraz próbki pochodzenia ludzkiego i zwierzęcego (krew, mocz, wydaliny, tkanki itd.).

18. Jeżeli jest możliwe pobranie podwójnych próbek i jeżeli analiza jest wykonywana w laboratoriach poza miejscem kontroli, wszystkie pozostałe próbki zostaną zwrócone inspekcjonowanemu Państwu-Stronie po zakończeniu analizy, jeżeli wystąpi ono z takim żądaniem.

Poszerzenie miejsca inspekcji

19. Jeżeli zespół inspekcyjny podczas inspekcji uzna za niezbędne rozszerzenie badań na sąsiednie Państwo-Stronę, Dyrektor Generalny zawiadomi Państwo-Stronę o potrzebie dostępu na tym terytorium i wystąpi o dokonanie uzgodnień oraz potwierdzi je w celu bezpiecznego przyjęcia zespołu.

Przedłużenie czasu inspekcji

20. Jeżeli zespół inspekcyjny uzna, że bezpieczny dostęp do określonego obszaru mającego znaczenie dla dochodzenia nie jest możliwy, żądające Państwo-Strona zostanie niezwłocznie o tym poinformowane. W razie potrzeby okres inspekcji zostanie przedłużony do czasu, aż zostanie zapewniony bezpieczny dostęp i zespół inspekcyjny zakończy swoją misję.

Wywiady

21. Zespół inspekcyjny ma prawo zadawać pytania i badać osoby, które mogły ucierpieć w wyniku domniemanego użycia broni chemicznej. Ma on też prawo przeprowadzać wywiady z naocznymi świadkami domniemanego użycia broni chemicznej i z personelem medycznym oraz innymi osobami, które zajmowały się lub miały kontakt z osobami, które mogły ucierpieć w wyniku domniemanego użycia broni chemicznej. Zespół inspekcyjny ma dostęp do dokumentów lekarskich, jeżeli to możliwe, i jest upoważniony do uczestniczenia w autopsji osób, które mogły ucierpieć w wyniku domniemanego użycia broni chemicznej, jeżeli zaistnieje taka potrzeba.

D. SPRAWOZDANIA

Procedura

22. Zespół inspekcyjny, nie później niż 24 godziny po przybyciu na terytorium inspekcjonowanego Państwa-Strony, przysła sprawozdanie o sytuacji Dyrektorowi Generalnemu. W razie potrzeby zespół będzie następnie przysyłał kolejne sprawozdania w trakcie badań, gdy będzie to potrzebne.

23. Zespół inspekcyjny, nie później niż 72 godziny po powrocie do swego zasadniczego miejsca pracy, przedstawia Dyrektorowi Generalnemu wstępne sprawozdanie. Sprawozdanie

końcowe zostanie przekazane Dyrektorowi Generalnemu nie później niż 30 dni po powrocie zespołu inspekcyjnego do jego zasadniczego miejsca pracy. Dyrektor Generalny niezwłocznie przekaże sprawozdania wstępne i końcowe Radzie Wykonawczej i wszystkim Państwom-Stronom.

Treść

24. Sprawozdanie o sytuacji powinno wskazywać na każdą pilną potrzebę pomocy oraz zawierać wszelkie inne niezbędne informacje. Kolejne sprawozdania powinna wskazywać na każdą inną potrzebę pomocy, jaka mogłaby się pojawić w trakcie dochodzenia.

25. Sprawozdania końcowe powinny zawierać fakty stwierdzone podczas inspekcji, w szczególności dotyczące domniemanego użycia broni chemicznej, o których mowa we wniosku. Ponadto każde sprawozdanie z dochodzenia w sprawie domniemanego użycia broni chemicznej powinno zawierać opis przebiegu dochodzenia, z podaniem poszczególnych etapów. W szczególności sprawozdanie powinno zawierać następujące informacje:

- (a) Miejsce i czas pobrania próbek oraz analiza na miejscu;
- (b) Dowody potwierdzające, takie jak zapisy wywiadów, wyniki badań medycznych i analiz naukowych oraz dokumenty badane przez zespół inspekcyjny.

26. Jeżeli zespół inspekcyjny uzyskał w wyniku dochodzenia - między innymi dzięki identyfikacji zanieczyszczeń lub wszelkich innych substancji w czasie analizy laboratoryjnej pobranych próbek - informacje, które mogłyby posłużyć do ustalenia pochodzenia jakiegokolwiek użytej broni chemicznej, informacje te powinny zostać włączone do sprawozdania.

E. PAŃSTWA NIE BĘDĄCE STRONAMI NINIEJSZEJ KONWENCJI

27. W przypadku domniemanego użycia broni chemicznej przy udziale Państw nie będących Stronami niniejszej Konwencji lub na terytorium pozostających poza kontrolą Państwa-Strony, Organizacja podejmie ścisłą współpracę z Sekretarzem Generalnym Narodów Zjednoczonych. Jeżeli zostanie o to poproszona, Organizacja udostępni swoje środki do dyspozycji Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych.

ZAŁĄCZNIK

DOTYCZĄCY OCHRONY POUFNOŚCI INFORMACJI

("ZAŁĄCZNIK DOTYCZĄCY POUFNOŚCI")

SPIS TREŚCI

- A. OGÓLNE ZASADY DOTYCZĄCE POSTĘPOWANIA Z INFORMACJAMI POUFNYMI
- B. ZATRUDNIENIE I OBOWIĄZKI PRACOWNIKÓW SEKRETARIATU TECHNICZNEGO
- C. ŚRODKI W CELU OCHRONY URZĄDZEŃ SPECJALNEGO ZNACZENIA I ZAPOBIEGANIA UJAWNIANIU POUFNYCH DANYCH PODCZAS DZIAŁAŃ WERYFIKACYJNYCH NA MIEJSCU

D. PROCEDURY POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU NARUSZENIA LUB DOMNIEMANEGO NARUSZENIA POUFNOŚCI

A. OGÓLNE ZASADY DOTYCZĄCE POSTĘPOWANIA Z INFORMACJAMI POUFNYMI

1. Obowiązek ochrony informacji poufnych stosuje się do weryfikacji działalności i obiektów cywilnych oraz wojskowych. Zgodnie z ogólnymi zobowiązaniami zawartymi w artykule VIII, Organizacja:

- (a) żąda tylko minimum informacji i danych niezbędnych do sprawnego i terminowego wykonywania swoich zadań wynikających z niniejszej Konwencji;
- (b) podejmuje niezbędne środki dla zapewnienia, aby inspektorzy i inni członkowie personelu Sekretariatu Technicznego spełniali najwyższe standardy sprawności, kompetencji i uczciwości;
- (c) opracowuje porozumienia i przepisy w celu wykonania postanowień niniejszej Konwencji i określa tak dokładnie, jak to możliwe, informacje, do których Organizacja powinna uzyskać dostęp od Państwa-Strony.

2. Dyrektor Generalny ponosi główną odpowiedzialność za zapewnienie poufności informacji. Ustala on surowe zasady postępowania przez Sekretariat Techniczny z informacjami poufnymi i w tym celu przestrzega następujących zasad:

- (a) Informacja jest uważana za poufną, jeśli:
 - (i) zostanie tak zakwalifikowana przez Państwo-Stronę, od którego dana informacja została otrzymana i do którego dana informacja się odnosi lub
 - (ii) Dyrektor Generalny uzna, że jej niedozwolone ujawnienie mogłoby w sposób uzasadniony spowodować szkodę Państwu-Stronie, do którego się odnosi, lub dla mechanizmu stosowania niniejszej Konwencji;
- (b) Wszelkie dane i dokumenty otrzymane przez Sekretariat Techniczny są oceniane przez odpowiednią komórkę Sekretariatu Technicznego w celu ustalenia, czy zawierają one informacje poufne. Państwa-Strony otrzymują regularnie dane, które są im niezbędne do zapewnienia ciągłego przestrzegania niniejszej Konwencji przez inne Państwa-Strony. Dane takie powinny obejmować w szczególności:
 - (i) Deklaracje wstępne i roczne sprawozdania przedstawiane przez Państwa-Strony, zgodnie z artykułami III, IV, V i VI oraz zgodnie z postanowieniami Załącznika dotyczącego weryfikacji;
 - (ii) ogólne sprawozdania o wynikach i skuteczności działań weryfikacyjnych;
 - (iii) informacje dostarczane wszystkim Państwom-Stronom zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji;
- (c) Ogólne informacje o wykonywaniu niniejszej Konwencji mogą być opracowywane i publikowane zgodnie z decyzją Konferencji lub Rady Wykonawczej;
 - (i) ogólne informacje o wykonywaniu niniejszej Konwencji mogą być opracowywane i publikowane zgodnie z decyzją Konferencji lub Rady Wykonawczej;
 - (ii) każda informacja może zostać ujawniona po wyrażeniu zgody przez Państwo-Stronę, do którego dana informacja się odnosi;
 - (iii) informacja zaklasyfikowana jako poufna może być ujawniona przez Organizację tylko przy zachowaniu procedur, które zapewnią, aby ujawnienie informacji było ściśle zgodne z potrzebami wynikającymi z niniejszej Konwencji. Procedury te

zostaną omówione i przyjęte przez Konferencję zgodnie z ustępem 21 (i) artykułu VIII;

- (d) Poziom specjalnego znaczenia poufnych danych lub dokumentów zostanie ustalony na podstawie jednolitych kryteriów, w celu zapewnienia odpowiedniego postępowania z nimi i ich ochrony. W tym celu zostanie wprowadzony system klasyfikacji, który biorąc pod uwagę odpowiednie prace podjęte podczas opracowywania niniejszej Konwencji stworzy jasne kryteria zapewniające zaklasyfikowanie informacji do odpowiednich kategorii poufności i określenie uzasadnionej długotrwałości statusu informacji poufnych. Przewidując niezbędną elastyczność w stosowaniu system klasyfikacji zabezpiecza prawa Państw-Stron dostarczających informacji poufnych. System klasyfikacji zostanie rozważony i przyjęty przez Konferencję zgodnie z ustępem 21 (i) artykułu VIII;
- (e) Informacje poufne będą przechowywane bezpiecznie w pomieszczeniach Organizacji. Pewne dane lub dokumenty mogą też być przechowywane przez organy państwowe Państwa-Strony. Informacje specjalnego znaczenia, w tym, między innymi, zdjęcia, plany i inne dokumenty wymagane tylko do inspekcji danego obiektu mogą być przechowywane w tym obiekcie;
- (f) Przy największym stopniu zgodności ze skutecznym stosowaniem postanowień niniejszej Konwencji dotyczących weryfikacji informacje będą wykorzystywane i przechowywane w postaci wykluczającej bezpośrednią identyfikację obiektu, której dotyczą;
- (g) Ilość poufnych informacji, dotyczących obiektu, zostanie ograniczona do minimum niezbędnego do skutecznego i terminowego wykonania postanowień niniejszej Konwencji, odnoszących się do weryfikacji;
- (h) Dostęp do poufnych informacji będzie zależeć od ich klasyfikacji. Rozpowszechnianie poufnych informacji wewnątrz Organizacji będzie się odbywać ściśle z zasadą potrzeby znajomości tej informacji.

3. Dyrektor Generalny będzie składał Konferencji coroczne sprawozdania dotyczące stosowania przez Sekretariat Techniczny zasad postępowania ustalonych dla informacji poufnych.

4. Każde Państwo-Strona będzie traktować informacje otrzymane od Organizacji zgodnie z poziomem poufności ustalonym dla tych informacji. Na żądanie Państwo-Strona przekaże informacje dotyczące postępowania z informacjami dostarczonymi mu przez Organizację.

B. ZATRUDNIENIE I OBOWIĄZKI PRACOWNIKÓW SEKRETARIATU TECHNICZNEGO

5. Warunki zatrudnienia pracowników powinny zapewnić, aby dostęp do informacji poufnych i postępowanie z nimi odpowiadało procedurom ustalonym przez Dyrektora Generalnego zgodnie z sekcją A.

6. Każde stanowisko w Sekretariacie Technicznym podlega oficjalnemu określeniu. Informacja o stanowisku powinna, jeżeli ma to miejsce, zawierać określenie zakresu dostępu do informacji poufnych.

7. Dyrektor Generalny, inspektorzy i inni członkowie zespołu nie będą ujawniać, nawet po zakończeniu pełnienia swoich funkcji, nieuprawnionym osobom żadnych poufnych informacji, z którymi zapoznali się podczas wypełniania swoich oficjalnych obowiązków. Nie będą oni podawać żadnemu Państwu, organizacji lub osobie poza Sekretariatem Technicznym żadnych

informacji, do których mieli dostęp w związku z działalnością prowadzoną w stosunku do jakiegokolwiek Państwa-Strony.

8. Podczas pełnienia swoich funkcji inspektorzy żądają tylko takich informacji i danych, które są niezbędne do wypełnienia ich mandatu. Nie będą w jakikolwiek sposób utrzymywać lub zapisywać informacji zebranych przypadkowo i nie związanych z weryfikacją przestrzegania niniejszej Konwencji.

9. Członkowie personelu podpisują z Sekretariatem Technicznym osobiste zobowiązanie do zachowania tajemnicy w czasie zatrudnienia oraz w okresie pięciu lat po zatrudnieniu.

10. W celu uniknięcia niewłaściwego ujawnienia informacji inspektorzy i członkowie personelu otrzymują wskazówki oraz przypomnienia dotyczące przestrzegania zasad bezpieczeństwa i kar, które mogliby ponieść w razie niewłaściwego ujawnienia.

11. Nie później niż 30 dni przed tym, jak pracownik zostanie upoważniony do dostępu do poufnych informacji, dotyczących działalności na terytorium lub w jakimkolwiek innym miejscu znajdującym się pod jurysdykcją lub kontrolą Państwa-Strony, Państwo-Strona, którego to dotyczy, zostanie zawiadomione o planowanym upoważnieniu. W przypadku inspektorów zawiadomienie o planowanym wyznaczeniu spełni to wymaganie.

12. Oceniając kwalifikacje inspektorów i wszystkich innych pracowników Sekretariatu Technicznego należy przywiązywać szczególną uwagę do ich zachowania w odniesieniu do ochrony informacji poufnych.

C. ŚRODKI W CELU OCHRONY URZĄDZEŃ SPECJALNEGO ZNACZENIA I ZAPOBIEGANIA UJAWNIANIU POUFNYCH DANYCH PODCZAS DZIAŁAŃ WERYFIKACYJNYCH NA MIEJSCU

13. Państwa-Strony mogą podejmować wszelkie działania, które uznają za niezbędne w celu ochrony poufności, pod warunkiem przestrzegania odpowiednich artykułów i Załącznika dotyczącego weryfikacji. Przyjmując inspekcję, Państwo-Strona może wskazać zespołowi inspekcyjnemu wyposażenie, dokumentację lub obszary, które uważa za mające specjalne znaczenie, nie związane z celem inspekcji.

14. Zespoły inspekcyjne kierują się zasadą prowadzenia inspekcji na miejscu w najmniej szkodliwy sposób, zapewniający skuteczne i terminowe wykonanie misji. Zespoły rozważą propozycje, które może złożyć inspekcjonowane Państwo-Strona na każdym etapie inspekcji dla ochrony wyposażenia lub informacji o specjalnym znaczeniu, które nie są związane z bronią chemiczną.

15. Zespoły inspekcyjne ściśle przestrzegają postanowień artykułów i załączników dotyczących przeprowadzania inspekcji. Zespoły inspekcyjne przestrzegają w całości procedur dotyczących ochrony urządzeń o specjalnym znaczeniu i zapobiegania ujawnieniu danych poufnych.

16. Przy opracowywaniu umów i porozumień dotyczących obiektu należy zwrócić uwagę na konieczność ochrony informacji poufnych. Porozumienia o procedurach inspekcji w przypadku poszczególnych obiektów powinny zawierać również szczegółowe i dokładne ustalenia dotyczące określenia tych obszarów obiektu, do których inspektorzy mają dostęp, przechowywania poufnych informacji na miejscu, zakresu inspekcji w ramach uzgodnionych obszarów pobierania próbek i ich analizy, dostępu do rejestrów i użycia przyrządów oraz urządzeń do ciągłego monitorowania.

17. Sprawozdanie przygotowywane po każdej inspekcji powinno zawierać tylko fakty odnoszące się do przestrzegania postanowień niniejszej Konwencji. Sprawozdanie jest

wykorzystywane zgodnie z zasadami określonymi przez Organizację, dotyczącymi postępowania z informacjami poufnymi. W razie konieczności informacjom zawartym w sprawozdaniu nadaje się formę o mniejszym specjalnym znaczeniu przed ich przekazaniem poza Sekretariat Techniczny i inspekcjonowane Państwo-Stronę.

D. PROCEDURY POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU NARUSZENIA LUB DOMNIEMANEGO NARUSZENIA POUFNOŚCI

18. Dyrektor Generalny określi procedury stosowane w przypadku naruszenia lub domniemanego naruszenia poufności, biorąc pod uwagę zalecenia, które będą rozważone i przyjęte przez Konferencję zgodnie z ustępem 21 (i) artykułu VIII.

19. Dyrektor Generalny nadzoruje przestrzeganie indywidualnych zobowiązań do dochowania tajemnicy. Dyrektor Generalny może wszcząć niezwłocznie dochodzenie, w przypadku gdy jego zdaniem istnieją wystarczające przesłanki, wskazujące na naruszenie zobowiązań w sprawach informacji poufnych. Dyrektor Generalny może również wszcząć niezwłocznie dochodzenie, jeżeli Państwo-Strona poinformuje o domniemanym naruszeniu poufności.

20. Dyrektor Generalny zastosuje odpowiednie sankcje karne i działania dyscyplinarne w stosunku do członka zespołu, który nie dopełnił swoich obowiązków w sprawach ochrony informacji poufnych. W przypadku poważnych naruszeń, Dyrektor Generalny może uchylić immunitet jurysdykcyjny.

21. Państwa-Strony, w możliwym zakresie, współpracują i wspierają Dyrektora Generalnego w dochodzeniach w sprawach każdego naruszenia lub domniemanego naruszenia poufności, jak również przy podejmowaniu odpowiednich środków, gdy naruszenie takie zostanie stwierdzone.

22. Organizacja nie ponosi odpowiedzialności w przypadku naruszenia poufności spowodowanego przez członków Sekretariatu Technicznego.

23. Tworzy się, w charakterze organu pomocniczego Konferencji, „Komisję do rozstrzygania sporów dotyczących poufności”, która rozpatruje sprawy naruszenia poufności jednocześnie przez Państwo-Stronę i Organizację. Członkowie Komisji są mianowani przez Konferencję. Zasady dotyczące jej składu i sposób działania zostaną przyjęte przez Konferencję na jej pierwszej sesji.